

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4

BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1.

Telèfons números...

4530 A.

4531 A.

4532 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Conde de Peñalver, núm. 18

LA DOCTORA QUADRAS BORDES

participa a la seva clientela que durant el pròxim agost suspendrà la seva consulta per absentar-se en viatge d'estudis a l'estranger

Dr. Montaña

dels Hospitals de París. Pell i Venèri. Sant Pau, 23, principal, 2.^a

Objectes per a regals

ESPECIALITAT en
Valors i serveis
crystal·lins - Crista-
lleria, pisa,
porcellana

Francisc Ferrer Anglada
Magatzems
i Tallers
Corts, 413
Vendes
a l'engros i al detall
Ronda Universitat, 6

Sabó "La Oca"

Fabricant: J. ALERMA - MATARO
qualitat superior

Notícies

Observatori Meteorològic de la
Universitat de Barcelona. - Dia 10
de juliol de 1922.

Hores d'observació: A les set, a les
tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar:
765.6, 765.2, 761.6.

Termòmetre sec: 21.0, 22.5, 22.7.

Termòmetre humit: 17.8, 19.0, 19.2.

Humitat (centèsimes de saturació):
72, 70, 70.

Direcció del vent: SSE, S., SSO.

Velocitat del vent en metres per se-
gon: 4, 4, 4.

Estat del cel: Quas iapat, Nuvolós.

Classes de núvols: St.K., C.St.K.,
C.C.St.

Temperatures extremes a l'ombra:
màxima, 24.7; mínima, 18.8; mínima prop
del sol, 16.3.

Oscil·lació termomètrica: 5.9.

Temperatura mitja: 21.7.

Precipitació acúosa, des de les set
del matí del dia anterior a les set del
dia de la data, 0.0 mm.

Recorregut del vent en igual perio-
de, 85 km.

Observacions particulars: Calitja.

El director, E. Alcobé.

Durant la nit entraren lladres a
una sabateria del carrer de Durán i
Bas, l'on robaren 200 pessetes i unes
polses de làmines de Deute muni-
cipal.

Després foradaren una paret i en-
traren a la botiga del costat, que és
de roba, enduent-se peces de papye-
ria que l'amo evaluà en unes 13.000
pessetes.

- Fosfo-Glico-Kola-Lectinat cura
debilitat. B. Domènech, Ronda de
Sant Pau, 71.

A un pis tercer del carrer de Bar-
rà, 15, un home que hi havia com

a rellogat, Anton i Ballester, de 63
anys, vidu, entrà ahir matí, a
cosa de les deu, a l'habitació de l'es-
tancament del pis, Elvira Aguilar Pa-
ris, de 34 anys, i sense dir cap para-
lla li disparà tres trets de revòlver,
causant-li una ferida greu a la part
superior de la regió dorsal.

Esverat per l'acció, el Ballester tra-
tà de fugir per un balcó interior i
càigué daltabaix del celobert que-
dant mort a l'arie.

L'Elvira fou conduïda al dispen-
sari del mateix carrer i d'allí porta-
da a l'Hospital de la Santa Creu.

El jutge de guàrdia, que es pre-
sentà al lloc dels fets, ordenà por-
tar el cadàver de l'agressor al dipò-
sit.

El Ballester treballava des de molts
anys a les oficines d'un diari local.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

JOIES VILANOVA Unió, 6

A les dues de la matinada, un veí
del carrer de l'Aliga (Hostafranchs),
va sentir tocar un timbre d'alarma
que té instal·lat a la botiga, i sense
més ni més, va sortir al balcó dis-
parant trets de revòlver i fent grans
crits de lladres!

Van acudir alguns agents de l'auto-
ritat els quals van trobar l'expressat
veí amb un revòlver Smith a cada
mà. Van escorcollar minuciosament
la casa sense trobar lladres ni rastre
de lladres. Després van preguntar al
veí si tenia llicència d'armes, i, com
que va dir que no, els agents li van
recollir els revòlvers i el van denun-
ciar.

Porcellana
Vaixelles J. Llorens, Rbla. Flors, 30

Ha sortit cap a l'estranger, a re-
correr els Alps, el professor de la
Universitat En Jaume Marçel.

Hotel Ritz

Es el lloc més ideal de Barcelona

per a dinar i sopar bé

Totes les nits ball al

Jardí d'Estiu

10 pessetes cobert

A les deu de la nit del diumenge
s'inicià un incendi a la fàbrica d'a-
prestos de Puntí, camí dels Capellans
(Poble Nou), degut a un curi-circuit.
Es van cremar alguns trossos de peces

i va ser dominat el foc pel personal
de la casa.

Un veí del carrer d'Urgell va bus-
car rapis a la seva sogra però aviat
se'n va penedir perquè ella li va
administrar una correcció superba i
el va enviar al dispensari amb el cap
badat.

- Excursió col·lectiva a París
facultativa Londres. Sortida: Primer
de setembre; detalls, per programes,
a l'Orfeó de Sans, carrer de Sans, 73,
i a la Perfumeria Ideal, Corts 642.

Des del dia primer del present mes
de juliol al 15 del vinent mes d'agost,
estarà tancada al públic la Biblio-
teca de l'Associació de la Premsa.

- Gran Hotel Rigat - Camprodon

A una taverna del carrer de les
Tàpies hi va haver qüestions entre
alguns concurrents, i, entremig,
un tamboret va sortir de les mans
de no se sap qui i va ensopegar el
cap d'Alfons.

- Sangrà Pelayo, 11
T. 1478 A. Waters

El sidecar núm. 965, que passava pel
carrer de Sans, va atropellar el noi
Josep Munñé, de 12 anys, i li va
causar contusions a la mà dreta i al
braç i costat esquerres. Va ser auxi-
liat al dispensari d'Hostafranchs.

Passant per la plaça dels Josepets
Antoni Munich, de 72 anys, va ser
atropellat per un automòbil que sor-
tia d'un garatge i va rebre contusions
de pronòstic reservat al braç esque-
rrer.

- Lavabos pedestals, Waters, Escal-
fadors, Banyeres, des de 165 pessetes.
Depositaris exclusius de la casa Tay-
fors (d'Anglaterra), Lacoma Germans,
Passeig de Sant Joan, 44.

Un urba distingit al mercat de San-
ta Catalina a Matilde Rodríguez, de
40 anys, sense domicili, acusada per
una compradora d'haver-li pres 35
pessetes de la butxaca.

El dijous d'aquesta setmana serà
obsequiat per un aplíc d'amics, amb
un dinar, l'ex-regidor d'aquest mu-
nicipi don Xavier Gambús.

El president del Reial Cercle Artís-
tic, ha remès al director general de
Belles Arts, el següent telegrama:

- Reial Cercle Artístic us felicita per
la vostra actitud salvant d'exposi-
ció pintures murals Soria, joies ar-
tístiques que mai han de sortir d'Es-
panya. - President, Marian Fuster.

Ahir tarde es van alarmar els veïns
de la casa núm. 114, del carrer de Cla-
ris, veient sortir molt de fum del pis
principal.

Era degut a haver-se encès la lle-
nya del departament de la bugada,
iniciant un incendi que va ser ràpid-
ament apagat.

Poca estona després era assenyalat
un incendi a la part baixa del Tibida-
bo, cap a Sant Gervasi, havent-se cre-
mat uns 300 metres de brossa d'unes
terres propietat de don Xavier Font-
cuberta.

Avui, la cavalleria de Numància, fa-
rà una marxa a Sant Just Desvern, i
la de Montesa, instrucció al Besòs.

Dos cors amants l'altre dia
varen dar-se l'etern si
davant de la Joieria

A. Casas, carrer del Pl,
número 6, a on va
de fóra i de Barcelona,
qui rellotge ha de compra
o joia barata i bona.

Vida religiosa

Avui, Sants Pius I, papa i màrtir;
Joan, bisbe, i Abundi, màrtir. - Demà,
Sants Felix i Hilarió, màrtirs, i Santa
Marciana, verge i màrtir.

La missa d'avui: Sant Pius, color
vermell. - La de demà: Sant Joan Gual-
bert, color blanc.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona
del Patrociní, a la Catedral. - Demà,
Nostra Dona del Pilar, a Sant Jaume.
Vetlla en sufragi de les Animes del
Purgatori: Avui, Torn de la Puríssima
Sang, a la seva capella, Escorial, 155,
Gràcia. - Demà, Torn de la Verge del
Pilar, a la mateixa capella.

La festa de Sant Cristòfol

La festa de Sant Cristòfol es va ce-
lebrar ahir amb gran esplendidesa,
en diversos temples de Barcelona. Es
cada any que va arrelant, entre els
barcelonins que tenen automòbil,
aquella bella devoció, que havent co-
mençat en la típica capella del carrer
de Regomir, s'ha estès tan conside-
rablement que ja es pot considerar
entre el nombre de les més populars
de Barcelona.

A totes les esglésies en què s'havia
assenyalat prèviament que es donaria
la benedicció als autos, que es presen-
tessin, hi va haver gran desfilsa
d'aquests vehicles, oferint la corres-
ponent nota de color i va ésser pre-
senciada per una gran gentada.

Al Regomir, com és de consuetud,
es va unir a la festa de la benedicció
tot el veïnat. El carrer era bellament
adornat amb banderes catalanes i amb
ramets, seguint una tradició ben
escaient. La capella del Sant tam-
bé era engalanada, i al damunt hi
onejava l'antiguíssima bandera d'a-
quell petit oratori.

Els veïns, que diumenge passaren la
vetlla ballant sardanes, van matine-
jar de debó. A primera hora ja la
capella era plena, essent molts els
fideles que oïen missa des del carrer.
La primera es digué a dos quarts de
set, i se'n van seguir dient fins a les
nou, hora en què hi va haver l'ofici.

Va ésser celebrant el capellà de la
capella, mossèn Manuel Torner.

Els devots eren obsequiats amb po-
mells d'espígol i oracions del Sant.

Al punt de les onze va començar la
desfilsa d'automòbils.

En representació del nostre Prelat,
va precedir a la benedicció l'Ardia-
ca d'aquesta Catedral Basílica, doctor
don Isidre Casañas.

Unes gentils senyoretes, la formosa
Miquelina Llobet, filla de l'eminent
músic del mateix nom i la tam-
bé distingida Pia Torres, obsequiaven
tots els automobilistes amb escaients
rams de flors i medalles del Sant.

Aquesta medalla és obra del dis-
tingit artista don Frederic Llobet.

La desfilsa d'automòbils seguia a
primeres hores de la tarda.

El primer que va passar era el del
capità general.

Heu's aquí la relació dels cotxes
que anaren a la capella del Rego-
mir:

Capità general, Marimón, Fills de
J. Casals, Elizalde, donya Dolors
Calm-Elizalde, senyor Roig i Bergadà,
Elizalde, don Manuel Baixeras, Lan-
cia; don Marc Rocamora, Buick; don
Manuel Rocamora, Ford; don Carles
Ziegler, Excelsior; Automòbil Saló,
Minerva; don Domènec Pujadas, R. S.;
don Rafel Grau, Excelsior; don Fran-
cisc Arnall, Brasier; don Joan Alan-
bi, Elizalde; don Ignasi Fontcuberta,

R. S.; don Josep Daura, Hispano; don
Joan Tarrés, Buick; don Miquel Bar-
rà, Fiat; don F. Cerveto, Hispano;
don Joan Amat, Walker; don Josep
Bach, Hispano; don Jordi Foré, His-
pano; doctor Puig Soler, Ford; doc-
tor Rafel de Linas, Berliet; don Pere
Lencanos, Espanya; don Jesus Mon-
toliu, Claverlan; don Josep Amat, His-
pano; S. A. Indústries Mixtes, S. P. A.;
donya Maria Damm, Hispano; don
Pasqual Hernández, Fiat; donya Con-
cepció Sallent vidua Inglada, G. R.;
Narcís Sallés, Fiat; Francesc Alegre,
Hispano; Jeroni Bolívar, Ford; mar-
qués de Villamisa, Buick; Pere Espi-
net, Ford; Vermouth Peruchí 2 au-
tos), Renault; doctor Pons Pascual,
Fiat; Francesc Sanz, Minerva; don Jo-
sep Grau, Espanya; don Josep Maria
Miró, Hispano; donya Beatriz Fuster,
vidua Ribas, R. S.; Frederic Ribas,
Opel; D. G. Sensat, Fiat; A. Comas La-
madrid; Hispano; don Jacint Avila,
Overland; Francisca Vila, Chevrolet;
don Joan Maricel Estivell, Espanya;
don Joaquim Borrás, Hispano; Socie-
tat General d'Automòbils (2 autos),
Fiat; Francesc Coma, Indian; Auto-
motor Saló, Morris; don Lluís Roure,
Ford; don Joaquim Uriach, Hispano;
don Eugeni Aguilar, Berliet; Aguilar
i Piers, Fiat; don Just Marlés, S. P.
A.; don Salvador Costa, R. S.; don
Antoni Oriol, Fiat; don Frederic Ca-
jal, Studebaker; don Joan Casade-
munt, Fiat; don Antoni Colomer, Che-
vrolet; doctor López Lloret, Ford;
don Josep Plantada, Ford; don Adolf
Bartra, Skat; don Miquel Pantaleoni,
David; D. Rovira, Vendrell, Biatrik;
don Josep Maria Marimón, Chevrolet;
Blas i Aguilar, Elizalde; don Marjan
Oliveras, Buick; don Manuel de Lar-
raet, Martini; don Josep Marimón,
Stewart; don Agustí Serra, Over-
land; don Josep Maria Anzizu, T. H.;
donya Assumpció Roca de Nogué,
Hispano; don Josep Cabestany, Over-
land; D. G. Serrat, Lancia; vidua de
Pere Castells, Renault; D. J. Lis de
Molins, Hispano; don Agustí Farre,
Hispano; Companyia Transmediter-
rània, Federal; don Alfred Sedó, Via-
tória; don Francesc Lacambra, Buick;
don Josep Plantada, Krolej; senyor
President de la Mancomunitat, His-
pano; senyor President de la Diputa-
ció, Hispano; Fill de Frederic Armer-
ter, Fojnt; don Joaquim Palazón,
Snechel; comte de Vall de Marlés,
Renault; marquesa de Villota, R. S.;
don Josep Maria de Prats Gisbert,
Chevrolet; senyor Governador militar,
Elizalde; Enric Segner, Minerva; Mi-
quel Campuzano; Ideal; comtessa de
Santusa, Buick; Jaume Creus, mo-
tosastix; Leopold Sagnier, Udsón;
Francesc Serra, Renault; don Agustí
Catarineu, Unic; don Joan Tey,
Buick; don Ramon Torres, Overland;
don Joan Reiz, Hispano; doctor Ba-
sedas, Stayer; Miquel Gusiis, Fiat;
baró de Cuadras, Stuts; Francesc Do-
mènech, Ford.

De Societat

A Pompela, la Germandat de Con-
ductors d'Automòbils celebrà la seva
festa, actuant en l'ofici el P. Pau de
Castellà, i pronunciant el sermó el
P. Pius d'Igualada.

Na Maria Mundet de Mas, muller
de N'Antoni Mas Blay, ha infantat
amb tota felicitat un formós i robust
nen.
D'aquí a pocs dies batejarà al re-
cent nascut, el reverent Josep Mun-
det, prevere de Lloret de Mar, es-
sent padrins d'aquest nou infant, el
jove Lluís Mundet, amb la distingida
senyoreta Na Maria Fiter.

Diumenge, tarde, a la parroquia de
Jesús de Gràcia, va rebre les aigües
baptismals un fill del nostre bon
amic en Lluís Figueras Dotti i de sa
distingida senyora Na Maria Cabot.

En fer present als pares del recent
nat la nostra més coral enhorabona,
la fem extensiva, d'una manera ben
coral, a l'avi del mateix, el nostre res-
pectable amic don Joaquim Cabot i
Rovira.

La Universitat

INAUGURACIÓ DE LES ESCOLES DE PALLEJA

Dimenge, invitats pel rector de la Universitat, senyor marquès de Carulla, sortiren en automòbil cap a Palleja, per a inaugurar les noves escoles, ultra el rector, el canonge doctor Faura en representació del senyor bisbe; l'inspector d'ensenyament senyor Ybars; el cap de la secció administrativa, senyor Vidal; el fill de l'alcalde de Palleja, senyor Francesc Molins i diversos representants de diaris barcelonins.

Arribats a Palleja foren rebuts per l'alcalde, senyor Joan Molins i el síndic Jaume Vidal; els regidors Joan Roca, Salvador Surrujer, Martí Duran, Carles Millàs i Martí Vidal; el secretari Francesc Vidal; el jutge Joan Canals; el suplent Miquel Xancó; el fiscal Jaume Puigventós; En Julià Buxader, de la Junta de Construcció de les escoles; les senyores Rosa Duran de Roca i Maria Carap de Sunyer, de la Junta local d'Ensenyament; el mestre Rafel Barceló; la mestressa Mercè Vicens; el mestre de Papiol senyor Casterlenas; el de Cornellà senyor Olmo; el de Cervelló senyor Marco; el de Sant Andreu de la Barca senyor Regueras; el de Sant Feliu senyor Tamayo i el de Molins de Rey senyor Canosa.

Precedits de l'orquestra Planas de Martorell, es dirigiren tots a l'església parroquial per a oír l'ofici solemne que se celebrava amb motiu de la festa major. Celebrà el rector reverend Esteve Corbera, essent assistit per l'arxiprest de Sant Feliu reverend Escudero, actuant de diaca el regent de la parroquia de Cervelló mossèn Sampere i de sub-diaca l'econom de Molins de Rey doctor Net.

Ocuparen lloc al presbiteri les autoritats i el temple estava completament ple de veïns i nodrida representació d'estiujants.

Predicà el reverend P. Joan Alsina, del Sagrat Cor de Barcelona, evocant les glòries de la patrona Santa Eulàlia.

Acabat l'ofici s'organitzà la comitiva per a inaugurar les escoles anant al davant els gonfians i l'altar de Santa Eulàlia. L'edifici, de nova construcció, comprèn un cos, unides al qual hi ha als extrems les habitacions de la mestressa i del mestre; en dos departaments més, les es-

coles de nois i noies i al mig la casa consistorial. Estan acabats els primers edificis i resta a mig fer la casa consistorial, fins a obtenir nous recursos.

Les escoles de Palleja tenen una gestació ben interessant. Primerament es feu una subscripció popular i després una prestació veïnal, contribuint tots a les dues coses. Amb això es construí una part de les escoles, però faltant recursos restaren abandonades fins que el senyor Francesc Seix, protector incansable de la vila, concedí un préstec de 25.000 pessetes a amortitzar en 25 anys i sense devengar interès. Amb aquests diners s'han pogut continuar les obres i posant-hi algunes mils pessetes més s'han pogut acabar i ja pel setembre s'hi donaran classes.

Aquest grup d'edificis està situat en un punt alt de la població, reunint els locals immillorables condicions higièniques. El projecte és de l'arquitecte de la Mancomunitat senyor Planas. La construcció de les escoles es deu a l'acció infatigable de l'alcalde, senyor Molins, veient-se secundat per tot el veïnat.

Quan tot el grup serà construït representaria un capital de més de cent mil pessetes, i això és un gran esforç per a una vila com Palleja que no compta més de 700 habitants. Els terrenys foren cedits gratuïtament pel doctor Josep Tarruella i En Joaquim Albareda.

Dagut també a la munificència del senyor Seix hi ha un fons que importa ara unes 15.000 pessetes, els rendits del qual, des de 1924, seran aplicats a subvencionar les noies pobres i donar-les un dot per a quan es casin.

Les escoles foren benedides pel canonge doctor Faura, i després d'aquesta cerimònia s'entrà a l'aula de nois, en la qual se celebrà la festa de la inauguració, llegint el secretari la memòria dels treballs fets.

Parlaren després el canonge doctor Faura, l'inspector cap senyor Ybars, el cap de la secció administrativa senyor Vidal i el senyor Seix. Aquest fou aplaudit entusiàsticament. Tots glossaren la importància de l'escola en la obra social i civilitzadora dels pobles.

El marquès de Carulla recordà que quan estaven encallades les obres de les escoles va dir que aquestes es terminarien perquè hi ha persones com el senyor Seix que estimen la

cultura popular i la protegeixen. Afegí que la única riquesa permanent és la cultura, perquè aquesta no es perd com pot perdre's una riquesa material. Excità als pares al compliment de llur deure com també a què els mestres es facin cridadors a l'esforç realitzat pel poble. Digué que en el seu apostolat en favor de l'ensenyament primari des de que es va encarregar del rectorat s'ha apoïat en la premsa per a crear opinió i acabà dirigint-se als mestres assenyalant-los-hi els fonaments de llur missió.

Acabats aquests parlaments els nois i noies de les escoles cantaren un himne lletra del secretari senyor Vidal.

Finalment els mestres feren protestes de treballar en favor d'un ensenyament intens.

En l'acte regnà gran entusiasme dirigint-se a l'acabar la comitiva a la rectoria, on es a dissoldre.

Invitats per l'alcalde, senyor Molins el rector i demés acompanyants de Barcelona, dinaren al seu domicili, essent obsequiats esplèndidament. A les cinc de la tarda es despediren molt complaguts de les atencions rebudes, especialment de l'alcalde i el seu fill Francesc.

Desgràcia

Un incendi causa dos morts i dos ferits.

Ahí a la tarda, a la tintoreria d'Alfred Gallard, situada al Passatge de Roma, 103, uns obrers estaven preparant uns ingredients per als tints.

De sobte aquests ingredients es van inflamar i van sobreixir de la caldera, escampant-se pel local i agafant quatre dels obrers que allí treballaven.

Dos d'aquests obrers, Jaume Samsó Bernós, de 14 anys, i Alexandre Muntaner, de 18, van quedar morts a l'acte.

Els altres dos van resultar ferits i van ésser conduïts al dispensari de Gràcia. Un d'ells, Francesc Pérez Seguí, de 5 anys, té cremades a tot el cos pronòstic greu. L'altre, Francesc Ruiz Tortosa, de 17, sofrí cremades a diverses parts del cos, i també està greu.

Després de curats de primera inten-

NERVIO

Las autoridades médicas recomiendan

Perlas de Valil

como excelente calmante de los nervios:

Dolor de cabeza, estados de exaltación, molestias de corazón, neurastenia e histerismo, desvelo nervioso, y en Perturbaciones de la menstruación

Pídase en las farmacias frascos de origen de 25 perlas

Producción Químicos Meister Lucius & Brüning, S. A. Barcelona. Apartado 202

ció van ésser portats a l'Hospital de la Santa Creu.

Els bombers del quarteret central van acudir a apagar l'incendi que s'havia declarat.

Obituari

ENTERRAMENTS

La senyoreta Maria-Rosa Murtra i Carrau. Ha mort a l'edat de 16 anys. Avui, a les nou, enterrament i funerals a Vilassar de Mar.

La senyoreta Montserrat Brosa i Palau. Ha mort a l'edat de 13 anys. Avui, a les deu, Pelayo, 62. Parroquia de Betlem. Cementiri Nou.

FUNERALS

N'Antoni Pintos i González. Morí a Llarxat le 2 de juny passat. Avui, de les deu a les dotze, misses a l'església de Sant Vicens de Paul (Provença, 212).

En Carles Plaça i Galiano. Morí el 29 de juny últim. Demà, a les deu,

funerals a l'església de la Casa de Caritat.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO
El nen Leandre Nibò i Bartumeu. Ha mort a l'edat de cinc mesos. Enterrat ahir a la tarda al Cementiri Vell.

La llosa d'En Rafel Casanova

LLISTA DE SUBSCRIPCIO

Suma anterior, 625 pessetes. Festival del Col·legi de Sant Jordi, 37'50; Agrupació Nacionalista d'Anglès, 13'50; Felix Escalas, president accidental de la Mancomunitat, 25; Pere Rahola, diputat, 25; Ajuntament de Barcelona, 500; Schola Cantorum de Sant Just, 18; Grup Excursionista Minerva, 21.

Total, 1.285 pessetes. S'admeten donatius a totes les entitats culturals i polítiques, i a la secretaria de la Comissió, Montcada, 31, primer, segona (Escola Catalana).

BANC DE CATALUNYA

Rambla dels Estudis, 4 - Barcelona

Agència número 1 (Sans-Hostafrancs): Creu Coberta, 8. - Agència número 2 (Sant Andreu de Palomar): Sant Andreu, 148. - Agència número 3 (Gràcia): Salmerón, 111

Sucursals: GIRONA, Plaça de l'Oli, 1. - LLEYDA: Rambla de Ferran, 2

Compra i venda al comptat i a terminis de valors nacionals i estrangers
Descompte i negociació i cupons i títols amortitzats. - Comptes de valors

CUSTODIA DE VALORS - COMPTES CORRENTS

CAIXA D'ESTALVIS

Banca: Realitzem tota classe d'operacions corrents

Direcció telegràfica i telefònica: CATALONIABANK

Telèfon 562 A. - Apartat de Correus 568

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegramas i conferències de LA VEU)

EL GOVERN I L'ALT COMISSARI

Madrid, 10, 2 tarda.
El sotsecretari de la Presidència, en rebre als periodistes per encàrrec del senyor Sánchez Guerra, els ha parlat del viatge de l'Alt Comissari en els següents termes.

Com estava anunciat, ahir al matí arribà a Madrid el general Berenguer.

A l'estació hi havia el cap del Govern i els ministres de Guerra i Estat. A l'estació, el president es va posar d'acord amb l'Alt Comissari sobre l'hora que podrien parlar, i a dos quarts de cinc de la tarda es van reunir a la Presidència, amb el senyor Sánchez Guerra i el general Berenguer, els ministres de la Guerra, Marina i Estat.

La conferència durà fins prop de les vuit de la nit.

En ella es va llegir la nota que van sotscriure el dia 3 d'abril el general i el Govern, comparant-se el contingut amb l'actual situació de la nostra zona del Marroc, segons l'opinió de l'Alt Comissari.

L'entrevista d'ahir va ésser el punt de partida per a deliberacions ulteriors, que tindran lloc en successives conferències.

Avui no es reuneix el ministre amb l'Alt Comissari.

EL GENERAL BERENGUER

Als passadissos del Congrés s'ha parlat preferentment del viatge de l'Alt Comissari arribat ahir a Madrid.

S'assegurava que el general Berenguer havia pregat al Govern que se li admetés la dimissió per a quedar en llibertat de defensar-se quan s'instauri el sumari contra ell, com a resultat de l'expedient obert amb l'objecte de depurar les responsabilitats de desastre de Melilla.

ELS CONSUMS

Aquest matí s'ha presentat al Congrés la següent esmena a l'article 47 de la llei de pressupostos.

L'article 47 quedarà redactat en la següent forma:

Queden derogades per a tots als efectes les disposicions dels apartats B i C de l'article segon de la llei de 12 de juny de 1911.

Les dels encapçalaments de consums a què els dits apartats es contrauen, es regiran per les regles establertes en l'article primer del real decret de 18 de setembre de 1920 dictat en compliment del previngut en la primera disposició especial de la llei de pressupostos de 29 d'abril del dit any.

S'autoritza, no obstant, al ministre de Finances per a suprimir els encapçalaments amb anticipació a les dades marcades en l'esmentat real decret sempre que els respectius Ajuntaments així ho sol·licitin dintre del primer semestre de l'exercici econòmic anterior al en que ha de fer-se la supressió pretesa.

També haurà de ser presentada dintre del termini fixat en el paràgraf anterior les instàncies que presentin els Ajuntaments en sol·licitud d'ajornament de la supressió dels encapçalaments.

De concedir-se el tal ajornament haurà de ser sempre fins el primer d'abril de 1925. — Romeo, Nicalau, Torres, Van-Baerbergen, Esteve, Nogués i Canovas.

EL TRACTAT AMB FRANÇA

Firmat ja el tractat francès amb els dos textos, francès i espanyol, començarà a regir el dia 15 d'aquest mes.

EL MATI AL CONGRES

Avui s'han reprès al Congrés les sessions matinals, amb una desanimació completa: tan completa, que d'haver accedit el president de la Cambra a la petició de nombre feta pel diputat senyor Vandenberg, en aprovar-se l'acta la sessió no hauria pogut celebrar-se.

Quan, al discutir-se el capítol novè de l'article del pressupost, el senyor Prieto ha demanat votació nominal, al rebutjar-se un vot seu, no ha estat vàlida per no reunir-se els 70 diputats necessaris.

DE GOVERNACIO

El ministre de la Governació ha rebut al Congrés els periodistes.

Ha manifestat que les úniques noti-

cies que tenia eran d'haver arribat la reina Victoria a Santander i el rei a Sant Sebastià, sense novetats. De la vaga d'Astúries no en tenia cap nova informació.

Continuen les autoritats els treballs per aconseguir que es reprengui la feina per part dels obrers.

UNA DIMISSIO

Com que algun període ha assegurat que la dimissió presentada pel senyor Vescomte de Eza del càrrec de vocal del Consell Superior ferroviari, obeia a discrepàncies amb el Govern per no estar conforme amb el projecte d'ordenació ferroviària, el sotsecretari de la Presidència ha desmentit la notícia dient que la dimissió era reglamentària, puix obeia a la renovació biennal del dit Consell ferroviari.

NOTA DE GUERRA

Madrid, 10, 4'15 tarda.
Al ministeri de la Guerra han facilitat la següent nota:

«La majoria dels períodes reflectits en tot el que el ministre de la Guerra digné el dissabte als periodistes que l'escoltaren, però dos d'aquells relataven d'una manera inexacta les manifestacions, perquè no podien dir el que el ministre hagi confirmat les notícies de la premsa poc favorables a l'Alt Comissari i que aquest es trobi inclòs en els sumaris, ja que oficialment no tenia ni té notícia de les últimes deliberacions del Consell Suprem de Guerra i Marina.»

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica:
Del ministeri de la Guerra. — Llei disposant que seran considerats als efectes de l'apitipat per a l'ascens com a destins tècnics de plantilla de l'especialitat de cada arma o cos els destins d'ajudants de camp que descompenyin o hagin descompenyat els caps o oficials de l'exèrcit.

De Governació. — Real Ordre creant per a tots els funcionaris del Cos de Telegrafs un document d'identificació que rebrà el nom de Carnet de Telegrafs.

D'Estat. — Anunciant que amb data 5 de juliol de 1922 ha estat dipositat a l'Arxiu d'aquest departament l'instrument pel qual el Govern de Costa Rica ha ratificat el Conveni postal hispano-americà.

Participant que el Diari del Govern de la República portuguesa publica un Decret prorrogant fins al 31 de corrent mes el terme de concessió de llibertat de comerç i trànsit per als oficis estrangers amb acció inferior a cinc graus.

De Finances. — Participant haver sol·licitat don Josep Francesc Rodríguez, president de la societat editorial Nùñez Samper, els beneficis que atorga la llei de 2 de març de 1917 sobre protecció a les indústries noves i desenvolupament de les existents.

ANUNCI D'UN DEBAT

Madrid, 10, 5'15 tarda.
El senyor Clerva ha anunciat que demà plantearà un debat sobre els orígens de les notícies propagades aquests dies sobre el processament del general Berenguer i dos ex-ministres.

LA REFORMA DEL CODI DE COMERÇ

La Comissió mixta per a examinar el dictamen aprovat pel Congrés sobre el projecte de llei reformant diversos articles del Codi de Comerç, ha modificat el del Senat, prevalent en part els acords del Congrés.

LES TASQUES DEL CONGRES

El senyor Sánchez Guerra deia, aquesta tarda que tal com anava la discussió de l'articulat de la llei de pressupostos feia inevitable que les sessions duressin més dies dels previstos. No el 15, sinó el 25 serà el dia de clausura.

Terminat el pressupost, és propòsit del Govern començar la discussió del projecte ferroviari.

Només en el cas que advertís una obstrucció, es lencaria el Parlament, sense aprovar el dit projecte, i en aquest cas és quan podria proveure's un decret sobre elevació de les tarifes ferroviàries.

LA «FIESTA NACIONAL»

A les «corridos» d'ahir foren agitats els següents toreros:
A Madrid, en matar el primer so-

fri una banyada a l'espalla l'espasa Manolito II.

A Carabanchel, per canviar la sort de varies abans d'ahir pres el toro les reglamentàries, el públic protestà iradament, tirant a la llotja presidencial coixins, ampolles i altres objectes.

El president hagué d'abandonar la llotja i sortir protegit per la guàrdia civil.

El quart va donar un cop de bany a al matador Francesc Navarro, el qual va sofrir contusions a pit amb hemorràgia.

La cursa de Tetuán, de les Victòries va ésser prodiga en incidents. L'espasa Hilacho va rebre una banyada al maxil·lar dret, penetrant a la boca, greu.

El debutant Josep Angel, fou conduït a la presó per negar-se a matar els seus toros.

El quint toro va saltar el carreró, donant cops de banya a l'agutzil Isidre Agamuz, causant-li una ferida en una cuixa, de cinc centímetres de profunditat.

També va ferir el mateix novillo dos monosavies, els quals sofriren banyades de pronòstic reservat.

El sisè va ésser retirat al corral per manca de matadors.

A Castellón, Valencia II va ésser trepitjat per un toro, sofrint en un peu una distensió lligamentosa.

A Bilbao, l'espasa Gallito de Zafra, rebé una fonda banyada al ventre amb sortida del pilor.

En greu estat fou conduït a l'hospital.

L'ALT COMISSARI

Madrid, 10, 6'15 tarda.
L'Alt Comissari, general Berenguer, el qual ha estat aquesta tarda al Senat, ens ha dit que segurament no tornaria al Marroc, havent-ho exposat així al President del Consell.

El general Berenguer ha celebrat extenses conferències amb el President de l'Alta Cambra i amb els generals Luque i Marina.

D'acord amb el president del Senat, el general Berenguer explicarà el divendres vinent una interpretació en la dita Cambra, sobre la política que s'ha seguit al Marroc, sota la seva direcció.

CONGRES

Madrid, 10, 2 tarda.

A les deu i cinc minuts obre la sessió el comte de Bugallal.

Al banc blau hi ha el ministre de Finances.

Als escons, uns vint diputats. Les tribunes desertes.

En llegir-se l'acta de la sessió anterior els senyors Romeo i Van-Baerbergen en volen parlar.

El PRESIDENT fa avinent que essent la sessió de què es tracta extraordinària, només es pot tractar de pressupostos.

Fonógrafs

potents i clars
Ptes. 80

Discos

sempre novetats líquides
dobles a

Ptes. 4'90

Aguilles a Ptes. 0'75

Pianos

garantitzats creuats, marc
de ferro i tres pedals
Ptes. 1.600

Auto-Pianos

de 88 notes els més
perfeccionats a
Ptes. 4.000

Magatzems de Música

NEW-PHONO, Ample, 35-37

Alguns diputats es mostren desconfiats amb el criteri presidencial, promovent-se amb aquest motiu un sorollós incident, en el qual intervenen els senyors Nogués Cardell, marqués d'Olièrdola i altres.

S'aprova per fi l'acta i continua la discussió de l'article de la llei de pressupostos.

El senyor SERRADELL defensa un vot particular que firma el senyor Rodríguez Pérez, a l'article novè.

Troba injust que no es doni als metges i capellans de presons igual gratificació que als funcionaris del cos tècnic.

El senyor BERNAL, per la Comissió, li contesta, dient que els funcionaris que el senyor Serradell considera preferits foren objecte d'importants millores en 1918.

Se suspèn el debat per a llegir diverses esmenes.

En reprendre's la sessió parlen els senyors SERRADELL i BERNAL, acceptant-se el vot.

Per aprovar-la es demana votació nominal.

S'efectua, i no havent-hi nombre suficient de diputats, s'ajorna per a quan n'hi hagi.

S'aproven els articles addicionals proposats per una esmena del marqués de Boniel.

A l'article 16 es retira una esmena del senyor Serradell, i se'n pren en consideració una altra del senyor Van Baerbergen.

El senyor VAN-BAERBERGEN combat la totalitat de l'article.

S'ocupa extensament de la qüestió sanitària i de la higiene i demana determinades millores de caràcter general, especialment per a Canàries, on el servei sanitari està completament desatès.

El ministre de la GOVERNACIO li contesta que no pot discutir xifres d'anterior pressupost.

Considera perillós implantar serveis mitjançant vot particular i esmenes a l'articulat, del pressupost, sense comptar amb els antecedents necessaris.

El senyor VAN-BAERBERGEN rectifica i s'aprova l'article 16.

S'aprova l'article 9, que havia quedat pendent de votació.

Se suspèn el debat i s'ajorna la sessió a la una i cinc minuts de la tarda.

Madrid, 10, 4'15 tarda

La sessió de la tarda comença a les 4, sota la presidència del senyor Bugallal.

Al banc blau hi prenen seient els ministres de Finances, Foment i Governació.

Llegida l'acta de la sessió anterior, el senyor VAN-BAERBERGEN repeteix un incident semblant al del matí, i després de moltes explicacions d'aquest senyor i el PRESIDENT, s'aprova l'acta.

Ordre del dia.

Continua la discussió de l'articulat de la llei de pressupostos.

Madrid, 10, 5'15 tarda.

S'accepta, lleugerament modificada per la comissió, una esmena del marqués d'Olièrdola a l'article 17.

S'aprova l'article i els dos següents. En virtut de l'admissió d'una esmena del senyor Portela s'introdueix un nou article 20, però se segueix discutint per a evitar confusió, segons la nomenclatura del dictamen.

Es rebutgen algunes esmenes i vots particulars a l'article 20 de l'imprès. El senyor GASCON i TARIN formula lleugeres observacions a aquest article.

El senyor CASTELL li contesta per la comissió.

També combat l'article el senyor NACHER, i s'aprova.

S'accepta una esmena del marqués d'Olièrdola al 21.

El senyor ROMEO l'impugna, censurant que s'autoritzi el ministre de Marina per a vendre els vapors titulats «Espanya», puix creu que encara no estan resoltos els expedients de caràcter internacional que afecten als dits vapors i demés considera ruïnosa la venda.

En canvi podrien dedicar-se al transport de material i personal entre Africa i la península, estalviant-se molt de diner i l'Estat.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI li contesta per la comissió, dient que es referia sols a quatre d'aquests vaixells, puix els altres dos estan en

servei convertits en transports militars un i l'altre en serveis especials.

El senyor ROMEO rectifica insistint que els vaixells es destinin a serveis militars de transport entre Espanya i Africa.

El senyor PRIETO hi intervé i diu que els vaixells armats perden molt i dona la raó al senyor Romeo, puix és indubtable que els soldats que s'envien al Marroc i els que tornen viatjarien en aquests vaixells i l'Estat s'estalviaria molt diner que dona a altres companyies.

Censura que s'hagin fet en aquests vaixells obres amb l'import de les quals es podrien comprar tres o quatre vaixells nous.

L'Estació Enològica de Vilafranca del Penedès i dir que no és possible acceptar com causa determinant per a la supressió o no supressió de les Granges Agrícoles que estiguin o no en terrenys de l'Estat. Aquesta Estació de Vilafranca es troba en terrenys adquirits pel Municipi i la província, per això és secundari. L'important són els serveis que presta, puix en ella si donen cultius intensius per a propietaris, capatassos, etc., i si una visita d'inspecció donés per resultat la seva supressió es faria una arbitrarietat.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI contesta que precisament s'han fet excepcions de les Estacions Enològiques de Reus i Vilafranca del Penedès, perquè s'han reconegut els excel·lents serveis que presten.

El senyor Zulueta dona mercès.

S'aproven aquest article i els dos següents després d'admetre's una esmena del senyor Ortueta a l'article 24.

Al 25 defensa una esmena el senyor BARRIA relativa als crèdits per a carreteres, que s'accepta amb lleugeres modificacions proposades per la Comissió.

També se n'accepten unes altres dels senyors Nicolau, Riu i marqués d'Olièrdola, també modificades per la Comissió.

Formulen observacions a l'article els senyors Romeo, Barcia i Nogués, i queda aprovat.

Al 26 s'admet un vot particular del senyor Arroyo, i dues esmenes del senyor Nicolau.

Queden retirades tres esmenes del senyor Cambó.

Se n'admeten dues del senyor Aunós perquè les carreteres de tercer ordre es puguin acollir a la llei de camins veïnals, a petició dels Ajuntaments, Diputacions o Mancomunitats.

Es retiren unes altres dues esmenes d'aquest mateix senyor.

Els senyors Romeo i Nicolau formulen observacions que són contestades pel senyor Rodríguez de Viguri en nom de la Comissió.

El senyor SARRADELL defensa diverses esmenes seves i d'altres que queden rebutjades.

Se n'admeten altres, acceptant-ne unes i rebutjant-ne altres, i es suspèn el debat, aixecant-se la sessió a les 8'35.

Madrid, 10, 9'15 nit.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI diu que per aquestes o les altres circumstàncies no ha pogut utilitzar-se aquests vaixells, i com estan constantment amarrats, el millor és enagarrar-los i al per raons internacionals això no es pot fer, s'ha d'autoritzar al Govern per a arrendar-los.

S'aprova l'article 21 en el sentit proposat per aquest individu de la comissió.

El senyor BARRIA salva el seu vot per no estar conforme amb l'enagarrament d'aquests vaixells.

El marqués d'Olièrdola defensa una esmena a l'article 22, en demanda que no es deixi en llibertat al ministre de Foment o autoritzant-lo per a suprimir quantes Granges vulgui.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI, en nom de la comissió, diu que el que es proposa és que no se suprimeixi més d'una cinquena part de les Granges i això en els terrenys que no siguin de propietat de l'Estat, i que no rendeixen la deguda utilitat.

En aquest sentit queda acceptada l'esmena del marqués d'Olièrdola.

Formulen observacions a l'article dels senyors Nogués, Nicola i Romeo. El senyor ZULUETA intervé per a exposar en la situació que es troba

SENAT

Madrid, 10, 4'15 tarda.
 President el senyor Sánchez de To-
 ca comença la sessió a les quatre
 en punt.
 Al ban bleu, el ministre de la Go-
 vernació.
 Ordre del dia.
 S'aprova l'acta de la sessió an-
 terior.

Sense discussió s'aproven el dicta-
 men de la Comissió permanent de
 Finances sobre el projecte de llei au-
 toritzant al ministre del ram per a
 pedir a l'Ajuntament d'Orense l'edi-
 fici denominat ex-convent de Santo
 Domingo; el de la Comissió d'Obres
 públiques autoritzant al ministre de
 Foment per a anul·lar la concessió
 atorgada al Sindicat de Regants de
 Ulldecona per a la construcció d'uni-
 pantà i el de la mateixa Comissió
 sobre el projecte de llei autoritzant
 al ministre per atorgar la concessió
 d'un ferrocarril elèctric de Tortosa a
 La Cava.

Es posa a discussió el dictamen de
 la Comissió de pressupostos sobre la
 Secció sisena, ministeri de la Gover-
 nació, per a l'any econòmic de 1922-23.

El senyor MARTINEZ VARGAS con-
 sumeix un torn en contra de la to-
 talitat del dictamen.

Madrid, 10, 6'15 tarda.
 Censura el senyor Martínez Vargas
 la desproporció que existeix en la con-
 signació per als diferents serveis, puix
 mentre uns estan esplèndidament do-
 tats, altres, com els de Sanitat, tenen
 una consignació veritablement ridícu-
 la, de tan petita.

(En aquest moment de la sessió, en-
 tra a la Cambra el general Beren-
 guer i, pujant a l'estrada presiden-
 cial, celebra una llarga conferència
 amb el president. Aquest li ensenya un
 Reglament de la Cambra i sembla
 que parlen d'aquest. Després puja a
 l'estrada el general Marina. La Cam-
 bra segueix amb interès aquestes con-
 ferències. Després el general Beren-
 guer pren seient al seu escó.)

El senyor Martínez Vargas dedica

la major part del seu discurs a cen-
 surar l'enorme abandó en què es té
 la sanitat pública i diu que a això
 es deu en gran part l'augment cons-
 tant de la depauperació de la raça.
 El senyor SAEZ DE QUEJANA li
 contesta per la Comissió.

El senyor MARTINEZ VARGAS rec-
 tifica.

Madrid, 10, 8'30 nit.
 El senyor MARTIN SALAZAR parla
 de què el pressupost de Sanitat és
 sumament deficient.

Llegeix les partides dedicades a
 atencions sanitàries a diversos paï-
 sos per a comparar-les amb les quan-
 titats insignificants que per a aquestes
 atencions es dediquen a Espanya.

Annualment moren al nostre país
 mig milió de persones a conseqüèn-
 cia de l'abandó en què es té a la san-
 tat pública. I aquesta xifra vera-
 ment enorme de morts evitables, me-
 reix que els Governos hi fixin llur
 atenció.

Es necessari anar immediatament a
 la creació de l'Escola nacional de Sa-
 nitat, i a la terminació de l'hospital
 per a epidèmies.

Demana que no es tanquin les Corts
 sense aprovar-se la llei sobre profilaxi-
 a pública de les malalties evitables.

Es concedeix la paraula al senyor
 Elosegui per a consumir el segon torn
 en contra, però no es troba a la Cam-
 bra.

El ministre de la GOVERNACIO, re-
 collint les observacions dels anteriors
 oradors, exposa els seus propòsits fa-
 vorables a propagar els serveis sanita-
 ris, i prova d'això és el projecte pre-
 sentat i altres que en té en estudi.

Aprovada la totalitat, es passa a
 la discussió per capítols.

Sense discussió s'aproven els cinc
 primers.

El senyor ESTELAT defensa un vot
 particular, demanant que es realitzi
 unes obres de reforma a l'Hospital de
 Sant Gaietà de Sevilla, que és presa
 en consideració, després de contestar-
 li el ministre i la Comissió, i s'aprova
 el capítol sisè.

El setè és també aprovat, després

d'una petita intervenció del senyor
 Chapaprieta.

Sense discussió s'aprova fins al ca-
 pítol 12.

Al 13, el senyor DURAN I VENTOSA
 demana aclaracions sobre les consi-
 gnacions per a material.

El senyor SAEZ DE QUEJANA, breu-
 ment, diu que es tracta de la conser-
 vació dels mobiliaris dels governs ci-
 vils.

El senyor DURAN I VENTOSA consi-
 dera insuficient la quantitat consi-
 gnada per a atendre aquelles obliga-
 cions, i així es dona el cas que el
 Govern civil de Barcelona ha hagut
 de pagar el seu mobiliari amb cabals
 i vergonyosos com els procedents
 de la prostitució i el foc, i sentia que
 hagués de passar el mateix amb els
 altres governs civils d'Espanya.

El senyor SAEZ DE QUEJANA re-
 plica que les Diputacions provincials
 tenen l'obligació d'atendre aquelles
 despeses.

El senyor DURAN I VENTOSA. —
 Doncs el considero una injustícia de
 la llei.

S'aprova el capítol 13 i els següents,
 fins al 16.

El 17 també s'aprova després d'unes
 observacions del duc de la Roca so-
 bre una partida per a pagar accidents
 del treball, i s'aproven fins al 21.

El senyor DURAN I VENTOSA parla
 sobre la totalitat de l'article.

S'estranya que apareguin en aque-
 sta partida del pressupost 500.000 pes-
 setes per a despeses de conservació del
 Palau de Comunicacions novellament
 construït.

El ministre de la GOVERNACIO. —
 Aquestes 500.000 pessetes són també
 per a combustible, fluid elèctric, cale-
 factació, etc.

Al senyor DURAN I VENTOSA el sa-
 tisfan les explicacions del ministre,
 si bé fa constar que només es diu en
 l'epígraf, «conservació», puix la seva
 intervenció no obedi a tractar sola-
 ment d'aquesta qüestió, sinó del pro-
 blema de comunicacions alambriques.

En aquest pressupost quasi no es
 dedica un xic d'atenció al servei de

telèfons. Es troba pròxim el moment
 de la incautació, per l'Estat, de les
 xarxes telefòniques avui explotades
 per empreses particulars.

No vol entrar en el fons de l'assump-
 te per haver pres cert caràcter polí-
 tic. Demés, apremis de temps l'obli-
 guen a donar a aquesta intervenció la
 major brevetat.

El problema de telèfons a Espanya,
 i especialment a Catalunya, és neces-
 sari resoldre'l abans no arribi al seu
 màxim d'agreuament, i jo desitjaria
 que el Govern enviés a Barcelona un
 delegat de tota la seva confiança per-
 què vegi la manera de funcionar el
 dit servei. Barris sense poder comunicar-se
 telefònicament, i ja sap el Govern que
 avui el servei de telèfons és impres-
 cindible.

Precisa que es presti més atenció a
 aquest problema perquè terminin les
 queixes, tant de Catalunya com d'al-
 tres regions.

Vol fer constar que si l'Estat obté
 per a ell aquest servei, només la re-
 paració de material li haurà de cos-
 tar a cents de milions de pessetes.

El ministre de la GOVERNACIO li
 contesta, reconeixent la importància
 del problema de la reversió del ser-
 vei de telèfons.

Reitera tot quant sobre aquest as-
 sumpte va dir al Congrés, de què l'as-
 sumpte no serà envestit sense l'assen-
 timent de les Corts. Vol dir que avui
 no coneix cap entitat que tingui la
 capacitat econòmica suficient per a
 resoldre, sense la intervenció de l'E-
 stat, el problema de la reversió de les
 xarxes telefòniques.

El senyor DURAN I VENTOSA rec-
 tifica.

Manifesta que els productes bruts
 obtinguts pel servei de telèfons no va-
 a les caixes de l'Estat, sinó a una ca-
 xa especial.

Es plany que tota solució que tin-
 gui el Govern consteï en un projecte
 de llei que es presentarà quan es pre-
 senti.

El ministre de la GOVERNACIO in-
 sisteix en què el Govern presta al
 problema la més gran atenció, i que

com se suposa, després intentarà re-
 soldre'l, cercant la col·laboració del
 Parlament.

S'aprova el capítol.
 Sense discussió s'aprova fins al ca-
 pítol 35.

El senyor ROYO VILLANOVA defen-
 sa una esmena al capítol 36, dema-
 nant una subvenció per a diversos
 sanatoris d'Aragó, especialment per
 al de Cabezocortao.

El ministre de la GOVERNACIO i
 la Comissió, proposen una fórmula
 per a atendre la proposta del senyor
 Royo, pel que al Sanatori de Cabezocortao
 es refereix.

S'aprova el capítol, i sense discus-
 sió tots els altres del dictamen, el
 qual queda pendent de votació definiti-
 va.

Continua el debat sobre el projecte
 de llei considerant com a mort en
 campanya al tinent coronel Barrera.

Per no trobar-se present la Comis-
 sió per a contestar una esmena del
 senyor Galarza, se suspèn aquesta dis-
 cussió.

S'aprova el dictamen concedint una
 pensió a la vídua del capità de fraga-
 ta, senyor Capriles.

Per a la concessió d'una pensió a la
 filla de Martínez de la Rosa, el senyor
 Gadea sol·licita el quòrum, la qual
 cosa creu improcedent el senyor Iz-
 quierdo Vélez.

Queda pendent de votació definitiva.
 S'assenyala l'ordre del dia per a
 demà, i s'aixeca la sessió a les 7'5.

Generalitat

ESCOLA D'ESTIU

La matrícula de l'Escola d'Estiu
 queda oberta tots els matins, de deu
 a una, en la Secretaria d'Ensenya-
 ment Primari i Secundari (segon pis
 de l'edifici del rellotge de la Univer-
 sitat Industrial, Urgell, 187), i a les
 tardes, de 4 a 7, en la Biblioteca del
 Consell de Pedagogia, situada en la
 dita Universitat.

MARCA REGISTRADA

GRANS MAGATZEMS

TÍVOLI

Casp, 17 i 19

Fabrica pròpia

MARCA REGISTRADA

Posa a coneixement del públic que en la vinent temporada inaugurarà noves **Seccions**.

Dijous de retalls

Preu fix

Dilluns de presents

Els Magatzems més importants del seu ram

Banyeres : Lavabos pedestals

de ferro i grés, bon preu

Calentadors : Bidets : Waters

Patentats a gas, llenya i alcohol

dispositius exclusius de la casa Twyford de Birmingham (Anglaterra)

Instal·lacions completes d'aparells sanitaris

LACOMA G^{MANS}

Passeig de Sant Joan, 44

Telèfons núms. 232 i 724 S. P.

Barcelona

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Itàlia i la qüestió de Tànger

París, 10. — El senyor Schanzer ha fet a M. Poincaré la mateixa petició que havia realitzat a Londres prop de Lord Balfour, relativa a la participació d'Itàlia en la Conferència anglo-franco-espanyola sobre l'estatut de Tànger.

El punt de mira d'Itàlia és que ha de pendre part en totes les negociacions en que es ventillin assumptes del Mediterrani.

Segons sembla, el mateix França que Espanya i Anglaterra s'oposen a la pretensió italiana.

Itàlia es va desinteressar abans de la guerra dels assumptes del Marroc, de la mateixa manera que França es va desinteressar dels assumptes de Tripolitània, per qual raó es considera a Itàlia sense cap dret per a intervenir en la qüestió.

Així que l'estatut de Tànger quedà definitivament acordat, Espanya, França i Anglaterra el comunicaran a les altres potències signatàries de l'acta d'Algèires, fora les que en la passada guerra estigueren al front dels aliats.

Lavors les dites potències renunciaràn al règim de capitulacions, ja que l'organització judicial que s'estableixi haurà de salvaguardar els drets dels súbdits de cada país.

Segons notícies d'origen italià, Schanzer insistirà en pro de l'admissió d'Itàlia en les negociacions, i a l'efecte presentarà un Memoràndum que ja té redactat.

«Le Petit Journal», comentant l'entrevista celebrada per Schanzer i Poincaré, diu que el ministre italià va fer a Londres repetits esforços per convèncer l'ambaixador d'Espanya que li facilités l'admissió d'Itàlia a la Conferència anglo-franco-espanyola que ha de discutir la qüestió de Tànger. Però Schanzer es va trobar amb la contrarietat que l'ambaixador espanyol ja havia rebut instruccions precisas del seu Govern.

Es possible que en aquest interval el Govern espanyol hagi deliberat novament sobre la qüestió, puix el seu ambaixador a París, senyor Quiñones de León, sol·licità de Schanzer una conferència per a la tarda, la qual no va poder celebrar-se perquè Schanzer fou cridat pel cap del Govern italià, senyor Facta, i va haver de tornar a Roma a última hora de la tarda. — Havas.

Prefecte de policia de París

París, 10. — El prefecte del departament del Nord, senyor Naudin, ha estat nomenat prefecte de policia. — Havas.

Torpediners nord-americans a Malta

Malta, 10. — Aquest matí ha fondejat al port una esquadra de tretze torpediners nord-americans, comandats per l'almirall Anderson.

Els marins yanquis visitaran diversos llocs de l'illa. — Havas.

L'evacuació d'Oppeln

Oppeln, 10. — El general Lerrond ha lliurat els seus poders a Eckert. Han sortit ja d'aquesta ciutat els últims batallons de tropes aliades. — Havas.

L'afer de Tacna i Arica

Washington, 10. — El Govern de Xile ha acceptat les proposicions d'un arbitratge amb Perú per a solucionar l'antiga qüestió de Tacna i Arica. — Havas.

Mort del diputat Venchenieth a Praga

Praga, 10. — Segons la premsa d'aquesta capital, ha estat mort a trets de revòlver el diputat senyor Venchenieth, sense que hagi estat possible agafar l'assassí.

Es creu que es tracta d'una venjança personal. — Havas.

Alemanya i les reparacions

París, 10. — Segons «Le Journal», la Comissió de Reparacions no ha rebut encara cap confirmació a la demanda d'Alemanya per a noves matrius.

El Comitè de garanties tornarà aviat de Berlín, portant fetes les conclusions. El dit Comitè ha topat amb grans dificultats pràctiques i ha començat nombroses contravencions als

compromisos signats per Alemanya. Així, per exemple, el Reich no ha fet encara cap promesa d'augmentar els ingressos als pressupostos, ni res per què sigui una realitat l'emprestit forçat de quaranta mil milions. — Havas.

L'estatut de Palestina

Londres, 10. — Diu el «Times» que el Congrés aràbic que se celebra a Palestina ha ordenat a la delegació aràbe que es troba actualment a Londres la seva tornada al seu país, donant abans compte al Govern anglès que els àrabs de Palestina rebutgen el seu mandat en aquell territori. — Havas.

L'indult del comunista Streicht

Belgrad, 10. — El rei Alexandre, d'acord amb el seu Govern, ha resolt l'assumpte del comunista Streicht, el qual intentà assassinar-lo el juny de l'any passat, i al qual volia indultar, en contra l'opinió del Govern. La pena de mort imposada a l'autor de l'atemptat li ha estat commutada per la de vint anys de treballs forçats. — Havas.

Desordres a Xicago

Xicago, 10. — La vaga d'obres dels tallers ferroviaris s'ha agreujat, promouent-se e seriosos incidents que han provocat desordres a Clifton.

La policia intervingué, essent agredida pels vaguistes i veient-se obligada a fer ús de les armes, i a conseqüència d'això s'ha de lamentar un mort i un ferit. — Havas.

Les Cambres franceses

París, 10. — Les Cambres han acabat llurs sessions.

Entre els projectes aprovats abans de suspendre-les figuren el que reduirà a 4.917 el nombre d'obres de l'Estat ocupats als arsenals navals, i el relatiu al crèdit de dos milions per a solemnitzar el centenari de Pasteur a l'Institut del seu nom. — Havas.

La curació de l'avariosi

París, 10. — Els informes presentats al Congrés de Dermatologia i Sifilologia recentment celebrat en aquesta capital, proclamen l'eficàcia de la cura de l'avariosi per mitjà de sals de bismut, procediment introduït a la ciència per un facultatiu. — Havas.

Temporal a les costes d'Irlanda

París, 10. — Comuniquen de Londres al «Matin» que s'ha desencadenat una furiosa tempesta al sud-oest d'Irlanda. El vapor «Concordia» que navegava davant les costes de Cornuailles, ha demanat auxili. — Havas.

L'actitud dels bolxevistes a La Haia

La Haia, 10. — En el moment que la Conferència anava a donar per acabats els seus treballs a causa de la intransigència russa, sobretot en l'assumpte de la propietat particular, es produí a última hora del dissabte el següent extraordinari esdeveniment:

Krassin visità el delegat anglès dient que no havien de pendre's en el seu sentit literal les declaracions que la delegació russa feu en la sessió del divendres sobre la qüestió dels drets de la propietat. Aquelles declaracions, que possiblement els delegats russos es vaurien obligats a repetir, tenien per objecte donar satisfacció a l'opinió comunista de Moscou, i que l'Assemblea havia de donar valor a les declaracions privades fetes pels delegats russos. Afegí el senyor Krassin que estaven disposats a reconèixer als antics propietaris de béns a Rússia més del 90 per cent de llur valor.

Aquestes declaracions produïren estupor i és molt difícil que les potències acceptin aquesta duplicitat en l'actitud dels russos. — Havas.

La Haia, 10. — La Comissió de Béns privats es posarà d'acord avui, dil·luns, sobre l'actitud que han d'adoptar els delegats en vista de la situació creada per la intransigència dels russos.

Es possible que alguns delegats estimin que s'ha de considerar com a secundàries les declaracions fetes en

públic per la representació de Rússia, però l'enviat especial de l'Agència Havas assegura que la Delegació francesa, per la seva part, després de recordar en aquesta reunió les seves constants mostres de bona voluntat i el seu desig de mantenir l'acord entre les potències representades a la Conferència declarà ser-li en absolut impossible reconèixer les públiques afirmacions reiterades pels delegats soviètics i que jutja incompatible amb el punt de mira francès exposat en el memoràndum del dia 13 de juny.

Tot fa creure que a no ésser un canvi radical d'actitud per part dels delegats russos, la representació de França en la Conferència es retirarà. — Havas.

El comte Vonschlitz és detingut a Weimar

París, 10. — Al «Matin» li telegrafien de Coblentz que el comte Vonschlitz ha estat detingut a Weimar per haver aprovat públicament els assassinats polítics. — Havas.

La situació financiera d'Alemanya

Londres, 10. — El Consell de ministres examinarà demà la qüestió de la situació financiera d'Alemanya. — Havas.

La guerra civil a Irlanda

Dublín, 10. — Les tropes regulars han penetrat al poble de Westford fent nombrosos presoners i incautant-se d'una gran quantitat d'armes i municions. — Havas.

La defensa de la República alemanya

Berlín, 10. — Els membres de la dreta de la Comissió jurídica del Reichstag han aconseguit suprimir l'article del projecte de llei de defensa de la República en la qual es preveia l'expulsió de tots els individus de les famílies que reguaren a Alemanya. — Havas.

Frankfurt, 10. — L'ex-canceller senyor Scheidemann ha preconitzat en un discurs la lluita a ultrança contra la reacció i s'ha pronunciat contra la participació dels populistes en la coalició governamental. Ha acabat el seu discurs reclamant la dissolució del Reichstag a fi que pugui procedir-se a una nova consulta electoral.

CANVIS DE L'ESTRANGER

Facilitats per la casa SULER I TORRA GERMANS, Rambla dels Estats, 13, i Bonsucess, 1.

PREUS DE COMPRA:

Bitllets:	Francesos, 50'00
—	Anglesos, 28'50
—	Italianos, 28'00
—	Belgues, 47'50
—	Suïssos, 122'00
—	Portuguesos, 0'40
—	Alemanys, 1'15
—	Austriacs, 0'02
—	Holandesos, 2'35
—	Russos, 0'00
—	Grecs, 00'00
—	Suecs, 1'48
—	Notuegs, 0'95
—	Dinamarques, 1'20
—	Romania, 4'25
—	Turquia, 00'00
—	Estats Units, 6'32
—	Canadà, 5'00
—	Argentins, 2'23
—	Uruguais, 4'80
—	Xilens, 0'60
—	Brasilers, 0'60
—	Bol·liuans, 1'35
—	Peruans, 19'25
—	Paraguais, 0'10
—	Venezuela, 00'00
—	Japonesos, 2'60
—	Algerins, 48'60
—	Egipte, 28'10
—	Filipines, 2'70

CANVIS DE DIVISES XEO NO CO-TITZATS OFICIALMENT FACILITATS PEL BANC DE CATALUNYA

Portugal	0'49 ptes. escut.
Argentina	2'30 » peso.
Holanda	2'49 » florí.
Suècia	1'66 » corona
Noruega	1'06 » »
Trecoeslovàquia	14'00 » 100 coron.
Polònia	0'18 » 100 marcs
Romania	0'00 » 100 leis.
Hongria	0'00 » 100 coron.

Barcelona, 10 de juliol de 1922.

Tots els socialistes majoritaris persisteixen en llur negativa de col·laborar amb els populistes. — Havas.

Berlín, 10. — La policia ha practicat un minucios registre al domicili del comte Reventlow. Conduït després a la prefectura de policia fou interrogat el comte sobre dues cartes trobades al domicili de l'estudiant Guntet. — Havas.

El retir obrer a Buenos Aires

Buenos Aires, 10. — Els empleats de comerç han organitzat una manifestació que ha recorregut els principals carrers demanant als Poders públics l'aprovació del projecte de llei relatiu al retir dels obrers. — Havas.

Entrevista de Poincaré i Schanzer

París, 10. — M. Poincaré ha rebut el ministre de Negocis estrangers italià, senyor Schanzer, al qual acompanyava l'ex-ministre del mateix ram i actualment ambaixador d'Itàlia a París, comte de Sforza.

L'entrevista ha estat molt cordial i ha durat dues hores. Han estat tractats assumptes de caràcter general.

No s'ha parlat de la pròxima reunió del Consell Suprem.

El senyor Schanzer ha sortit aquesta tarda cap a Roma.

París, 10. — Sobre la conferència celebrada entre els senyors Poincaré i Schanzer, l'Agència Havas creu saber que els dissentiments franco-britànics relatius al procediment a seguir per a la solució del conflicte turco-grec han estat solucionats mitjançant l'abandó de la idea d'imposar als beligerants determinades condicions prèvies a tota negociació.

Pel que toca a la qüestió de les reparacions, en el cas que Alemanya demani una nova moratòria, es procedirà a examinar la seva capacitat real de pagament, sense adoptar cap decisió abans que els Governos aliats rebuin l'informe del comitè de garantia, relatiu al control i a les finances d'aquell país.

La solidaritat franco-italiana, en la qüestió del deute interaliat, va quedar patentada palmàriament en aquella conversa, i les instruccions donades al senyor Parmentier, enviat especial de França als Estats Units, seran comunicades al Govern de Roma.

Referent a les qüestions de Palestina i dels Sants Llocs, el canvi d'impressions entre els Governos de París i de Londres es traduirà en un text que molt aviat serà sotmès a l'examen de la Societat de Nacions i comunicat a l'ensens a Itàlia. — Havas.

París, 10. — Comentant el «Petit Journal» l'entrevista celebrada entre els senyors Poincaré i Schanzer, diu que el ministre italià feu esforços a Londres, repetides vegades, per a convèncer l'ambaixador d'Espanya perquè facilités l'assistència d'Itàlia a la conferència que França, Anglaterra i Espanya han de celebrar sobre la qüestió del Marroc; topar sempre amb inconvenients, perquè sembla que ja l'esmentat ambaixador havia rebut instruccions del seu Govern.

Es també possible que en aquest interval, el Govern espanyol hagi deliberat sobre la qüestió.

Sembla que el senyor Quiñones de León, ambaixador d'Espanya a París, sol·licità del senyor Schanzer una conferència per a abir tarda, la qual conferència no es pogué celebrar perquè el senyor Schanzer fou cridat pel cap del seu Govern, i va sortir cap a Roma a última hora. — Havas.

El proletariat alemany

Berlín, 10. — L'Oficina internacional sindical es preocupa dels mitjans necessaris per al sosteniment del proletariat alemany, contra la reacció, que amenaça greument els seus interessos, havent-se decidit sol·licitar l'ajut de totes les organitzacions obreres dels diversos països, i convocar per al dia 18 del mes actual a Amsterdam la segona internacional de Viena. — Havas.

El president de l'Argentina a Roma

París, 10. — Aquesta tarda ha sortit cap a Roma el president electe de la República Argentina senyor De Alvear. — Havas.

Mort del bey de Tunis

París, 10. — De Tunis es reben notícies comunicant la mort del bey. — Havas.

El partit populista alemany

Berlín, 10. — El Comitè directiu del partit populista, ha aprovat una moció, en la qual són condemnats els assassinats polítics, declarant s'hi, demés, que la reconstitució d'Alemanya només es pot efectuar sobre les bases assenyalades en la reconstitució de la república.

També declara l'esmentat document que el partit aprova les bases de la llei per a la defensa de la república, a condició que aquesta llei no tingui caràcter d'una excepció unilateral.

A l'ensens — afegeix la moció — condemnem els excessos a què s'ha donat el poble en el transcurs de les novelles manifestacions, i protestem contra els insults inferits a la bandera alemanya, tant si es tracta del pavelló imperial com del republicà, així com també protestem de les ofenses fetes al gloriós passat d'Alemanya. — Havas.

La Comissió jurídica del Reichstag

Berlín, 10. — La Comissió jurídica del Reichstag ha aprovat una moció presentada pels representants de les Escoles, demanant que al tribunal de justícia dos dels seus set membres siguin jutges de professió. — Havas.

Armes clandestines

Kiel, 10. — La Comissió interaliada ha descobert en aquest arsenal 36 metralladores lleugeres, 38 pesades i 42 de nou model.

Els representants dels obrers de l'arsenal demanen la suspensió provisional dels directors de l'esmentat arsenal. Aquests han declarat que ignoren en absolut la procedència d'aquestes armes.

Es molt possible que s'ordeni el tancament de l'establiment. — Havas.

A favor de l'emprestit alemany

Londres, 10. — Segons el «Daily Mail», els grans establiments bancaris de Londres, interessats en els assumptes internacionals pendents, han insistit prop del Govern britànic, amb els que aquest adopti les mesures de més gran eficàcia per a ajudar a Alemanya a l'objecte que aquesta pugui llançar un emprèstit internacional amb probabilitats d'èxit. — Havas.

La Conferència de La Haia

La Haia, 10. — El representant especial de l'Agència Havas diu el següent: A la darrera sessió de la Comissió no russa, el representant britànic senyor Gream va manifestar que la delegació que presideix, d'acord amb la clàusula 6.ª de la sessió celebrada a 14 de maig entre els delegats belgues, britànics, francesos, italians i japonesos, rebutjava la proposició formulada pels delegats soviètics relativa a l'apertura de negociacions per a establir acords separats amb les altres potències.

París, 10. — Telegrafien de La Haia al «Petit Parisien» que amb motiu de les manifestacions fetes pel senyor Litvinov, el qual pretén que la collita de Rússia a l'any actual permetrà a la dita potència l'exportació de cereals, el secretari del Comitè internacional de socorsos als famolencs russos, ha demanat al delegat soviètic que rectifiqui aquesta afirmació o que en cas contrari prengui sobre si la plena responsabilitat en la qüestió de la tramesa a Rússia. — Havas.

La Haia, 10. — Les delegacions de les potències es reuniran a les tres de la tarda al Palau de la Pau, sense assistir-hi els russos.

En terminar la sessió, que se celebrà a porta-tancada, i ha acabat a dotze quartes de cinc, el cap de les delegacions aliades va declarar que la resolució que s'acabava de pendre era d'indole satisfactoria per a França.

L'enviat especial de l'Agència Havas, creu saber que els Soviets seran intimats a donar una contesta definitiva com més aviat millor.

Doncs bé, afegeix l'esmentat representant, potser que la paraula «últimatum» resulti excessiva en aquest cas, tota vegada que no se sap fins a quin punt arriben determinades potències amb llurs miraments amb els russos.

L'únic que es pot dir amb seguretat, és que hi ha un acord, i que aquest acord té probabilitats d'ésser mantingut. — Havas.

La Haia, 10. — Entre les preguntes formulades pel senyor Litwinow, n'hi ha una en la qual pretén assabentar-se de quina Govern són els que estan disposats a concedir crèdits a Rússia, en quina forma pensen concedir aquests crèdits, o que exigeixen en garantia d'aquests crèdits. — Havas.

La Haia, 10. — Durant la sessió de la Comissió de crèdits, el delegat rus senyor Krasin, féu una exposició referent a l'efectació eventual dels crèdits als transports.

El representant francès, senyor Dechevilly, va declarar que el préstec eventual dels capitals francesos als transports i ferrocarrils russos, haurà d'ésser acompanyat per garanties morales i materials: les primeres per a l'equivalent de les sumes prestades, i les segones sota la forma de participació.

Va afegir que el públic francès havia prestat abans de la guerra tres mil milions als ferrocarrils russos i que guarda llurs obligacions com garantia per a una primera hipoteca general sobre els ferrocarrils de l'Estat rus.

Va afirmar que es poc probable que subscriuï noves obligacions si no reb d'una manera precisa i irrevocable, seguretat que les garanties de material donades per a les antigues obligacions, representades per la hipoteca, siguin fermes i íntegrament reconegudes ara.

Per últim, el senyor Dechevilly va fer ressaltar que la contesta dels Soviets russos està disposat a fer els capitals estrangers, es comprova que la concessió representa poc més del cinquanta per cent per als interessos belgues i una proporció un xic més gran per als francesos. — Havas.

La Haia, 10. — En examinar-se el text de les concessions que el Govern dels Soviets russos està disposat a fer als capitals estrangers, es comprova que la concessió representa poc més del cinquanta per cent per als interessos belgues i una proporció un xic més gran per als francesos. — Havas.

El conflicte miner dels Estats Units

Washington, 10. — El president Harding, amb l'objecte de resoldre el conflicte miner, ha proposat als miners i als patrons, q'que segueixin: Els obrers repndran el treball i seguiran treballant fins al dia 10 d'agost propinent, amb els sous que gaudien en primer d'abril, o sigui

quan va quedar interromput el treball. Mentre, es constituirà una Comissió o Tribunal arbitral per a negociar la nova tarifa de sous.

Si aquesta Comissió o Tribunal no aconsegueix assenyalar aquesta tarifa pere al dia 10 d'agost propinent, els sous actuals seguiran regint fins el dia primer de març de 1923. — Havas.

Vaga resolta

Roma, 10. — Amb motiu de l'acord aconseguit entre els patrons i obrers de la indústria metal·lúrgica, el treball es reprendrà avui, dilluns. — Havas.

La revolta a Irlanda

Dublin, 10. — (Oficial.) — Les tropes regulars han aconseguit apoderar-se d'una posició formidablement fortificada pels rebels a la vora de Buissington.

Entre els presoners fets hi figura el senyor Boland, antic representant siun feiner a Washington. — Havas.

Dublin, 10. — Ha estat destruïda la via fèrria en una gran extensió, pels rebels, entre les estacions de Dundalk i Drogheda.

Han quedat suspeses totes les comunicacions entre Belfast i Dublin. En altres línies de la xarxa del Sud d'Irlanda, també han començat els rebels, grans destruccions. — Havas.

El rei d'Espanya a Biarritz

Biarritz, 10. — Ahir, a les 5.40, va arribar D. Alfons, rei d'Espanya, essent aclamadíssim.

El doctor Moore es va unir al sobirà espanyol al palau on romandrà alguns dies.

Don Alfons va assejar, realitzant algunes excursions, el nou automòbil que acaba de rebre en aquesta població. — Havas.

Campionat mundial de tennis

Wimbledon, 10. — Campionat de Tennis. — Prova simple per a senyors — L'australià Peterson, ha vençut l'anglès Licette, per 6-3 6-4 6-2. — Havas.

Delegació rifenya a Londres

Londres, 10. — Segons informes de l'Agència Reuter, en vista que els rifyos continuen la lluita contra Espanya, és poc probable que el Govern anglès rebí la delegació dels rifyos

que va a Londres amb l'objecte d'exposar els seus punts de vista referent a la tesi rifenya. — Havas.

Els catalans a Lourdes

L'altar

de la Verge de Montserrat

La primera vegada que varem estar a l'església parroquial del Sagrat Cor de Lourdes, fa un grapat d'anys, deiem en aquestes mateixes columnes la impressió dolorosa que ens va produir el veure deserta la capella de la Patrona de Catalunya, que és la primera que es troba entrant en el temple a mà dreta. Unes lletres negres deixen endevinar que en aquell lloc hi havia hagut l'altar de la Verge de Montserrat, a la qual tenien per patrona els picapedrers i els paletes.

La confraria de la Moreneta era de les més prestigioses de la parroquia, cosa comprensible si es té en compte que eren aquells oficis ben arrelats a la bella població pirenaica. De com va desaparèixer la imatge no en sabem res, si bé creiem que mig segle endarrere encara hi era venerada, per quan en Laserra parla de la confraria montserratina i altres historiadors de Lourdes també s'hi refereixen sense que cap d'ells doni compte de la tal desaparició.

L'única cosa que podem nosaltres consignar és que ara la imatge no hi és i que això constitueix una nota molt lamentable perquè pot contribuir a que es vagi extingint el culte a la patrona dels catalans en una terra on precisament la devoció mariana hi és tan arrelada. Apart d'això, tot català que visita aquell formós temple es troba desagradablement sorprès davant del fet i sent com una necessitat imperiosa de remedar-lo. I així ho deiem des de LA VEU en l'ocasió a què ens hem referit, i obra cristiana i a la vegada patriòtica que realitzaria aquell que podent-ho fer iniciés la construcció de l'altar de la Verge de Montserrat en la parroquia de Lourdes perquè hi fos venerada en el successiu com ho havia estat en temps passats.

I grat sia a Déu, podem donar avui la bona nova de què hi ha hagut qui

ha tractat ja d'aquesta empresa, i sense referir-nos a detalls concrets que no coneixem del tot ni estem autoritzats per a referir-los, podem consignar, i ho fem amb una gran joia, que l'any vinent els catalans a l'anar a Lourdes podran visitar l'altar de la Moreneta.

No cal dir que serà aquest un dels més piadosos atractius que oferirà d'aquí endavant a tots els devots de la nostra terra l'anada a Lourdes, i com en tots els nostres romatges hi ocuparà un lloc predilecte la visita a la Verge de Montserrat. El cardenal doctor Vidal i Barraquer, en presentar els pelegrins al bisbe de Tarbes, retreia la profunda devoció del poble català per la seva Patrona, de la qual cantava les glòries amorosament. Aquelles paraules del Metropolità podem anotar-les com a pròleg de les manifestacions montserratines que des de l'any vinent es faran tots els anys a Lourdes, on els catalans hi podrem cantar les estrofes del «Ave» i les bellíssimes del Virolai, com a expressió del nostre amor a la Verge del Gave i a la que té el seu tron a les muntanyes del Montserrat.

J. d. e. v.

Arxius, Museus i Biblioteques

Provincial Arqueològic. — Obert de les onze del matí a la una de la tarda: Capella de Santa Agata. Plaça del Rei.

D'Història Natural, al Parc, «Martorell», al passeig de les Magnòlies; «Museu de Catalunya» (fauna, flora i gea catalanes, oceanografia, paleontologia), a l'ex-restaurant de l'Exposició; «Vivarium», a l'antic Invernacle; «Aquarium», a la Cascada. — Oberts cada dia, menys els dilluns, de deu a una i de tres a cinc de la tarda.

Especial de Mineralogia, Petrografia, Paleontologia i Conquillologia, de la Societat de Ciències Naturals «Club Muntanyenc», Princesa, 14, primer. — Obert d'onze a una i de cinc a set de la tarda.

Arquitectura: Escola d'Arquitectura. — Segon pis de la Universitat a onze de la vetlla.

D'Història Natural de la Universitat: Edifici de la Universitat.

Artístic i Arqueològic de Barcelona. — Obert de les nou del matí a la una de la tarda, i de les tres fins a

posta de sol: Palau Reial del Parc Municipal: Obert de les deu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

Especial de Patologia Vegetal del Consell de Foment. (Aragó, número 287, principal). Públic. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a sis de la tarda. Avisant anticipadament també es pot visitar els dies festius.

Museu Pedagògic de Ciències Naturals de L. Soler Pujol. — Plaça Real, número 10.

D'Història Natural de l'Acadèmia de Ciències i Arts: Rambla dels Estudis, 2.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comtes de Barcelona.

De Protocols: Notariat, 1.

De la Universitat: Edifici de la Universitat.

De Catalunya (Elsbe, 1). — Cal una tarja de presentació. De deu del matí a la una del migdia i de cinc de la tarda a les vuit de la vespre.

Centre Excursionista de Catalunya (Carrer del Paradís). — Oberta de sis a vuit de la tarda i de les deu a dos quarts de dotze de la nit.

Biblioteca del Consell de Pedagogia. — Urgell, 187. — Oberta, de 11 a 1 del matí, i de 4 a 7 de la tarda. Els diumenges, de 11 a 1 del matí.

Aquesta Biblioteca és circulant.

Episcopal: Palau Episcopal.

Deis Museus Artístics (especial de Art): Oberta de les deu del matí a la una de la tarda. Museu Arqueològic: Palau Reial del Parc.

Arús. — Oberta de deu a una del matí, i de set a nou del vespre. Passeig de Sant Joan, 26, principal.

Del Reial Patrimoni: Palau de la Diputació.

— Del Consell de Foment. (Aragó, número 287, principal). Agricultura, Indústria, Comerç i Patologia vegetal. Pública. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a sis de la tarda, els diumenges.

De la Catedral: Plaça de la Catedral.

Biblioteca pública de Sant Andreu de Palomar (Santa Marta, 18 i 20). — Oberta de les vuit a les deu del vespre.

Biblioteca de l'Escola Elemental del Treball (Urgell, 187, Casa Batlló). — Especialitat en obres d'ensenyament tècnic per a obrers. Oberta tots els dies feiners, de sis a vuit del vespre.

GRANS MAGATZEMS SANTA EULALIA

Carrer de la Boqueria, 1, 3 i 5.

La nostra gran venda

ens permet renovar constantment les existències

Novetats per a senyora: Tricots seda, crepes marocain, altes fantasies de cotó.

Secció de confeccions per a senyora: Ultims models en vestits, renovats constantment, per al camp i platja.

Sastreria per a senyor i nen: Vestits confeccionats i a mida en totes les qualitats i preus.

Camiseria i gèneres de punt: Camises confeccionades i a mida, calçotets, samarretes, elàstics i lliga-cames, cinturons, paraigües, pijames, etc.

Tenim per sistema vendre molt amb petit benefici

Extensíssims assortits en totes les qualitats. Preu fix

Els memorables actes d'afirmació catalana

Grandiosa manifestació de fe nacionalista

L'ESPECTACLE grandios que oferien les sales immenses del Palau d'Art Modern, atapeïdes d'una gernació entusiasta, era realment encoratjador. Hi havia representacions autoritzades i autèntiques de totes les contrades catalanes, de marina i de muntanya. Hi havia homes i dones de tots els estaments i de totes les classes socials. Hi havia un poble amb la consciència de la seva personalitat.

L'èxit assolit pels grans actes d'afirmació catalana dels dies 8 i 9 ha superat totes les esperances i tots els precedents. La data ja històrica del 9 de juliol de 1922 serà evocada sempre amb entusiasme actiu. Aquesta data assenyalava el començament d'una ofensiva nova, d'una ofensiva que tindrà, per a la marxa ascensional del catalanisme, tota l'eficàcia que Catalunya vulgui, tota l'eficàcia que li doni la voluntat de Catalunya. I aquesta voluntat, expressada magníficament i inequívocament en aquests actes grandiosos d'afirmació catalana, tindrà concrecions d'eficàcia alliberadora.

La Comissió d'Acció Política de la Lliga, com l'Estat Major d'un exèrcit, ha passat revista a les seves forces, després de les campanyes realitzades i abans d'empendre la nova campanya, l'objectiu immediat de la qual fixen amb generosa amplitud les conclusions aprovades. I en passar revista a l'exèrcit del catalanisme ha pogut veure tothom que servem les nostres banderes, les nostres unitats, les nostres organitzacions, les nostres armes i per damunt de tot la nostra moral, és a dir, la fe en l'esdevenidor de Catalunya i la voluntat de merèixer l'autonomia i d'aconseguir-ne el reconeixement legal.

El camí recorregut fins ara ens indica sense cap vacil·lació el camí a recórrer. Les victòries aconseguïdes en vint anys d'actuació política ens asseguren les victòries imminents. La santa continuïtat, la santa perseverança, ens garanteix la victòria definitiva, car, com ens recordava molt oportunament En Cambó, el triomf, a totes les guerres, és del belligerant que sap resistir un minut més. I la significació essencial dels grandiosos actes d'afirmació catalana que acabem de realitzar ha estat aquesta: nosaltres serem, al capdavant, qui resistirem aquest minut més.

Si a Madrid hi havia algú que cregués desaparegut o esmorçat el sentiment catalanista, el moviment nacionalista de Catalunya, haurà tingut una sorpresa astoradora, una sorpresa verament desagradable. A la veu assenyada i orientadora de la Comissió d'Acció Política s'han aplegat a l'entorn de la Lliga representacions de tots els matisos de la idealitat catalanista, representacions de tots els interessos, i de totes les comarques i de tots els estaments de Catalunya. Al costat dels vells lluitadors hi havia les noves generacions, garantia de continuïtat, de persistència en l'obra a fer.

Si fos possible publicar els vuit o deu mil noms de les persones que es reuniren diumenge als actes del Palau d'Art Modern, veuria claríssimament tothom que allí no hi havia un partit. Hi havia un poble. Un poble que ha recobrat la consciència de la seva personalitat. Un poble que ha expressat la seva voluntat d'aconseguir el reconeixement d'aquesta personalitat nacional. Un poble, que vol viure la seva pròpia vida; un poble, que vol servir el ritme i la llei de la seva pròpia natura; un poble, que vol destriar tots els obstacles que s'oposin al lliure desenvolupament de la seva personalitat.

Les aclamacions entusiastes amb què fou saludada la presència del President de la Mancomunitat de Catalunya constituïen una expressió insuperable de la consciència i de la voluntat d'aquest poble. La Mancomunitat és la concreció de la unitat essencial de Catalunya, és el germen del govern propi de Catalunya, és la síntesi final de l'autonomia de Catalunya. La Mancomunitat és Catalunya. I en aclamar el seu President, les gernacions ciutadanes reunides al Palau d'Art Modern aclamaven el fet viu de Catalunya.

Qualsevol atemptat, qualsevol agressió contra la Mancomunitat, és una agressió contra Catalunya. La Mancomunitat realitza una tasca de govern, una tasca de cultura, una tasca de catalanització. La Mancomunitat va refent la Pàtria, materialment i espiritualment. La Mancomunitat va realitzant cada jorn una mica d'autonomia. La Mancomunitat va omplint amb una obra constant de civilització el buit que ha deixat a Catalunya l'absència de l'Estat en les funcions que li corresponen, la falta d'un Estat nacional que realitzés la seva missió fonamental.

El catalanisme no ha mort. El catalanisme no ha passat de moda. No és una moda, ni un cadàver. És un fet viu, un sentiment immortal, la manifestació política de la realitat immanent de Catalunya. Per això insisteix en les seves reivindicacions nacionalistes, per això persisteix en la consciència i en la voluntat de tots els catalans.

I tots els catalans la sentim, l'hem de sentir, aquesta solidaritat nacional. Tots els catalans la sentim, l'hem de sentir.

aquesta responsabilitat col·lectiva. Tots els catalans hem d'actuar sempre com si la victòria definitiva de la causa de Catalunya depengués personalment, individualment, de cada un de nosaltres.

Aquesta coincidència cordial, aquesta identificació patriòtica, aquesta unitat de sentiment i d'ideologia, ens menarà naturalment a la continuïtat, a la perseverança. I la continuïtat i la perseverança són la victòria. Són encara més que la victòria: són merèixer la victòria, fer-nos dignes de la victòria.

Davant l'espectacle meravellós, davant l'espectacle indescriptible de les esplèndides, de les magnífiques manifestacions catalanistes de diumenge, d'aquests actes grandiosos d'afirmació catalana, l'esperit més escèptic ha de sentir una vibració patriòtica, una pregona commoció.

Tots la sentim, aquesta vibració patriòtica; tots la tenim, aquesta fe viva en l'esdevenidor triomfal de Catalunya. Tots veiem definitivament que per damunt de les discòrdies socials, per damunt de les crisis polítiques, persisteix l'esperit immortal de Catalunya, la consciència nacional de Catalunya.

Aquesta realitat ens obliga a insistir, a perseverar en la nostra afirmació, en la nostra actuació.

I aquesta insistència, aquesta perseverança, aquesta actuació constant, aquesta afirmació activa, ha de constituir la nostra ofrena essencial a la Pàtria. Les aclamacions i els aplaudiments entusiastes que ressonaven diumenge al recinte del Palau d'Art Modern no eren pas manifestacions esporàdiques d'un desig passatger o d'un sentiment transitori. Eren expressió conscient d'un poble, exterioritzacions assenyades i serenes de la voluntat nacional de Catalunya.

L'àpat de diumenge

Va celebrar-se a la sala número 1 del Palau d'Art Modern, de l'Exposició de Montjuïc, al cim del qual hi onejava una bandera catalana, de quinze metres de llargària.

LA UNITAT DE CATALUNYA

Aquells mil·lenars de persones, de la ciutat i de tots els indrets de la nostra terra, animats del mateix ideal de pàtria, enardits pel mateix entusiasme i perfecta comunitat de sentiments, ahir van dinar junts, «es repartiren el pa i la sal», sota el mateix sostre i cobricelats per la mateixa bandera. Els catalans units eren la més genuïna representació de la unitat de la pàtria.

LA SALA

Com ja és sabut, és de proporcions inusitades, supera en grandiositat a les naus del Palau de Belles Arts i del Palau de la Indústria (Fira de Mostres).

Els quinze intercolumnis de la part central eren cobricelats per velàrums, amb cúpula cadascun de 123 metres quadrats de tela, a grans tires blanques i blaves, ornamentats amb quatre sumptuosos tapissos de bandera catalana.

En mig, entre quatre artístics i monumentals gerros, amb plantes decoratives, hi havia un estany, fet amb rajola de majòlica blava, ple de plantes nènufars, que badaven a flor d'aigua llurs magnífiques flors de diversos colors. L'estany era animat per un brollador d'aigua. Penjaven de les arquacions garlandes. A les testeres de la sala, damunt de les dues portes d'ingrés, un grandios tapís heràldic, amb l'escut de Barcelona entre brodeguins, i a l'altre cap una gran bandera de la ciutat cap i casal de Catalunya.

A sota dels velàrums, al darrera de la taula presidencial, sobre un fons de verdor, hi havia, de grans proporcions, i en marbre, la magnífica estàtua de la «Serenitat», obra de l'eminent escultor català En Josep Clarà.

LES TAULES

Estaven disposades, perpendicularment, a la llargada de la sala, amb ample passadís central i un a cada cap, arran de paret, seguint el projecte de l'arquitecte director general de les obres de l'Exposició, N'Eduard Ferré Puig.

Durant vuit dies hi han treballat 50 fusters, a les ordres d'En Francesc

Ribes, de la Casa Ribas-Pradell. Han fet 2.043 metres lineals de taula, sostinguts per 2.000 cavallets, que han aguantat les 50 tones que pesa la fusta. Les taules que formaven les taules, si les haguessin posades una a la testera de l'altre, s'haurien allargat vint quilòmetres.

Sota l'estàtua de la «Serenitat» hi havia una baixa tarima, amb la taula presidencial.

Les taules estaven totalment cobertes per 35.000 plats, 35.000 vasos i prop de 8.000 coberts. El dissabte, a la tarda, mirada la sala des d'un dels caps, presentava un espectacle força interessant de veure aquella grandiosa estesa de pisa i cristalleria.

EL SERVEI DE CUINA

Va anar a càrrec del senyor Montllor, amb la col·laboració del seu consoci senyor Ascoaga.

L'haver de fer un esmorzar per a 7.160 comensals imposa un rebost pantagruèlic. La llista, o menú, era: Truita a la catalana, llus fregit i pollastre a la brasa. Ha exigit prop de 20.000 ous, dues tones i 225 quilos de llus i prop de 4.000 pollastres.

Per a coure les truites van treballar des de les primeres hores del dissabte, sense parar dia i nit, tres torns de vint cuiners cadascun. Aproximadament, cada tres minuts, cada cuiner va coure una truita.

La fregida de les dues tones de llus i la rostida dels pollastres ha exigit un personal i atuellis nombrosos.

Totes aquestes operacions es van fer a les grans cuines de l'Hotel Ritz i després en camions fou portat a Montjuïc.

A cada angle de la immensa sala hi havia un celler-cambra frigorífica. En elles hi havia 4.000 ampolles de vi claret del Castell del Bosc, de l'Amadeu Maristany; 6.000 ampolles d'aigua mineral Sarba (Parc Güell), Fargas i Montalt i 2.000 ampolles de xampany Freixinet, de Sant Sadurn de Noya. Tots aquests mil·lenars d'ampolles estaven sota d'una muntanya de trossos de gel.

Les barretes de 200 grams de pa passaven de 15.000. De manera que n'hi havia uns 3.000 quilos, tres tones. La fruita hi era a grans coves, i la pastisseria en grandiosa quantitat.

TAULA PARADA

Per a simplificar el servei, el diumenge, al matí, 80 cambrers posaren tot l'esmorzar a taula i havia en cada taula amb patates una es-

plèndida rollana de llus, mig pollastre, els postres i un panet, tot tapat amb grans papers. Pocs moments abans de donar l'entrada a la sala s'hi van posar les ampolles de vi claret i aigua mineral gairebé gelats.

ENTRADA DELS COMENSALS

Tantost apaivagada l'ovació tributada als leaders de la causa de Catalunya, sonaren els tocs de campana i aquella gran gernació, tot comentant els discursos pronunciats, va anar entrant ordenadament, al menjador, per la porta que se li havia assenyalat. En ésser dins de la sala, un es trobava amb cada taula numerada i amb els llocs també numerats, tal com ho tenia indicat en el tiquet, i li era facilíssim trobar el seu lloc. En menys de quinze minuts tots aquells mil·lenars de persones seien a llurs llocs. No se sentien més que paraules d'admiració per la grandiositat i la bellesa de l'espectacle i la perfecta organització.

Les converses foren de seguida molt animades, perquè tots els veïns es coneixien. En grans agrupacions hi havia els de les comarques del Baix Llobregat, del Penedès, del Pla de Bages, de les grans ciutats vallesanes i de la Costa, de les riberes del Segrià i dels Noguera (de la Vall d'Aran 21, de Sort 18, de la Seu 74), de les grans ciutats del Camp de Tarragona (de Valls, molt gentils damiselles), de la Terra Alta (de Gandesa, l'alcalde, En Josep Fontanet Goro, vestint el vestit típic del país, acompanyat de vuit entusiastes gandesans), de la Conca de Barberà, del Gironès, de l'Empordà, de la Garrotxa, etc., i les nodrides colles de les associacions patriòtiques del clots de Barcelona vella i de les barriades.

Arreu s'hi veien distingits i entusiastes companys, que se saludaven efusivament i afectuosament.

A totes les taules s'hi admirava a dames i a gentils damiselles, que amb llur presència donaven un bell encís a la festa.

Entre els concurrents hi havia més de tres cents alcaldes i més de mil regidors de tots els indrets de Catalunya. També s'hi remarcava la presència de bastants sacerdots.

LA PRESIDENCIA

A la taula presidencial hi havia el President de la Lliga Regionalista, En Raimon d'Abadal.

A la seva dreta hi havia el President de la Mancomunitat, senyor Puig i Cadafalch, el diputat i leader senyor Cambó, els presidents de les Diputacions de Barcelona i Girona senyors Vallès i Pujals i Riera; don Joan Maluquer, president de la Federació Monàrquica Autonomista; el president de l'Assemblea de la Mancomunitat, senyor Jansana; don F. Coll i Turbau, alcalde de Girona, el senador don Lluís Ferrer-Vidal i els diputats per Barcelona don Magí Morera i Galícia i don Pere Rahola.

A la sala esquerra hi havia l'alcalde de Barcelona, senyor marquès d'Alfella, el diputat per Santa Coloma, don Joan Ventosa, el president del Consell Permanent de la Mancomunitat, don Romà Sol, el senador don Lluís Duran i Ventosa, el diputat de Tarragona senyor Montserrat Cuadras, don Angel Rabada, de la minoria regionalista de l'Ajuntament de Tarragona, l'alcalde de Barcelona don Antoni Martínez Domingo, el primer tinent d'alcalde de Barcelona don Enric Maynés, els senadors don Lluís Sedó i el senyor marquès de Camps, don Josep Mateu i don Ricard Ramos Cordero.

En altres taules, al davant de la presidencial, hi havia distingidíssimes personalitats.

Als costats hi havia les taules de la premsa.

LA LLIGA DE GRACIA

Una de les barriades que portà brillant representació a l'acte fou la catalaníssima de Gràcia.

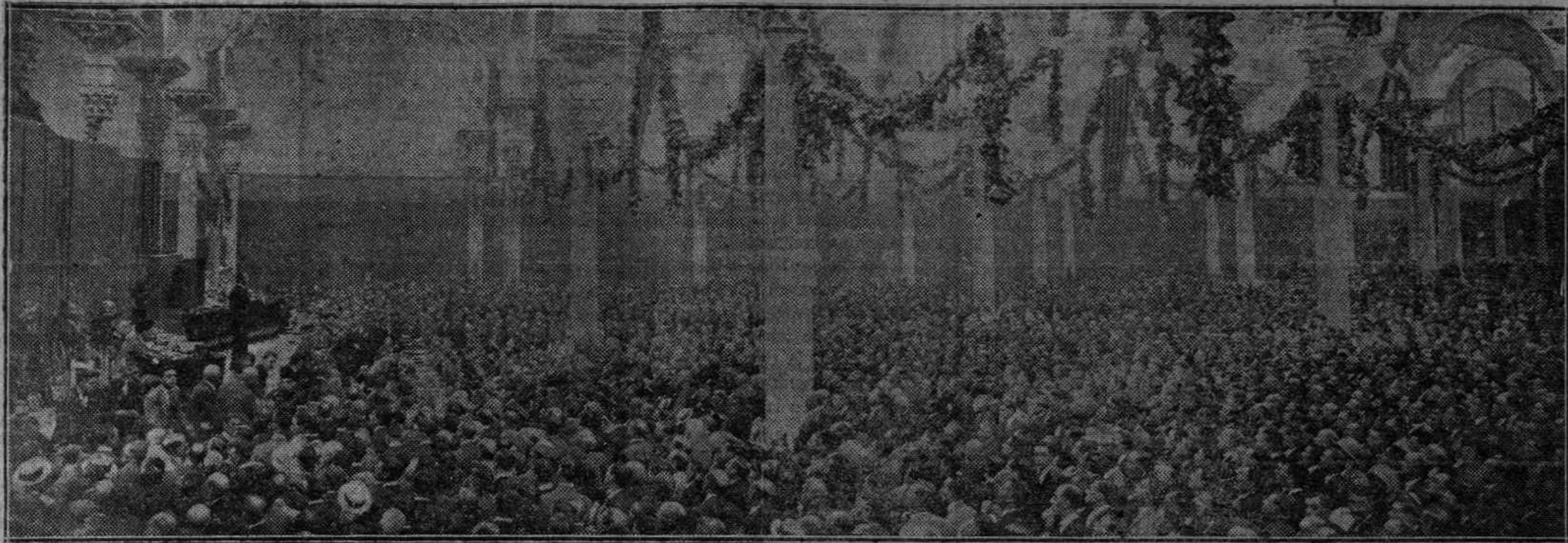
Els inscrits al banquet passaven de 400. Estaven distribuïts en tres taules — la 13, la 14 i la 15 — regnant molta animació.

Els presidí el tinent d'alcalde senyor Nonell i s'hi veien les més distingides persones de la barriada.

El gros contingent dels graciencs fou molt feliç.

La santa perseverança

La persistència i la co

El miting

PREPARATIUS

Al palau de l'Art Modern hi onejava una gran bandera catalana. I des de primeres hores del matí ja hi havia concurrència. Perquè molts dels que no han escoltat la paraula dels nostres leaders, amb el desig de poder ocupar bon lloc, s'hi van presentar molt de bon dia. I així es pot dir, amb més raó que mai, aquelles conegudes paraules amb què sovint comencen les ressenyes de les festes, «molt abans de començar, el local presentava un esplèndid aspecte».

Però també cal dir que aspecte com el que oferia diumenge el Palau de l'Art Modern no l'havíem vist mai. La majoria dels que ens lleixen coneixen la capacitat d'aquella sala. Doncs, cal dir únicament que era plena. Hi havia uns quants centenars de cadires, més d'un miler, que van ocupar els més matiners, els quals, a mesura que anaven entrant, senyores els oferien els seients que s'havien conquerit. Perquè una de les belles notes que oferia aquella multitud que s'havia congregat era la d'haver-hi entre la mateixa una nombrosa representació de la dona catalana.

LA CONCURRENCIA

Tot passejant per la sala vàrem apuntar noms de gent coneguda, més, desistim de donar-los, perquè la llista seria interminable. Senadors, diputats a Corts, diputats de la Mancomunitat, regidors de Barcelona i regidors de totes les poblacions de Catalunya, literats, artistes, homes de negoci, clerecia, gent representativa i d'alta significació, tots es trobaven aplegats al gran aplec de patriotes que una vegada més va victoriar la Pàtria i va fer el propòsit de seguir aquella santa Perseverança que proclamava En Cambó.

De pocs actes com de diumenge es pot dir que el sol aspecte de la sala donava la impressió de la seva grandesa. I és que al miting del Palau de l'Art Modern, com manifestava En Duran i Ventosa, la multitud immensa que s'hi trobava, tenia una significació superior a tots els discursos. Era la multitud que s'havia aplegat no pas per un esperit de partit ni per assistir a un àpat, sinó per a afirmar una vegada més la seva voluntat nacionalista. Eren els patriotes que venen seguint de sempre a la Lliga, que volien expressar d'una manera palesa aquella Santa Continuitat que En Ventosa i Calvell proclamava.

Els que hi van assistir no oblidaran fàcilment la diada. La gran sala era com ja tenim consignat, atapeïda. En el sostre hi havia garlandes i

banderes catalanes. A l'estrada, sobre un esplèndid dossier, tres belles senyores barrades i en el centre un gran tornaveu.

COMENÇAMENT

En aparèixer els prohoms de la Lliga, el públic els tributà una formidable ovació. A cada banda del tornaveu hi havia una presidència ocupant els llocs els senyors Cambó, Duran i Ventosa, Abadal, Puig i Cadafalch, Ventosa i Calvell, Maynés, Puig de la Bellacasa, Morera i Galícia, Ferrer i Vidal, Vallès i Pujals, marqués d'Alella, Romà Sol, Sedó, Riera, Plaça, Ricard de Campmany, Creixell, Miracle, Maristany (F.), Aguiló i Sala i Sitja.

LES CONCLUSIONS DE L'ASSEMBLEA

Una vegada fet el silenci, el senyor Abadal manifestà que el senyor Vallès i Pujals llegiria les conclusions de l'Assemblea celebrada el dia abans.

I el president de la Diputació de Barcelona és posa al centre de la presidència, i amb veu clara i forta, que arriba a tots els indrets de la sala, les llegeix.

Diuen així:

L'Assemblea, escoltades les explicacions de la Comissió d'Acció Política de la Lliga Regionalista, aprova la seva gestió passada i li reforma la seva confiança perquè segueixi orientant i dirigint la política de la Lliga.

I com a resultat de les seves deliberacions, l'Assemblea fa les declaracions i pren els acords següents:

Declaracions

Primera. És condició essencial del progrés i la dignitat de Catalunya el manteniment i l'accentuació de la seva personalitat col·lectiva, i és missió essencial de l'actual generació catalana l'arribar a aconseguir el reconeixement del dret de Catalunya a regir la seva pròpia vida.

Segona. Afirmar una vegada més la voluntat decidida d'aconseguir la realització del seu ideal per les vies legals refermant la seva convicció que la solució plena i definitiva del plet català, no sols no és incompatible amb l'interès i la grandesa d'Espanya, sinó que n'és la seva condició prèvia i fonamental.

Acords

Primer. Intensificar, dintre de Catalunya, per tots els mitjans que estiguin al seu abast, la propaganda dels nostres ideals per a donar a tots els catalans plena consciència de la llur personalitat com a poble i vigoritzar en ells la voluntat de què li siguin reconeguts els drets que li pertocuen, establint per aquesta acció, dintre de Catalunya, les intel·ligències i les col·laboracions possibles amb totes les organitzacions

catalanistes, fins amb les que estan separades de l'organització de la Lliga, per a donar-li la major eficàcia.

Segon. Mantenir la major penetració possible amb els nuclis que en diferents regions d'Espanya lluiten per les respectives autonomies regionals, i especialment, amb els que les sostenen en regions de la nostra mateixa nacionalitat catalana, assenyalades per varietats que l'enriqueixen i enforteixen.

Tercer. Procurar, en totes les ocasions que el poble català sigui cridat a fer ús del dret de sufragi, que la representació dels catalans sigui sols ostentada per homes que sentin i proclamïn l'amor a Catalunya i a la seva autonomia, realitzant la Lliga, com a partit, els sacrificis que siguin necessaris per a l'assoliment d'aquesta patriòtica finalitat.

Quart. Realitzar, davant del Parlament i del Govern d'Espanya, i de tots els nuclis més sans de l'opinió espanyola, el màxim esforç perquè es vagi, sense més ajornaments, a la solució llietal i franca del plet català. I perquè aquell suprem intent pugui fer-se amb les majors probabilitats d'èxit, reclamar la col·laboració dels que creuen en la possibilitat de la seva solució harmònica i el respecte dels que, havent-hi perdut la confiança, no poden desconèixer els greus perills i la incertesa de l'èxit d'una acció revolucionària.

Cinquè. Sense perjudici de la plena llibertat amb què ha d'actuar la Comissió d'Acció Política per a apreciar, a cada moment, ço que convingui fer en cervel de les finalitats consignades en les declaracions i acords anteriors, l'Assemblea expressa el seu desig de què cap dels seus homes afiliats a la política de la Lliga participi en les responsabilitats del Govern d'Espanya, sense que s'hagi iniciat o que s'obtingui plena garantia de què va a iniciar-se la solució llietal del plet català.

La Comissió d'Acció Política de la Lliga, en compliment del segon dels acords esmentats, ha decidit telegrafiar a les Irmandades de Fala de Galícia agraïnt llur adhesió a aquests actes d'afirmació catalana, i felicitar al President de la Diputació de València per haver declarat unànimement aquesta corporació la cooficialitat del valencià.

Cada punt de les conclusions, és objecte de forts aplaudiments, i en acabar la lectura, el públic dona la seva aprovació general a les conclusions amb una ovació extraordinària.

EN PUIG DE LA BELLACASA

Immediatament va ésser concedida la paraula al representant de la Joventut Nacionalista de la Lliga, senyor Puig de la Bellacasa.

I diu:

Catalans: En nom de la Joventut Nacionalista de la Lliga de Barcelona i en nom de les Joventuts Na-

cionalistes de tot Catalunya adherides a la Lliga Regionalista, vine aquí, més que a fer un discurs, a fer un acte d'afirmació de la nostra fe infrangible en els destins de Catalunya: que, mitjançant la voluntat ferma i decidida de tots els catalans, i posant-hi tot el nostre esforç personal i col·lectiu, hem d'arribar a l'assoliment de la llibertat plena de la nostra Pàtria. I vinc també a afirmar, una vegada més, que sense fites en els nostres ideals, que sense el més petit minvament en l'expressió d'aquesta voluntat, tenim fe i seguim els homes que fins ara han dirigit l'actuació de la Lliga de Barcelona i han dirigit al mateix temps l'única actuació veritat de tota Catalunya organitzada en pro de la seva autonomia, perquè aquesta fe ens dona l'obligació de tenir-la, no sols la seva història, no sols la seva actuació ferma i els seus sentiments catalanistes, sinó també aquells resultats que s'han obtingut ja a Catalunya, dins de Catalunya, fent que amb aquesta actuació d'aquests homes, seguits per tot el poble català que ha tingut fe amb ells, s'hagi arribat a catalanitzar, com ho està avui, el poble de Catalunya; que és ja un fet, senyors, que totes les ànimes catalanes que no han rebutjat aquest nom sant, batueguen a l'uníson en l'amor de la Pàtria catalana.

I amb aquesta fe i amb aquesta confiança, crec jo que la Joventut Nacionalista de Barcelona, aquesta Joventut que segueix sostenint els mateixos ideals que ha sostingut sempre i que no s'ha deixat portar per snobismes de pseudo-dissidències, que sembla que volen fonamentar-se en actuacions en les quals tots conjuntament hem col·laborat, sense la més petita protesta; la Joventut Nacionalista fa des d'ací per la meua modesta veu un prec i un crit a la joventut tota de Catalunya, perquè treballi amb més fe, amb més delit, en pro de la llibertat de Catalunya, fins arribar a la victòria definitiva catalanista i fins que s'assoleixi ràpidament la nostra llibertat, per l'únic mitjà possible: per la catalanització de tots els catalans i per la voluntat ferma i decidida d'aconseguir aquesta llibertat. (Molt bé. Aplaudiments.)

EN MAYNES

Senyors: Es celebra ahir, a la tarda, una Assemblea convocada per la Lliga Regionalista, i se us acaben de llegir fa un moment les declaracions i conclusions en aquella Assemblea aprovades. Va ésser l'acte d'ahir una revisió de tota l'actuació passada de la Lliga i en fixar l'orientació d'ací endavant dels homes que la Lliga dirigeixen i en ella actuen.

I en fer aquesta revisió i en fixar aquesta orientació, ens hem donat compte tots plegats de què hi havia unes grans coincidències que frapaven en contra de l'actuació de la

Lliga, per a censurar-la, i contra de la seva obra, per a culpar-la pels actes que havia realitzat. I en aquesta coincidència, nosaltres hi trobàvem lògica en tot el que feia referència als enemics seculars de Catalunya.

Nosaltres hem vist, contra els homes de la Lliga i contra la política de la Lliga, concitar-se i ajuntar-se, com un sol home, totes les oligarquies de la política de Madrid i tots els homes que, formant en aquelles oligarquies en diversos llocs d'Espanya, porten l'esperit anticatalà i tenen el propòsit d'impedir que Catalunya assolixi la seva llibertat.

Nosaltres hem vist darrerament com coincidien amb els dos períodes de major esplendidesa de la política de la Lliga Regionalista. Ja no era de fora de Catalunya que sortien els seus enemics, sinó que dins de Catalunya mateix hi havia catalans que volien parlar en nom de Catalunya i en nom dels desigs de Catalunya, s'ajuntaven i formaven un partit que no tenia altra missió o altra finalitat que combatre la Lliga Regionalista i els seus homes, precisament perquè havien fet bé per Catalunya, perquè treballaven per a l'alliberació de la nostra pàtria.

Nosaltres, la coincidència d'aquestes censures i d'aquestes crítiques, la trobàvem lògica, i la trobàvem lògica sempre, encara que sigui desagradable, encara que sigui deploable que surtin també de dins de Catalunya veus que s'ajuntin als nostres enemics que de fora de Catalunya ens han combatut sempre.

Però en aquests moments s'ha donat recentment el cas de què avui encara veiem altres censures contra els homes i contra la política de la Lliga. Hi ha hagut censures d'homes sincerament catalans, sincerament nacionalistes, que censuren la Lliga Regionalista i la seva obra perquè creuen que ha anat, no sols per camins que ells consideren equivocats, sinó que fins hi ha qui creu, sincerament, encara que equivocadament, que la política de la Lliga Regionalista pot entrebancar la suprema tasca de Catalunya.

I en arribar aquest cas, tots aplegats ahir en l'Assemblea que es va celebrar, feiem repàs i revisió de les coses que ha fet el regionalisme de vint anys ençà. I en aquest repàs i en aquesta revisió és indubtable que hi trobàvem un actiu formidable en favor de la Lliga i de la seva política.

Es recordava ahir, i jo vull recordar avui, que fa vint anys que un diputat provincial de la Lliga Regionalista, el primer que entrà a formar part de la Diputació Provincial de Barcelona, parlava, per primera vegada en la Diputació Provincial en català, en contra d'aquell costum que de tants anys venia tenint-se en la corporació catalana d'usar el llenguatge castellà en tots els actes oficials, i era un home de la Lliga el

l'amor a Catalunya

Continuïtat són la victòria

que trencava aquell costum i restablí en un acte oficial i corporatiu l'ús de la nostra llengua catalana. D'això fa vint anys, i de vint anys ençà la política de la Lliga ha aconseguit que aquell lloc en què un de nosaltres parlava la llengua catalana, es convertís en la Mancomunitat Catalana, que té com a única llengua oficial de tots els seus actes i de totes les seves deliberacions, la llengua catalana.

En l'ensenyança del català, en l'ensenyança de les coses de Catalunya, en la restauració de la llengua catalana, en l'ensenyança i en la cultura, en la literatura, la Lliga Regionalista hi té un actu formidable, com el que us escabo de significar. Perquè durant aquests vint anys d'actuació de la política de la Lliga Regionalista, s'han creat, s'han constituït — que no n'hi havia ni una sola — una unió immensa de corporacions, d'institucions, d'organismes de cultura de tota mena, d'alta cultura, de cultura inclosa primària, d'ensenyança primària, totes a base de la llengua catalana, totes a base de l'amor a Catalunya, totes a base de donar a tots els infants i als adults que van a totes aquestes institucions una ensenyança sòlida en la nostra llengua i d'anar intensificant en tots ells un amor per totes les nostres coses.

I això ho ha fet únicament i exclusivament la política i els homes de la Lliga Regionalista, aquells que des de fa vint anys han vingut il·luminant, entrant en totes les corporacions públiques de la nostra terra, sense portar-hi altre ideal, sense portar-hi altre esperit, sense portar-hi una altra finalitat que el d'anar intensificant l'amor a Catalunya, el d'anar constituint l'ànima dels catalans perquè fos un dia forta per a poder aconseguir la seva decisiva alliberació.

I no és comprensible que després d'aquesta tasca intensa a Catalunya, que ha permès que es puguin celebrar actes com el d'avui i que es puguin celebrar Assemblees com la d'avui, que es pot dir amb certesa que avui són centenars de milers els catalans, per no dir milions, que creuen en Catalunya i que porten l'esperitualitat catalanista, que s'ha anat constituint en el seu cor, solament gràcies a aquesta política continuada de la Lliga Regionalista durant vint anys s'ha aconseguit aquest màxim resultat.

En canvi, jo vull recordar un fet, que és el dels homes que, censurant la política de la Lliga Regionalista, dels homes directores de la Lliga Regionalista, en altres moments han volgut significar un sentit de major pureza d'ideals. Jo vull recordar que fa quinze o setze anys hi va haver també una escissió d'uns homes il·lustres, que formant part de la Lliga Regionalista, cregueren, en moments determinats, que la seva actuació era equivocada, i aixecant la bandera de Catalunya, van anar novament a significar una major pureza d'ideals, formant un grup a part. Aleshores, aquells homes, que tenien un gran prestigi en l'opinió pública, van aconseguir que el poble els seguís, i conseqüent fins una esclatant victòria electoral; però aquells homes, que acusaren aleshores a la Lliga Regionalista de no tenir prou pureza en la seva actuació, inclosos de fer mancament a l'obra de Catalunya, què van fer? Al cap de dos o tres anys, se cansaren de la seva actuació: una part d'ells es retiraren a llurs cases; l'altra se'n va anar a integrar el letrouisme radical barcelonès, i la seva obra desaparegué en absolut de Catalunya. (Molt bé. Aplaudiments.) I, no obstant, la Lliga no va defallir: inclosos en aquella època en que se l'acusava, seguiu treballant, i quan aquells que l'acusaven, que deien que havien de remeiar-ho tot i que representaven la pureza en l'actuar i la pureza en la idealitat, van retirar-se i desaparegueren, la Lliga i els seus homes van seguir treballant per Catalunya, i gràcies a aquesta continuïtat en el treball, i gràcies a aquesta persistència en el sacrifici i en l'actuar, no és popular fomentar decisions, quan aquells que volien

salvar-la en un moment determinat l'abandonaren, Catalunya va seguir caminant endavant; i així hem pogut veure que avui ja no se'n recorda ningú absolutament de l'actuació d'aquells homes, malgrat el seu valor personal i individual, que volien en un dia salvar-la.

Es el meu desig que els que en aquests moments — fa poques setmanes — acusen als homes de la Lliga Regionalista en forma consemblant als que els acusaven fa quinze o vint anys, no reincideixin en el mancament en que reincidirien aquells; és el meu desig que els que avui critiquen la Lliga Regionalista no ratifiquin també aquell fet, i dintre un o dos anys abandonin tota actuació i se'n tornin a casa seva; és el meu desig que aquests persisteixin treballant per Catalunya, pel camí que creguin més convenient, inspirats sempre en la idealitat suprema de la Pàtria; que si hi van i hi caminen i si realment posen els seus ulls en l'ideal i la nostra bandera, tant se val que discutim l'actuar en un moment o en un episodi, que al fi i al cap, com que tots anem a aconseguir la suprema alliberació de la pàtria i aquesta és la fita de tota la nostra actuació, al cap d'amunt del camí, del que segueixen ells i del que seguim nosaltres, hi ha la llibertat de Catalunya, i ens hi trobarem tots en l'amor a la Pàtria. (Ovació, que dura llarga estona.)

EN DURAN I VENTOSA

Es rebut amb grans aplaudiments. Companys i amics:

Perquè la causa nacional d'un poble triomfi és necessari que tingui, abans que tot, aquest poble, la consciència de la seva personalitat.

Aquesta, senyors, ha estat la tasca de tota una generació catalana: la d'anar a donar a tots els catalans aquest convenciment ferm de què eren catalans; i ja compendreu bé la diferenciació que hi ha, tan gran, entre els diferents noms que un poble es pot donar a si mateix com a satisfacció de les seves característiques peculiars. Es, abans que tot, imprescindible arribar a què un poble tingui la seguretat de què és all i de què és diferent dels altres.

Això, com us dic, és el que el poble català ha hagut de fer abans que tot: reprendre aquest convenciment de què és un ser abstracte, un ser diferent dels altres sers nacionals de la Iberia.

Però, ultra això, cal que un poble, després d'haver arribat a la definició de la seva personalitat nacional, tingui la voluntat de fer-la triomfar. Aquest és l'altre treball que ha hagut d'empendre aquesta generació: l'afirmació de la voluntat de què se li reconegui la seva personalitat.

Aquesta és la tasca d'ara; aquesta és la tasca que hem hagut d'anar realitzant tota una generació i que ha constituït la raó d'ésser de tota la tasca política de les diferents matissacions catalanistes.

L'afirmació de la voluntat d'un poble que vol el reconeixement de la seva personalitat, que és el cas de Catalunya, en els moments actuals, pensem que no s'ha de fer, que no es pot fer en un acte ni en un dia; ha d'ésser l'obra d'una gradació constant, perseverant... Tots els actes d'aquest poble, totes les manifestacions de la seva vida, han d'anar enaminades al mateix fi: a què aquells que li neguen precisament el reconeixement de la seva personalitat, acabin un dia o altre, o per convenciment o per conveniència, per reconèixer-li aquesta personalitat.

Les diferents matissacions catalanistes han treballat constantment per a això. Però, ha estat un fet positiu que fins que s'ha constituït la Lliga Regionalista aplegant homes que en moltes altres qüestions polítiques i socials potser haurien diferit, fins que s'ha reunit aquest estol d'homes de la Lliga Regionalista, no s'ha arribat a donar al poble català no sols la consciència plena de la seva personalitat, sinó l'afirmació constant de la voluntat de fer-la triomfar.

Mercès a això i al concurs d'altres

agrupacions polítiques que en determinats moments coincidien en l'essencial, per més que es diferenciessin en coses accidentals, s'ha arribat a moments esplendorosos, com aquell emocionant de Solidaritat Catalana, que bé podem dir que va fer tremolar tot el món polític d'Espanya, fent-li veure la necessitat absoluta d'anar a resoldre el problema català, sense la qual cosa no era possible que hi hagués a Espanya ni grandesa ni prosperitat de cap mena.

Aquell moment de la Solidaritat ha passat. Catalunya ha travessat, després, moments difícils i ha succeït, senyors, que ha arribat un moment que a Madrid, per moltes raons, que no és ocasió que detalli aquí, s'ha arribat a creure que Catalunya havia ja prescindit de les seves aspiracions, que Catalunya no tenia ja el mateix convenciment, el mateix desig, el mateix anheli de fer triomfar la causa de la seva autonomia integral, que havia demanat tantes vegades. I a això ha obert, senyors, la necessitat que un moment i altre, que una vegada i altra, ens reunís sim tot per anar a fer l'afirmació de què Catalunya persisteix en el mateix, què Catalunya, que ha reprès en un quart de segle la consciència de la personalitat catalana, conserva i vol afirmar cada dia més la voluntat de què aquesta personalitat se li reconegui.

A Madrid, per una sèrie de raons, quan no es parla cada dia d'una cosa, se n'obliden del tot. A Madrid no volen que cada setmana del problema català; però quan deixa de parlar-se'n cada dia, del problema català, creuen que aquest problema ja no existeix. I això ens obliga a què un dia i un altre dia, a Catalunya i a fora de Catalunya, haguem de fer de nou aquesta afirmació; i a això obeeix l'Assemblea que es va reunir ahir, de totes les representacions significatives dels elements que combreguen en els ideals de la Lliga Regionalista, i a això obeeix l'acte organitzat per al dia d'avui, acte en el qual jo us diré que el de menys són els discursos, les paraules que us dirigim: el principal és la vostra presència, és la presència d'aquesta multitud immensa. L'organització d'aquest acte que es farà d'avui a un moment, té una significació molt superior a totes les paraules que tots nosaltres pronunciéssim, per més que fossin molt més eloqüents que les modestes que jo us dirigeixo en aquests moments. No és per això que es congreguen tants milers de persones, que no vénen per un espectacle, per un modest acte, sinó que vénen per a dir tots junts que volem el reconeixement de la personalitat de Catalunya, que volem afirmar una vegada més aquesta voluntat. Volem dir tots junts, perquè ho sentim a Madrid, ja que quan callem o fem les nostres propagandes suaus i tranquil·les no ens escolten, que Catalunya vol ser lliure, que Catalunya vol el reconeixement de la seva autonomia. (Llarga i entusiasta ovació.)

EN VENTOSA I CALVELL

Es acollit amb una sorollosa ovació, sentint-se visques a Catalunya i als homes de la Lliga.

Senyors:

De tots els grans actes que ha organitzat la Lliga Regionalista és indubtable que el d'avui ha de tenir la més alta significació i transcendència. Vam celebrar l'acte de la Solidaritat, vam organitzar la Festa de la Unitat Catalana. Jo crec que l'acte del dia d'avui: l'hauriem d'anomenar l'acte de la Santa Continuïtat (Molt bé.)

Nosaltres avui hem convocat el poble de Catalunya per a dir a tots, als de dins i als de fora: heu-vos-el aquí, el nostre exercit, que després de les vicissituds passades, després d'aquests moments que s'havia cregut emmortuït el nostre catalanisme, no està es conservat intacte, sinó que es presenta amb més vigor que mai, amb les forces que es reuneixen avui, per a fer un acte d'afirmació catalana; és a dir, per a fer un acte d'amor a Catalunya, un acte de fe en nos desins, un acte de voluntat de

què la nostra terra tingui reconegut el dre de regir per ella mateixa la seva pròpia vida. (Aplaudiments.)

I és solament amb aquesta Santa Continuïtat que podrà arribar a realitzar el miracle de l'edificació.

La terra no dona collites per ella mateixa, sinó que és precis que el pagès prepari el terra i tingui confiança en la força germinadora del gra que llança sobre la terra, amb lluita obstinada amb tots els enemics de la naturalesa, els homes i els animals, que atempten contra aquesta riquesa.

Els homes no aconseguien la riquesa per un joc d'atzar, sinó per un treball obstinat i perseverant, i aquell mateix manament diví que ens diu que guanyarem el pa amb el suor del nostre front, regeix també per als pobles: que no s'han aixecat les nacionalitats, ni s'han creat les civilitzacions, ni s'han format els pobles per un acte d'heroisme, d'un moment, sinó per un treball obscur i obstinat d'un dia i un altre dia, d'un segle i un altre segle, d'una generació darrera d'una altra generació. (Grans aplaudiments.)

Ja ho vèiem en la guerra passada. Si nosaltres admirem la França victoriosa no l'admirem pas més en els moments de les grans batalles de les grans victòries; l'admirem en els moments de resistència obstinada i penosa a les trinxeres, en els moments de confiança en els seus generals en les retirades, en els moments de fe, de treball i d'heroisme quan apareixia molt llunyana i molt problemàtica la victòria. (Ovació.)

I el mateix passa, què dic el mateix?, molt més encara, en els moviments deslliuradors dels pobles, perquè en aquests no sols s'ha de lluitar amb els enemics de fora sinó amb els obstacles de dins, amb tots els recels que segles d'allunyament de l'exercici del poder han sembrat en l'ànima del poble, amb tots els obstacles que les turpituds, els recels i les traïcions oposen als moviments deslliuradors. (Molt bé.)

Ja vèiem com aquest és el cas de Catalunya.

Nosaltres, certament, hem de lluitar amb la resistència que a les nostres reivindicacions oposa la incomprensió secular de la política espanyola a tots els problemes de llibertat col·lectiva; però, així i tot, jo us dic que més que a Madrid, el nostre problema és a Catalunya. (Molt bé, molt bé.)

El nostre plet és a Catalunya, perquè aquí és on trobem els obstacles i els vicis i els enemics que ens ateleixen. Per un cantó, tots aquells que per vergonya nostra són fills de Catalunya i actuen com a enemics de Catalunya. (Ovació.) Tots aquells que malparien de la seva terra i menyspreen la seva llengua i denigren els seus homes i les seves institucions i fins combaten els seus propis interessos.

Aquest no és el mal; el pitjor és que puguin seguir actuant políticament i socialment a Catalunya i que fins puguin parlar aparentment en nom de Catalunya. (Aplaudiments. Molt bé.) Dic aparentment en nom de Catalunya, perquè ja sé que moltes de les actes que ells ostenten les unes són arracades pel diner, les altres són falsejades o usurpades; però, així i tot, jo us dic, catalans, que això es pot fer perquè la reacció a Catalunya no és prou forta. Doncs és precis que contra aquesta acció de traïció a la causa de Catalunya, nosaltres hi oposedem el front únic dels autonomistes catalans; de tots aquells que poden estar separats per matissos, per qüestions de procediment, per la manera de concebre la realització dels nostres ideals, però que en llur cor senten, en lloc de l'odi, l'amor a la nostra terra.

Jo crec que si això fem, si ens desprendem de totes les petites passions, si separarem totes les petites divergències, podem aconseguir-ho.

La Lliga Regionalista — ho diu una de les conclusions que se us han llegit — per ser la més forta, és la que ha de donar l'exemple: per aconseguir aquest ideal ha de realitzar, com a partit, tots els sacrificis

que siguin indispensables; que no es tracta pas de la causa d'un partit, que això no tindria cap importància, sinó de veure si hem de dir que a la nostra terra la planta de la traïció pot pendre tanta ufana que amb l'esforç de tots no pugui ésser desarrelada. (Grans aplaudiments.)

I al costat d'aquests col·laborem intencionalment alguns bons catalans, alguns exaltats catalanistes, que senten dintre seu un pessimisme, una desconfiança que els fa parlar a tota hora del fracàs de l'acció, de la inutilitat de l'esforç i que els fa fer la crítica dels homes i dels organismes i de les institucions de Catalunya. Aquests són els que fan la feina que en l'època de la guerra se'n feia, en els països belligerants, desfetista.

Es una obra que realitzen inconscientment, però que és perjudicial per a Catalunya; que és sa que tots nosaltres sentim el neguit per l'ideal i el descontent per l'estat present; això ho sentim nosaltres com ells; però una cosa és el neguit i una altra el pessimisme.

Nosaltres, davant d'això, hem d'oposar una afirmació de confiança.

La Lliga Regionalista pot presentar-se davant del poble de Catalunya amb tota la glòria del seu passat, i pot dir: aquest passat és un títol per a mereixer la confiança de Catalunya; que quan totes les altres institucions han flaquejat, quan ha semblat que tot s'embrunava i tot quetava, la Lliga Regionalista ha seguit; i nosaltres, els que per raó de les circumstàncies hem hagut d'exercir funcions de Govern de l'Estat, podem presentar-nos amb el cap alt davant del poble, dient que parlem avui, i en els moments que exerciem funcions públiques, el mateix llenguatge que parlàvem abans: que el ser o no ser al Govern, que l'intervent o no intervenir en el poder, és una cosa accidental i transitoria; que per a nosaltres no hi ha sinó una cosa fonamental i essencial, que és la nostra catalanitat, que és la nostra feudeuació en els sentiments i en els ideals del poble de Catalunya. (Forts aplaudiments.)

Ahí, en l'Assemblea, les organitzacions polítiques reformaren a la Comissió d'Acció Política de la Lliga Regionalista la seva confiança. Nosaltres hi hem de respondre dient que seguirem mantenint aquesta catalanitat per sobre de totes aquelles vicissituds que poden pesar en moments determinats en la tàctica política, i que, si en un moment determinat, nosaltres creguéssim que haviem fracassat, que la nostra actuació esdevenia estèril o potser perturbadora, nosaltres proclamariem davant del poble el nostre fracàs, perquè no fos la Lliga Regionalista una cosa que pogués entrebancar la florida de noves organitzacions i de noves actuacions.

En els moments actuals realitzem aquest màxim esforç, i jo he d'acabar dient el que es diu en una de les conclusions aquí llegides: demanant a tots els que conserven la seva confiança en els homes i en els organismes que durant tants anys han estat la representació viva del moviment alliberador de Catalunya, que prestin el màxim esforç, i als altres, que, mentre no tinguin una altra actuació que oposar a la nostra, que ens prestin el concurs de llur respecte, i que quan vulguin actuar, que no ho vulguin fer per a entrebancar, sinó mirant els enemics, ajuntant-se amb nosaltres per a combatre'ls. (Eixordadora ovació que dura llarga estona.)

EN PUIG I CADAFALCH

Es rebut amb una gran ovació. Se senten visques a En Puig i Cadafalch, al President de Catalunya i a En Cambó.

Jo agraeixo, senyors, aqueixes aclamacions, que és ben bé que no són per la meua persona; sé ben bé que es dirigeixen a aclamar aquest principi d'unitat de Govern de Catalunya que representa la Mancomunitat.

Ah! Sí, senyors; batallem per l'Autonomia, però al mateix temps que batallem per a obtenir lleis més amples, més llibertat, més esferes d'ac-

ció, anem construint cada dia l'Autonomia de Catalunya.

Aqueixos aplaudiments vinguts de gent de totes les terres catalanes em diuen que la nostra obra no és estèril.

M'ha tocat a mi, pel vot dels diputats de la Mancomunitat, la feina potser més agradable i descansada d'organitzar les trinxeres conquerides. M'ha tocat a mi aquella feina que en la guerra fan els territorials: organitzar les terres que han entrat en el domini de l'Armada, establint-hi governament regular, establint-hi institucions de cultura, establint-hi obres públiques, donant després del pas terrible de la guerra aquella pau de la vida civil. A mi m'ha tocat continuar l'obra del meu antecessor En Prat de la Riba, i amb els companys de la Mancomunitat, traduir un paper mort en coses vives, transformar una llei migrada en l'obra de refer Catalunya.

I cada dia la fem, l'Autonomia. La fem el dia que obrim les portes d'una biblioteca, la fem el dia que obrim una escola, la fem cada dia el mestre que ensenya la ciència més abstracta i més apartada de les qüestions candents de la política, la fem l'home que desentronca paraules, la fem l'home que dibuixa una obra d'art al taller amb els seus deixebles, la fem el peó que obre el camí i la carretera i aquell que estén fils telefònics per tot Catalunya, i el que porta ensenyament agrícola i el que obre cases per a malalts i de socors als pobres. Cada dia ho fem, això, a Catalunya, i això és la iniciació de l'autonomia; això és la realitat de l'autonomia.

Jo aquí a tots vosaltres us demanaré que seguim amb aquesta adhesió a aquesta obra, que és de tots. Com més catalans responguin a aquesta veu central des de tots els confins de la terra catalana, més fort serà aquest nucli inicial de Govern; que l'Autonomia no ha de necessitar sinó que aquest nucli inicial de Govern tingui la plena fortitud, tingui la plena llibertat en la seva actuació.

Actuació de terra endintre. Heu's aquí definit el que això significa: l'initia de conducta i trajectòria d'acció a fer. Però aquesta assistència vostra i aquesta adhesió que heu demostrat en aparèixer jo davant vostre, indiquen també un deure per part dels governants d'Espanya. Aquí hi ha una realitat: un poble que desitja viure amb llibertat. No és una ficció el que demanem i el que preguem. Hi ha un poble que existeix: existeix principalment tant per la seva història, tant per la seva tradició i per la seva unitat geogràfica, com per la seva voluntat avui aquí novament expressada.

Aquest acte, senyors, — jo voldria que aquesta veu meua agafés tots els calces de dolor per a treure-li tot aspecte que pogués semblar ofensiu; jo voldria que aquestes paraules meves tinguessin tota la fredor per a poder dir que l'acte d'avui en la Història d'aquest període del poble català en què recobra la seva llibertat i la seva autonomia — és un avís.

En aquesta trajectòria hi haurà un punt crític i un punt solemne, que, ah, senyors!, si jo no m'enganyo, és avui. Avui és el darrer mot, avui és el darrer mot solemne de pau, que es diu. Diem que anem a fer el màxim esforç, el suprem esforç, i tots nosaltres, catalans, amb tota la serenitat, diem avui a tota Espanya, diem avui als governants d'Espanya un mot de pau, un mot de germanor, un mot d'amor. (Aplaudiments.) Però aquest mot de pau, aquest mot de germanor, aquest mot d'amor, l'han dit tots els pobles que han lluitat per la seva autonomia. I aquesta ha d'ésser una ensenyança i una advertència.

Això ha de fer que els que han de reflexionar pensin, que els governants que mereixin ser-ho, meditin, que el poble català avui escriu un lema curt, un avís curt, però que té totes les sublimitats dels dies històrics.

Jo voldria que vosaltres tots, catalans, percatant-vos de la transcendència dels dies que s'acosten, us unissiu en un sol front, un sol front com exigeix la tàctica quan es vol guanyar la guerra; una sola aspiració, que aquesta aspiració ens portarà — jo ho espero — a la llibertat que esperem confiants, amb aquesta santa harmonia que ha estat l'ideal de la nostra vida, que no haguem de dir en reunions com aquesta altres paraules que de pau, que no tinguem de tornar a reunir-nos per a dir mots menys amorosos als pobles de les terres ibèriques i a aquells governants que han de resoldre. (Llarg i entusiasta ovació.)

EN CAMBÓ

Es saludat amb una sorollosa ovació, que dura llarga estona.

Catalans: En l'acte d'avui, no hem vingut a fer nova afirmació d'ideals: venim a reafirmar els ideals de sempre. No hem vingut a fer rectificacions de tàctica, venim a confirmar la tàctica de sempre. Us reunim a vosaltres per a donar una prova més de la constància de la nostra voluntat, de la nostra santa perseverança de la nostra definitiva possessió. (Molt bé.)

Es precis, senyors, que es convenin tots, a dins i a fora de Catalunya, que l'estol que segueix les inspiracions de la Lliga Regionalista no es cansa mai, no es fatiga mai, no

sent necessitat d'una virulència, d'una estridència pròpia dels que ja no poden més. Nosaltres podem més; podem com el primer dia, podem més i voldrem més cada dia. (Molt bé. Aplaudiments.)

Fa més de vint anys que els homes de la Lliga Regionalista portem la direcció espiritual de Catalunya. Durant aquests vint anys recordem les altres organitzacions, les altres afirmacions que han aparegut. Totes han passat, perquè en totes elles no hi havia la característica de la santa perseverança, que és la característica nostra. Totes han passat, i nosaltres quedem amb l'ideal del primer dia, amb la voluntat del primer dia, més forta, com us deia, cada dia. (Aplaudiments.)

En aquest vint anys de la nostra actuació, Catalunya ha recobrat plenament la consciència de la seva personalitat. Catalunya fa vint anys era una munió; Catalunya avui és un poble, perquè té una ànima que la fon en un sol esperit i en una sola voluntat. (Aplaudiments.)

Lluitem per l'Autonomia, que volem que ens donin, que volem que ens reconguin, però mentre demanem l'autonomia que ens han de donar, nosaltres en aquests vint anys ens hem anat prenent l'autonomia que per la nostra voluntat podem exercir. (Aplaudiments.) que autonomia és govern de si propi, i avui els catalans ja ens anem governant a nosaltres mateixos: ja governem la nostra espiritualitat, ja governem els nostres sentiments, ja governem la nostra voluntat i estem governant cada dia més tota la vida de Catalunya.

Aquí, companys, estem aplegats la majoria dels que governen la Mancomunitat; aquí hi ha la majoria dels alcaldes de Catalunya, aquí hi ha els homes que governen la vida interior de Catalunya, i l'esperit amb què la governen és l'esperit que regna entre tots nosaltres.

Jo deia ahir en l'Assemblea i repetixo ara: fa segles que Catalunya no havia estat catalana com ara, que la nacionalitat catalana no havia estat afirmada com ara; fa segles que Catalunya tenia l'autonomia en les lleis, però ja no la tenia a l'ànima; avui la tenim a l'ànima i a la voluntat, i en les lleis vindrà perquè allò és el primer que ha de tenir un poble. (Aplaudiments.)

En les guerres militars com polítiques, la victòria sempre és del que resisteix un minut més, un minut més. I el que resisteix un minut més, és el que té una major serenitat, el que no perd la serenitat, el que no es cansa i el que té una fe plena ben anclada, indestructible, en sos ideals.

Jo us dic que a la gent de Madrid els farem claudicar, més que amb la virulència de les nostres propagandes, amb la serenitat constant en l'afirmació dels nostres ideals. Els hem de dir amb els nostres actes — el d'ara és el més solemne que hem realitzat — que perdin la il·lusió de vèncer-nos per cansament, que es cansaran primer ells que nosaltres; que aquell minut de major resistència que decideix les victòries, aquell minut, és nostre. (Grans aplaudiments.)

Cal que compreguin que és de badades que ens vulguin vèncer fomentant la discòrdia a casa nostra. El fomentat la traïció dins de Cata-

lunya no afebliria els nostres ideals; podria enverinar-los, podria donar-los direccions més perilloses, però no afebliria l'ideal ni enterboliria la nostra voluntat, ni ens faria deixar la via que nosaltres volem seguir; que seguirem la nostra, no la que els enemics vulguin traçar-nos. (Molt bé.)

Tenim, companys, dues campanyes a realitzar: la que hem de realitzar dins de Catalunya, en totes les consciències dels catalans, per a intensificar més la seva noció de que són catalans, el seu deure de treballar per la llibertat de Catalunya; la nostra acció dins de Catalunya perquè totes les nostres corporacions públiques, Ajuntaments i Mancomunitat, realitzin cada dia més intensament el govern dels interessos propis de Catalunya amb un sentit més profundament català. Hem de realitzar aquí dins aquesta obra de defensa i a fora hem de realitzar l'obra d'ofensiva.

Jo us demano a tots que aprofiteu la sort immensa de tenir constituïda una Mancomunitat catalana perquè tots els catalans ens agrupem al seu entorn i no tolerem que li sigui dirigida cap ofensa i que li sigui minvada cap llibertat ni cap facultat. (Molt bé.)

La nostra Mancomunitat està realitzant ja l'obra de l'autonomia de Catalunya. L'organisme que tingui la integritat del poder per al règim de la vida de Catalunya, no serà més que un eixamplament de la Mancomunitat catalana, i mentre alguns a Madrid lluitem perquè s'eixamplin les facultats de la Mancomunitat, és precis que vosaltres a Catalunya defeneu els prestis i la vida de la Mancomunitat. La podeu defensar tots dintre de cada poble, dintre de cada família, procurant pel convenciment, per la lluita — la lluita legítima i noble, quan sigui necessari — que a Catalunya, a dintre de Catalunya, no pugui prevaler una voluntat, una acció contra els interessos, contra els ideals de Catalunya, contra l'actuació de la Mancomunitat catalana. (Aplaudiments.)

Nosaltres, els que per la vostra voluntat assumim la direcció del moviment català, no ens preocupem més que d'una cosa, que és tenir la virtut, que jo us demano a vosaltres, la virtut de la constància, la realització de tots els esforços que siguin necessaris perquè dintre de la normalitat, sense violències, Catalunya pugui fer la seva via i assolir la integritat de la seva autonomia. Per això us deia En Ventosa: dels nostres, dels que estem aquí reunits, en demanem la col·laboració més ferma i més entusiasta; dels catalanistes que no tinguin fe en la nostra actuació, en demanem el respecte, que no ens entrebanquin.

Vindran, no sé quan, no poden trigar gaire, unes noves eleccions, en les quals Catalunya haurà d'eleger sos representants en el Parlament d'Espanya. Jo voldria, senyors, que en aquest moment penséssiu tots que no voteu un candidat, que no voteu En Pau ni En Pere: que voteu per Catalunya o que voteu contra Catalunya, que totes les divergències locals s'esvaeixin davant la realitat palesa del poble català tal com el tenim plantejat avui. A Madrid serem invencibles quan no es pugui, amb la representació de Catalunya, malparlar, difamar i contrariar la voluntat de Catalunya. (Grans aplaudiments.)

Això seran les vinentes eleccions: eleger els parlamentaris catalans, perquè Catalunya dirà si vol l'autonomia; i si Catalunya ho diu, no amb un crit, no amb una manifestació, no amb un cant: amb un acte individual realitzat a tots els reconcs de la terra catalana, encarnant en una candidatura l'expressió d'una voluntat, jo us asseguro que aleshores la major part de la nostra tasca a Madrid l'hauréu realitzada vosaltres; que nosaltres a Madrid no haurem de fer més que ésser el tornaven de la manifestació de la voluntat que hagi expressat Catalunya.

I ara, en donar per acabades aquestes paraules, jo us prego a tots que en anar als vostres pobles, hi porteu una espurna del calor patriòtic que aquí ens abraça a tots; que tots us feu càrrec que el vostre esforç pot ésser l'esforç que decideixi la victòria.

Després de la guerra, tots els països han dedicat un monument al que havia guanyat la victòria: als ossos del soldat desconegut. Penseu que tots i cada un de vosaltres, en la batalla per l'autonomia, podeu ésser el soldat desconegut de la causa de Catalunya, que sigui ell el que guanyi la victòria. (Aplaudiments.)

Halg d'advertir-vos abans de retirar-me, que després del dinar no hi haurà brindis; és impossible que n'hi hagi: aquella sala té encara pitjors condicions que aquesta per a parlar. I en acomiadar-me de vosaltres, sols un crit: Visca la Santa Perseverança! (Xardorosa ovació.)

ACABAMENT

Queda acabat el miting, el qual ha transcorregut com poden veureu els nostres llegidors, en mig d'un delirant entusiasme, que s'ha manifestat d'una manera màxima en parlar els senyors Puig i Cadafalch i Cambó, els noms dels quals han estat victorjats per tots els assistents, a peu dret.

De la sala esmentada s'ha passat amb el més sorprenent ordre a la que s'havia de celebrar el dinar.

ELS TOCS DE CAMPANA

Tantost sonà la campana, tothom comença de menjar. Els cambrers serviren la «salsa levantina» per al peix. Sonà altra volta la campana avisant el servei del xampany. I amb un altre toc de campana s'avisà el servei del ric cafè.

HOMENATGE A LA BELLESA

Mentre s'esmorzava, passà pel passadís central una voltor de belles damiselles i damunt d'elles va caure una pluja de flors, que tiraven els comensals.

OVACIO A EN PERE RAHOLA

A mig esmorzar entrà a la sala el diputat En Pere Rahola, que acabava d'arribar de Madrid. Fou saludat amb una afectuosa ovació.

ENTUSIASME

Quan se serví el xampany esclatà l'entusiasme, entonant-se «Els Segadors», formant un grandios i emocionant conjunt. Tothom els escoltà a peu dret i els coronà amb visques i aclamacions.

ADHESIO A EN CAMBÓ

Ja fou objecte d'afectuosos saluts quan va entrar a la sala i es va dirigir a la taula presidencial. Els representants de les ciutats i pobles se li apropaven sol·licitant l'honor d'encasir-hi la mà. Alguns d'ells van donar-li entonadores mostres de la seva admiració i afecte. En Cambó ho remerciava emocionat.

Al final de l'apat, els comensals s'agruparen al davant de la taula presidencial. Un d'aquests va demanar al senyor Cambó que li signés el «menú», i de seguida aquella multitud l'enrotllà sol·licitant igual record ja en el «menú», ja en els vases que un industrial va repartir a tots els concurrents.

Però, quan ja havia escrit a centenars de signatures, s'hagué de pregar a tothom que no insistís, perquè el senyor Cambó estava visiblement cansat i aleshores se sol·licitaven les firmes dels diputats senyors Morera i Rahola i altres personalitats.

L'ORGANITZACIO FORANA

Els senyors Cambó, Ventosa i Duran es reuniren amb les representacions dels pobles de les comarques més llunyanes, que no els és fàcil el viatge a Barcelona, i tractaren de perfeccionar l'organització regionalista que tenien i planejaren les campanyes de propaganda que s'estan preparant com a conseqüència dels grandiosos actes que s'acabaven de celebrar.

Varem parlar amb gran part d'aquestes representacions i tots donen les més satisfactòries noves respecte la importància que arreu va adquirint l'organització política de la Lliga Regionalista.

EL SENY DEL NOSTRE POBLE

El senyor Ascoaga ens feia observar com a les taules hi restaven co-

pes plenes de xampany, ampolles plenes de vi clar i xampany i com s'havien acabat les ampolles d'aigua mineral.

Es digne d'esment el que no hi ha gué el més insignificant incident desagradable. Sols a una senyora li agafà una basca i de seguida fou portada a la saleta on hi havia el meigs i el botiquí, essent auxiliada i restablerta al cap de pocs moments.

ELS GALLEGUISTES

En Francesc Cambó ha rebut el següent telegrama:

«Periódico galleguista «El Noroeste», interpretando sentir de enorme sector opinión gallega adhiérese cordialmente a los actos de afirmación catalana augurando éxito decisivo salvador para todos particularismos ibéricos. — Saludaes Acuña.»

ELS REGIONALISTES DE CANARIES

Han tramès llur representació en el senyor Macla, amb el següent telegrama:

«Lliga Regionalista. — Reunido comité partido acordado confiere representación en próxima Asamblea mitin regionalista celebrará partido esa capital rogándole haga presente nuestra entusiasta adhesión. — Saludaes jefes y amigos, Santiago González (Las Palmas).»

EL QUE DIU EL DIPUTAT ITALIA SENYOR SERAO

El distingit escriptor i diputat italià senyor Sero, que es troba a Barcelona per estudiar i fer una informació sobre el moviment nacionalista català, havent assistit al miting i a l'apat d'afirmació catalana, ens expressava la seva sincera admiració per la grandiositat dels actes que el conceptuava imponents. Feia ressaltar com havien estat acomplerts en un ambient de cultura cívica refinadíssima, com ho demostra el que no hi hagués ni el més mínim incident, tot i tractar-se d'una multitud de tants milers i haver-hi begudes espirituoses, vi i xampany a dojo, a l'apat.

L'ALCALDE DE FALSET

No havent pogut assistir a l'Assemblea del dissabte, nostre caríssim amic, l'alcalde de Falset, (cap de partit), En Josep Mas, assistí al miting i a l'apat, on tinguérem el gust de saludar-lo.

ALTRES ENTITATS I AJUNTAMENTS

Adherent-se molt especialment a l'Assemblea, trameteren sengles documents la Cooperativa «Marta», de Benissanet; La Joventut Obrera de Benissanet; el Sindicat Agrícola de Prat de Compte (Gandesa); Circol Xertenc, de Xerta; Grup Catalanista Hilarrenc, de Sant Hilari de Sacalm; Grup de nacionalistes de Riudecanyes; Centre Català d'Anglès i sa comarca.

ALTRES ADHESIONS

En Joan Garriga Massó, En Francesc Mestre i Noé, cronista de Tortosa; N'ignasi Girona; En Gustau Gil; En Clot i Junoy; En Francesc Montaña, de Pons; En Joan Carbonell, de Vilanova i Geltrú; ens preguen de fer constar llur impossibilitat d'assistir personalment als actes d'afirmació catalana de dissabte i diumenge, als quals s'adheriren.

L'AJUNTAMENT DE BREDÀ

A les festes nacionalistes de diumenge hi havia una nodrida representació de la majoria nacionalista de l'ajuntament de Bredà.

ELS DIPUTATS DE LA MANCOMUNITAT

Els diputats nacionalistes de la Mancomunitat hi eren quasi tots. Entre ells hi havia En Rosend Pich

Publicacions rebudes

— «Avenç Agrícola». Revista de mossèn J. Maria Rovira. Número 6.
— «La Academia Calasanciana». Número 759.
— «Crònica Poligràfica». Revista d'Arts Gràfiques. Núm. 22.
— «Boletín de la Asociación de Agentes de Seguros». Núm. 1.
— «Boletín del Observatorio de Ebro». Núm. 2.
— «Compañía Ibérica de Telecomunicación». Boletín. Núm. 2.
— «Centro Gallego de Buenos Aires». Boletín. Núm. 114.
— «Cerata». Setmanari de Puigcerdà. Núm. 814.
— «Llevers». Setmanari de Santa Coloma de Farnés. Núm. 31.
— «Butlletí del Centre Excursionista Barcelonès». Núm. 81.

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

MANIFESTACIONS

DE L'ALT COMISSARI

Madrid, 10, 10'30 nit.
Els diaris publiquen converses mantingudes amb l'Alt Comissari, general Berenguer.

En unes manifestacions que publica un periodista amic seu en el «Diario Universal», diu entre altres coses, el següent:

— He deixat bé el Marroc.
Ja sap que no és qüestió de dies el que allí varien les coses, però no hi ha perquè no estar satisfet.

S'han acabat les operacions i no tardarà en donar fruits l'actuació civil, si bé crec que Espanya no està del tot convenida, com hauria d'estar-ho, de la necessitat de seguir endavant amb aquesta empresa.

Preguntat sobre la finalitat del viatge, ha contestat:

— Jo valc comprometre'm amb el Govern actual a realitzar un pla d'operacions i d'actuació política. L'esmentat pla ha quedat enllestit en totes les seves parts. Avui s'han ajuntat per sota d'El Bu-Hasen els nostres territoris de Yebala, i es pot anar de Yebala a Xauen, seguint la línia francesa i sense haver de remuntar-se per damunt de Beni-Aros. Aquest pla és el que jo tenc i valc proposar al senyor Maura, fa tres anys, quan vaig pendre possessió de l'Alt Comissariat. Aquest pla és el que estava executant quan el juliol de l'any passat sobrevingueren els successos de Melilla. Ja està enllestit, i vin ca dir-ho al Govern.

— I acordar un nou pla...
— És lògic que el Govern m'exposi els seus punts de mira i les seves orientacions, i fins que em preguntin la meua opinió. Jo no d'amagaré, ni tampoc ja meua visió de l'esdevenidor. Informar el Govern, a ell toca decidir sobre el demà.

— I a vostè acceptar-lo.
— A mi, pensar-lo, meditar-lo i dir clarament la meua opinió.

En dir-li el periodista que tal vegada el Govern li proposi la implantació del protectorat civil, diu:

— Però és que jo no exerceixo el protectorat civil? Però regeix un altre sistema a la zona occidental i adhuc a l'oriental, dins del qual s'ha pogut fer, sinó el protectorat civil? Jo voldria saber què és això del protectorat civil. Actuació política, se n'ha fet, se n'ha fet i se'n farà. Precisament estem en moments que jo espero que comenci a donar fruits la tasca realitzada.

— Alehores, vostè creu la situació aclarida i ferma?
— Jo, en això opino com don Antoni Maura. Vaig llegir en el Diari de Sessions, aquelles paraules de l'últim debat amb les que exposava el seu jutj sobre el problema, en dir: «crec que el que ens manca per fer, no és impossible, ni tant sols difícil que el que la s'ha realitzat». Sotascric, en tot, aquest jutj tan clar i perfecte. Està clar que segueix sense envestir-se, incòmode, el problema del futur central i què mentre subsisteixi aquest focus, no es pot donar per solucionat el problema. Però jutjo també que aquest focus està revisitat, i que amb prudència, vigilància i perseverància, no aconseguirà propagar-se a les altres regions ja sotmeses.

Sempre hi ha sorpreses en aquestes qüestions. Ja veu vostè. Arran de la presa de Tafarut, fou tal el desencorajament del Raisuni i dels seus, que durant molts dies no es disparà un sol tret. Tal era la tranquil·litat, que jo vaig retirar de l'avanzada les tropes indígenes i els vaig donar llicència perquè acabessin de passar en pau i calma les festes de Ramadàn; però al cap de poc, i coincidint amb l'arribada al Marroc de notícies en les quals es parlava de canvis de política, van tornar les agressions, i l'estat d'agitació, les quals costaren treball de vèncer i que ja em semblen del tot sufocades, si és que no sorgeixen altres coses que novament envaintonin els moros.

Al·ludint a l'expedient de responsabilitats, ha dit:

— Jo rebo quasi cada dia notícies del Consell Suprem, perquè em demana documents aclaratoris per a l'expedient que el general Picasso va instruir sota les meves ordres; però res més. Això de les responsabilitats és qüestió en la qual, no ara, sinó sempre, jo hi he estat més interessat que ningú. Tinc la meua consciència molt

tranquilla, i això, que per a mi ho és tot, per si sol no és prou per als altres. Tinc també proves verament providencials.

— Seguirà vostè d'Alt Comissari.

— Aquests carrecs militars no es dimiteixen. Es als Govers als qui correspon judicar la capacitat, l'autoritat i els prestijis necessaris per a exercir aquests llocs. Sense aquesta capacitat, autoritat i prestijis, ningú pot fer res útil. I no m'hi ha prou amb tenir tot allò. L'opinió ho ha de reconèixer. Jutjarà, doncs, el Govern, l'estat d'aquesta opinió i el militar oïrà.

No creu prudent la repatriació de tropes fins que termini la pacificació, i resumint el seu pensament, diu:

— He vingut cansat i desitjo reposar una temporada, però sempre oïdiem i disposat a fer tot allò que se'm digui.

Que si no s'ha avançat més ha estat perquè així ho han disposat des de Madrid.

Que es pot anar a Alhucemas i que s'hi hauria anat si li haguessin donat els elements demanats; però que carrec com el que immensament el problema.

Que crec que hi ha homes molt capaçs per a posar-se al davant d'un carrec com el que, immensament el problema.

Que si la guerra és cara, les despeses no les imposen sinó la necessitat, i que en són responsables, no jo, sinó els que determinaren realitzar l'acció que Espanya compleix a l'Àfrica.

EN CIERVA I LA QÜESTIO DE LES RESPONSABILITATS

Madrid, 11, 12'30 matinalada.
A última hora de la tarda s'han reunit al despatx del Govern, en el Congrés, el president del Consell, el senyor Cierva i el ministre de la Guerra.

La reunió, que sens dubte es relaciona amb el viatge de l'Alt Comissari i els problemes del Marroc, ha produït gran expectació.

A les set de la tarda ha terminat la reunió.

El senyor Cierva ha tractat de treure-li importància, però ha dit que demà s'ocuparà en la sessió del Congrés de les decisions del Consell Suprem de Guerra i Marina.

En assabentar-se d'això l'expectació ha augmentat.

CONFERENCIA COMENTADA

Aquest matí han celebrat una detallada conferència el general Aguilera, president del Consell de Guerra i Marina, i el ministre de la Guerra.

Aquesta conferència ha estat molt comentada.

ELS EXPULSATS DE L'EXERCIT

Avui s'ha vist, al Tribunal Suprem, la qüestió de fons ex el plet promogut pels ex-alumnes de l'Escola Superior de Guerra.

Han informat els lletrats senyors Lázcano, Martínez Aragón, Ossorio i Gallardo, Royo Villanova i De Pablo.

Els arguments essencials en què els lletrats defensors basen llurs informes, són els següents:

En el fons de les sentències d'un tribunal d'honor cap més pot entrar, passant el mateix quan el tribunal d'honor neix dels preceptes d'un llei, però si s'origina d'una disposició administrativa, els requisits de forma són susceptibles d'examen.

El Codi de Justícia Militar assenyalava els requisits de conformitat als quals han de constituir-se els tribunals d'honor.

Una Real ordre no pot modificar-ho, perquè les lleis sols amb lleis posteriors es deroguen.

La Real ordre va alterar essencialment els preceptes del Codi de Justícia Militar en establir regles diferents a les que la llei fixa. Per això és nul·la. També és nul tot el procediment seguit per a la formació del tribunal d'honor que va acordar l'expulsió dels alumnes de l'Escola Superior de Guerra.

No fou respectat el règim establert al Codi de Justícia Militar que es basa en la unitat orgànica dels cosos.

La Real ordre suposa demés que es va prejutjar l'expulsió dels presumptes enjudiciats. Presenta l'absolució que una minoria jutgi a una majoria. No hi hagué les quatre cinquant parts dels oficials que es requereixen per a actuar.

Per últim, l'expedient no fou examinat per la Secció de Justícia del ministeri de la Guerra, i sí per la Secció d'Infanteria.

Els defensors dels recurrents interessen.

sats, doncs, que es declari la nul·litat de la Real ordre que va establir aquests requisits distints als determinats en el Codi de Justícia Militar, amb subjecció als quals es va constituir el tribunal de referència, i que és nul, per tant, tot el que n'ha estat conseqüència.

Al recurs si ha oposat el fiscal, alegant que la disposició ministerial impugnada no modifica una llei, perquè el cos que es refereix no estava previst en el Codi.

Ja es coneix la sentència del Tribunal, la qual és favorable als ex-alumnes expulsats de l'Escola Superior de Guerra.

DIMISSIO DE L'ALT COMISSARI

En les extenses informacions que publiquen els diaris d'aquesta nit, amb motiu del viatge del general Berenguer, s'observen notòries contradiccions, atribuint-li declaracions sobre la política del Marroc i sobre la seva futura actuació.

El cert és que a les set de la tarda ha arribat a poder del ministre d'Estat una carta firmada pel general Berenguer presentant la dimissió amb caràcter irrevocable de l'Alt Comandament del Marroc i anunciant que per a desfer diverses versions equivocades que s'havien fet públiques, en la seva qualitat de senador el dividria exonerar al Senat una interpellació per a fixar el seu criteri i rebutjar les acusacions de què se l'ha objecte per l'opinió pública.

El senyor Sánchez Guerra ha confirmat aquesta nit la carta de la dimissió del general Berenguer, que serà examinada en el pròxim Consell de ministres.

MADRID I ROMA

Aquesta tarda, a les dues, s'ha celebrat a l'Hotel Ritz el banquet amb què l'Ajuntament de Madrid ha obsequiat a l'ex-alcalde de Roma senyor Bachini.

Hi han assistit tots els regidors madrilenys i l'encarregat de Negocis d'Itàlia.

S'ha llegit un telegrama de l'alcalde de Roma adherint-se a l'acte.

L'alcalde de Madrid ha pronunciat un discurs oferint l'homenatge que ha estat contestat pel senyor Bachini agraïnt-lo.

ELS PESCADORS

El Comitè de l'Assemblea de pescadors, celebrada a Madrid recentment, en vista que el Govern ha deixat desatenses les conclusions que en la dita assemblea foren aprovades, ha publicat un manifest en el qual anuncia que aniran a la vaga i amarraran els vaixells.

LA SITUACIO A PORTUGAL

La Legació de Portugal a Madrid manifesta que a les 9'15 de la nit va rebre un telegrama del seu Govern en el qual deia que en previst que alguns elements sospitosos intentessin promoure aldarulls, el Govern pren que les mesures oportunes, sense que s'alterés en res l'ordre.

A Portugal, segons aquestes notícies, regna tranquil·litat absoluta.

NOTA BURSATIL

Els fons públics acusen bona disposició, guanyant la partida d'interior deu cèntims en quedar a 69'80.

Dels valors de crèdit a industrials sobresurten el Banc d'Espanya i Tabacs que pugen tres i cinc cèntims, respectivament.

Els ferrocarrils obren un parèntesi en llur marxa ascendent, cedint un enter els Nords i un i mig els Alcantaris.

Els francs segueixen a 50'10.

Els francs belgues i marcs es cotitzen depreciaadment.

Les lliures, francs suïssos i dòlars milloren els canvis anteriors.

PROPOSICIO

El senyor Sabaritz ha presentat dues proposicions prenent a l'Ajuntament que acordi oposar-se a tot augment de les tarifes ferroviàries i de la llum elèctrica.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

El comunicat de Guerra d'aquesta nit, diu:

«El general encarregat del despatx comunica al ministre de la Guerra el següent:

Com ja vaig anunciar a V. E. ahir, amplio la part de l'agressió al combat de Gorfet, a tenor de les següents dades, que facilita al general de la zona de Tetuan:

Un nucli de fugitius refugiat al Geben-Alec del Camp, aprofitant la fosca de la nit anterior, es va situar a la barrancada per on puja el camí de Gilget, des d'on els emboscats ahir sostingueren un combat amb les forces de protecció del combat, de qual

encontre en resultaren les següents baixes, havent-se fet fugir els rebels: Mortes: alferes de Sicília Elies Bertran Gallego, caporal Joan Sanga, soldats del segon d'Artilleria Lleó Alundaria, Josep Solerbia, Ignasi Arizpazabal, Lleó Bernal, Manuel Galara, Joaquim Aldema, Pere Bahillo; de la

bateria de l'Expedicionari de Cadiz: soldats Joan Díaz Bernal, Josep Viñegra.

Total de morts: un oficial i onze de tropa.

Ferits de Sicília: el sergent Martínez Olmedo, greu; soldats Josep Sabaritz, pronòstic reservat; Josep Elva, reservat; Felip Labado, ídem; Felip Cayastevi, sense determinar pronòstic.

Comunicat del 10 de juliol de 1922.

En territori de Ceuta i Tetuan, sense novetat.

En territori de Larraix, aquesta nit ha estat atacada la posició de Maralla, i descoberta del mateix, resultant mort el soldat Rafael Vilaplana, i ferit, el soldat Joan Monleón, i Pere Buidé.

L'enemic s'ha retirat amb baixes vistes.

Ampliaré detalls i diagnòstic dels ferits quan el conegui.

Ahí, en establir-se el servei de nit a Tafarut, fou tirotejat, resultant ferit greument el soldat del batalló de Bullén, Nicasi Oyader.

Duien del zoco el Jemis de Beni-Aros que s'ha presentat l'indígena Dayeb Abdel Ali ben Lechah de l'aduar de Kabila alliberat del combat de l'Arizon demanant autorització per a tornar al seu aduar.

Ha començat a celebrar-se un zoco al Arba on l'empacament ha millorat per efecte del bombardeig.

Per mediació del Kerran i el xerif Sidi Man el Datar Ben Hafh Barajas ha tingut lloc la presentació al Maghzen de l'indígena Sidi Mohamed Hammon d'aquesta família, del més principal de l'aduar d'Anno-Aabar, per mediació de l'isade Meilaed ha sol·licitat una entrevista l'indígena Abd-el-Salem Chauli, de l'aduar Abarranzar, ja sotmès, i que se celebrerà demà, a les proximitats del zoco el Jemis.

Un destacament de la policia de Tafarut i la Gran Penyal han efectuat un rebregut per Mar Abellam per forces de la tercera, la quarta i la cinquena mies d'Abdi.

Es reconegué el Jaba i els voltants d'aquest aduar, arribant fins a Melilla sense novetat.

Duien del zoco el Sebt, que amb la harca que es presenta ahir, ha escrit a altres que es troben en la mateixa situació que ell perquè tornin a llurs cases.

En territori de Melilla, a Batel, a la matinalada d'avui, els indígenes de Agar, Dan Kamet del Ach, que s'ha viat presentat a la policia, prenent rescotar uns fusells que havien robat.

Voltada una tenda, es feu foc, conseguint matar un indígena i ferir-ne dos d'altres, i dels europeus, Albert Garcia, soldat d'infanteria, el caporal indefons Sarabia Ortega, de la cinquena companyia expedicionària de Telegrafs.

Demés, moriren nou cabillens, i en resultaren 15 de ferits, havent ordnat extraordinària diligència.

L'enemic feu sis disparos de canó sobre la posició, dels quals, l'un calgué a la mateixa posició, sense fer mal ni desperfectes.

El foc es feia des de Nador de Benisem.

Amb la mateixa classe de foc foren hostilitzades les posicions Anvar occidental i Bufarku, i en aquesta posició un dels projectils va caure dins sense fer mal.

A les dites posicions ha estat contestat l'enemic amb foc de la bateria.

Alhucemas, a dos quarts de tres de la matinalada, l'enemic feu tres disparos de canó i algun de fusell, que ha estat contestat des d'aquesta plaça amb foc lent per les nostres peces de 75 sobre els caserius i pels morters de 13 sobre els barrancs.

A punta de dia es va ordenar als obusos que romessin el foc sobre la escola mora que ha quedat completament destruïda.

L'enemic ha continuat el foc que com menys lent que ho feia en aque-

ta darrera temporada, consumint en total 33 projectils.

Un dels primers disparos que feu l'enemic, feri greument el soldat de San Fernando Didac Lozano, lleu, el farmacèutic segon don Josep Fernandez Lorena, a l'artiller Jesus Alvira, i al soldat de Cadors, Merc Jerrat, i contús, el tinent d'Intendència, don Manuel Arias.

Els projectils han caigut en llur totalitat a la plaça.

Al matelil no ha esdevingut novetat.

Al Penyal de Vélez, després del comunicat d'ahir, l'enemic feu un dispar de canó, resultant contús el llegendari Masferrer.

La plaça aconseteja a l'agressió següentment.

L'enemic no feu més foc.

RECTIFICACIO OFICIOSA

Madrid, 11, 8 matinalada.

Al ministeri de la Guerra han facilitat la següent nota oficiosa:

«Un diari del dia 7 publica dos solts, en els quals, si bé en forma interrogativa, i com a rumor, es diu que l'Excm. senyor general Araoz ha demanat el retir, donant a entendre que ho fa obligat per certs organismes.

Aquesta notícia, que com altres anàlogues, obeeix, sens dubte, a fins exclusivament polítics, és inexacta, puix els organismes als quals s'al·ludeix no intervenen per a res en assumptes que són de l'exclusiva competència del comandament.»

EL REI A BIARRITZ

Sant Sebastià. — El Rei ha assistit a les carreres de cavalls acompanyat del marquès de Viana.

El doctor Moore s'ha unit al moment espanyol al Palau, on romanà probablement dos dies.

Don Alfons ha marxat després per a assajar un nou auto que arribà per a ell a Biarritz.

A Biarritz ha rebut grans mostres de simpatia, tant de la població com de la colònia estiuenca.

EL PALAU DE JUSTICIA DE VALÈNCIA

València. — En l'express ha arribat el ministre de Gràcia i Justícia, rebent-lo a l'estació l'Ajuntament, Diputació i moltes corporacions.

Des de l'estació s'ha dirigit al Palau de Justícia, i a dos quarts de dotze ha tingut lloc la inauguració del dit Palau.

A les dues de la tarda s'ha celebrat un banquet al Balmori Arenes.

El ministre ha tornat aquesta nit a Madrid.

ELS MILICIANOS

Al Camp d'Esbardos s'ha celebrat ahir a migdia el banquet amb què el cos de milicians commemorava el centenari del 7 de juliol.

El general Luque resumí els discursos d'ahir.

— Vosaltres, milicians, sou la nota simpàtica d'aquest acte, puix amb la vostra presència es veu el despertar de la llibertat.

Censura tortament el poder de les Junes, ja civils o militars, i és necessari — diu — restablir la disciplina, puix des de 1917 està Espanya perforada.

Proposa, i és acceptat amb entusiasme, remetre un telegrama al comandant del cos de milicians, Amos Salvador, que està malalt a Logronyo.

Estava el general Luque pronunciant el seu discurs, de to calomardesc, quan, quan ha sortit del públic una veu i una riallada.

Un grup de milicians ha apostrofat a l'interruptor. Aquest ha procurat escabullir-se, però gran nombre de milicians han corregut darrera d'ell, com el persegueixen un criminal.

S'ha armat un gran escàndol, corrent d'una banda a l'altra. Un redactor artístic de «Prensa Gráfica» s'ha vist voltat per diversos paisans i uniformats, i ha hagut de dobrir-se pas amb els punys.

L'escàndol anava en augment, sense que milicians ni ningú respectés a un comandant de l'Eercit i distingit periodista, que intentava apallagar els ànims.

Hi ha hagut moments veritablerament còmics. Milicians que desenvainaven les espases com si anessin a entrar en combat, altres que es donaven gran pressa en posar-se la barballera del morrió per a demostrar que estaven en acte de servei.

Polítics

TELEGRAMA

S'ha cursat el següent despatx a N'Amós Salvador:

«Centre Autonomista Català Sant Gervasi, reunit avui assemblea general, després d'haver assistit festes afírmació catalana, acordà unanimitatment felicitar-vos pel vostre article de l'«Imparcial», que contribueix refermar sentiments catalanistes.»

ELS ROMANONISTES

Per iniciativa d'un nucli d'antics liberals barcelonins, han començat les gestions encaminades a deixar reorganitzat amb personalitat pròpia el partit liberal, sota la «Jefatura» del comte de Romanones.

La direcció d'aquesta tasca i la «Jefatura» del partit, han estat confiades pel comte, a proposta dels liberals barcelonins, al catedràtic don Frederic Schwartz.

Durant l'estiu, els romanonistes realitzaran actes de propaganda, consistents en mitjans, conferències i visites per diverses localitats.

El comte de Romanones té, en principi, anunciada la seva visita a aquesta ciutat, per a després de l'estiu.

Es segur que el comte de Romanones, en un dels discursos que pronunciarà a Catalunya, es proposa abordar el problema català, sobre el qual porta fet estudi.

EL PI DE LES TRES BRANQUES

Ha reprès la seva publicació aquest periòdic nacionalista de Berga.

Municipi

EN HONOR D'UN GUARDIA URBÀ

Els venedors del mercat de Sans, agrats als bons serveis del guardià urbà En Pere Zayas i Ortiz, es reuniten a la sala d'actes de la Timoncia d'Alcaldia del districte, i, en presència del senyor Plaça, li van fer remesa d'un magnífic bastó d'autoritat. La comissió va fer un elogi del guardià i va demanar al senyor tinent d'alcaldia que el destinessin sempre de servei al mercat.

El senyor Plaça els va prometre que procuraria complaure'ls i es felicita que un agent de l'autoritat s'hagi fet digne de l'agraïment dels veïns d'on ell fa el servei.

CAL SABER LLEGIR I ESCRIURE EN CATALÀ I EN CASTELLÀ

La Comissió Central de l'Ajuntament ha acordat proposar al Consell que es modifiqui el Reglament d'empleats en la part que diu «saber llegir i escriure correctament, i comprendre l'idioma català» perquè digui, com a condició indispensable per a ingressar en el Cos d'Empleats de l'Ajuntament «saber llegir i escriure el català i el castellà».

LA BANDA MUNICIPAL A VALENCIA

La Comissió de Cultura ha acordat proposar a l'Ajuntament que s'autoritzi la Banda Municipal per a donar concerts a València el dia 31 de l'actual, i 1 i 2 d'agost pròxim, accedint a la sol·licitació d'aquell Ajuntament.

PRESENT AL BOMBERS

A l'Alcaldia s'han rebut 250 pessetes destinades al Montepiè del Cos de Bombers, trameses pel president del Comitè de l'última Exposició internacional d'Automòbils, celebrada en aquesta ciutat, en agraïment als bons serveis prestats pel dit Cos.

EXPOSICIÓN DE LABORS DE L'ESCO. LA MUNICIPAL

A l'Escola Municipal de Labors i Oficis per a la Dona (Ronda Sant Antoni, 19), estan exposats els treballs de curs fins demà, dimecres, dia 12, inclosiu, de cinc a set.

VISITANT EL DISTRICTE IX

El tinent d'alcaldia del districte novè i president de la Comissió municipal de Foment, senyor Tusell, acompanyat dels regidors senyors Cararach, Navés, Escola i Iglesias i el facultatiu municipal senyor Porcel i dels senyors que integren les Juntes de l'Associació de Propietaris de la barriada de Santa Eulàlia i la de Verdura, recorregueren aquelles populoses barriades, fent-se càrrec de les millores a realitzar com de les que són d'imprecindible i immediata solució.

Després d'efectuada la visita, que

foi acollida molt favorablement per tot el veïnat, els dits regidors foren obsequiats amb un lunch.

Tant el senyor Tusell com els regidors que l'acompanyaven, oferiren llur ajuda per a tot el que pugui ser beneficiós per a les esmentades barriades.

Al Negociat d'Urbanització i Reforma de la Secció de Foment està exposat el projecte de noves alineacions del carrer de Vilari i del carrer de Balari, des del del Segre al de Sant Adrià, la qual cosa es fa saber perquè, arribant a coneixement de tots els que puguin interessar-los, formulin les reclamacions o observacions que creguin pertinents.

Associació Catalana de la Premsa

EL GRAN FESTIVAL DEL DIJOU, AL TURÓ PARK

Ha estat acordat definitivament el programa del gran festival extraordinari organitzat per l'Associació Catalana de la Premsa per a la nit del dijous, dia 13, als jardins del Turó Park, a benefici de la seva Germanor.

Hi haurà esplèndida il·luminació; orquestra vienesa a la terrassa; sardanes; «Ball de Bastons» de la Casa de Família; concerts per diverses bandes de música; balls populars per l'Esbart de Dansaires del Casal Nacionalista de la Barceloneta, etc., etc.

Durant la festa s'efectuarà un important sorteig d'objectes d'art cedits per entitats i principals industrials de la nostra ciutat. Indubtablement aquest sorteig constituirà un gran atractiu per al públic, puix la sort concedirà a molts espectadors gran nombre d'objectes valuosos.

Demà publicarem la primera llista dels donants d'aquests objectes, havent de remarcar a més a més els donatius del president de la Mancomunitat, senyor Puig i Cadafalch; del president de la Diputació, senyor Valls i Pujals; de l'Alcalde, senyor Marqués d'Alfala; del Circol del Lleó, del Circol Equestre, del comte de Laverni i de don Joan Pich.

Després de les dotze de la nit es dispararà un excepcional castell de focs artificials a càrrec del reputat pirotècnic «El Relampago», amb transformacions sorprenents, combinacions xinesques i cascada luminosa.

Al final serà descoberta una gran al·legoria apoteòsica vivent de la Premsa Catalana, la direcció i execució de la qual han estat confiades a l'eminent escenògraf Salvador Garmà. Aquest número serà una novetat molt atrevida i per això tenim la seguretat que el festival del dijous al Turó superarà tots els que s'han efectuat en aquells formosos jardins.

Els trens de Sant Feliu de Guixols

La Companyia del F. C. de Sant Feliu de Guixols a Girona ha disposat per a aquesta temporada d'estiu (primer de juliol a 5 de setembre inclosiu), ultra els trens ordinaris, els següents, que circularan diàriament.

El tren núm. 1, Correu, surt de Sant Feliu de Guixols a les 3'30, enllaçant amb l'Express, que arriba a Barcelona a les 7'42.

Diàriament també el tren núm. 5, que surt de Sant Feliu a les 9'20 i arriba a Girona a les 11'10, i el tren núm. 6, que surt de Girona a les 12'15 i arriba a Sant Feliu a les 14.

El tren de banystes diàriament surt de Sant Feliu a les 19'10, arribant a Girona a les 20'55.

I també diàriament el tren núm. 12 Lleuger, que enllaça amb l'Express que surt de Barcelona a les 17'25, surt de Girona a les 19'45 i arriba a Sant Feliu a les 21'15.

El concurs Fotogràfic de la Batalla de Flors

Veredicte del Jurat:

Primer premi, al plec lema «Gandor», presentat per don Josep M. Segarra.

Segon premi, al plec lema «Festa bonica», presentat per don Josep B. Moragas.

Tercer premi, al plec lema «Mateo», presentat per don Manuel Mateo.

Els premis es donaran des de demà, a la «Jefatura» de la Guardia Urbana, de dotze a una, mitjançant la presentació dels comprovants i remesa dels negatius de les fotografies presentades.

La campanya del Marroc

LA FULLA OFICIAL

Comunicat del dilluns:

«Sense novetat territorial Ceuta, Tetuan i Larraix.

Diuen de Beniaros que ha causat molt bon efecte entre indígenes sotmesos el bombardeig d'armes Bu Axhen fet en la matinalada d'ahir.

De Larraix arriba en vol nocturn l'avió que aterrisca a Batel per trobar-se cobert l'aerodrom Fatima, resultant amb avaries l'avió al pendre terra.

Un aeroplà que bombardeja el roc El Jemís de Tensaman feu moltes baixes per caure una bomba en els barranc on s'havien refugiat.

A Penyalès sense novetat.

INICIATIVA MARICEL

En el vapor «Andalucía», que va sortir del nostre port el dia 6 de l'actual, foren embarcats els següents bultos per a la guarnició de Melilla:

Número 8.597, a les oficines de l'Hospital Dócker, números 8.598, 8.606, 8.615, 8.616, 8.618, 8.619, 1.532 i 1.536 al regiment d'infanteria d'Alcantara 58; número 8.600 al regiment d'infanteria d'Alca; números 8.603 i 8.612 al regiment d'infanteria de Vergara 57; números 8.603 i 8.613 al regiment d'infanteria de San Fernando 11; números 8.605, 8.609 i 8.614 al regiment d'infanteria de San Fernando 11; número 8.617 al regiment d'infanteria de Toledo 35; núms. 8.611 i 8.611 bis al regiment d'infanteria d'Almansa 18; número 8.617 al quart regiment de sapadors minadors; número 1.527 a la Comandancia d'Intendencia; número 1.534 al primer regiment d'artilleria de Muntanya; número 1.535 al regiment d'infanteria de Melilla 59.

En el mateix vapor, per a la guarnició de Ceuta:

Número 8.570 a les forces regulars i indígenes; números 8.596 i 8.610 al regiment d'infanteria del Serrallo 69; número 1.531 al tercer estranger; número 1.530 al regiment d'infanteria de Badajoz 73.

En el mateix vapor, per a la guarnició de Tetuan:

Número 8.537 a la Comandancia d'Intendencia; número 8.560 al regiment d'infanteria de Sant Quintí 47; número 8.583 al segon regiment d'artilleria de Muntanya; número 8.595 a l'Aeròdrom Militar; números 8.562 i 8.581 al primer regiment d'artilleria de Muntanya; número 8.601, al regiment d'infanteria de Badajoz 73.

Se segueixen rebent donatius als llocs de costum i es passa a recollir-los a domicili telefonant al número 1696 G, carrer Gomís, 36, Vil·la Magda.

Per l'ensenyament català

L'Ateneu Obrer de Barcelona i Catalunya Vella, de Vich, han ingressat com a socis col·lectius a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

A petició del soci de la Protectora N'Emili Gensís i Horta, de Pineda, ha estat inscrit a la llista de socis difunts el que fou notable pedagog En Salvador Gensís (E. P. D.), col·laborant d'aquesta manera a l'obra que l'Associació Protectora que l'Ensenyança Catalana realitza.

L'Institut d'Orientació Professional

Han visitat l'Institut d'Orientació Professional l'assessor tècnic del ministeri del Treball, doctor Ricard Oyuelo, acompanyat del senyor Relingues, alt empleat d'aquell ministeri. Al mateix temps visità aquelles oficines i laboratoris el senyor Jean P. Seyler, adjunt del «Bureau International du Travail», de la Societat de Nacions.

Les escoles Pau Ribas, de Rubí, han sol·licitat l'autorització de l'Institut per a visitar-lo corporativament.

Durant la setmana passada començaren els exàmens d'aptitud professional dels xòfers que han de conduir els vehicles de la Companyia Barcelonesa d'Autobusos, de conformitat amb les disposicions establertes per l'Ajuntament d'aquesta ciutat. L'examen mèdic consistí en: agudesa visual, camp visual, nictòpsia, agudesa auditiva, força muscular, absència de malalties del cor i

pulmons i absència de malalties nervioses. L'examen mental consistí en: percepció de distàncies, percepció del temps, percepció de velocitats, distribució, durada i intensitat de l'atenció, rapidesa reaccional, visuo-auditivomotora, inhibició de moviment, reflexos i topades emocionals, sensibilitat muscular i articular, etc.

El Consell Tècnic de l'Institut, en la seva última sessió revisà els expedients dels aspirants a les quatre places d'Assistents dels Laboratoris, acceptant per al de psicometria els doctors don Josep Maria Mestre i Carles Soler-Dopff, i per al de metge antropomètric a la professora senyora Carme Segarra i al doctor Josep Marià Lucena.

L'actualitat social

CONFLICTES TERMINATS

Segons comunicació rebuda al Govern civil, a la fàbrica de teixits de Fontcoberta, de Badalona, han tornat a la feina, 74 obrers que s'havien declarat en vaga per solidaritat amb un cbrer despatxat.

En la fàbrica havien seguit treballant uns 200 obrers.

S'ha solucionat el conflicte de la casa Peters, de construccions mecàniques, on hi va haver actes de sabotatge.

La solució consisteix que surten de la fàbrica els dotze obrers als quals es considerava causants del conflicte.

ELS MINAIRES DE FIGOLS

S'han reunit els obrers minaires de Figols per a deliberar sobre la solució proposada pel delegat del treball senyor Roselló.

Com que la gerència de les mines persisteix a mantenir la rebaixa de 75 cèntims, els obrers han dit que, amb aquesta condició, persisteixen en la vaga.

«La Vicaria»

Segona llista de subscripció per a l'adquisició de «La Vicaria»:

	Ptes.
Col·legi d'Advocats de Barcelona.	500
Don Josep Planas.	500
Don Joan Artigas Casas.	500
Don Joan Petit.	250
Don Claudi Araño.	250
Don Enric Tarragó.	212
Foment de les Arts Decoratives.	200
Don Josep Serradell.	200
Don E. Puig Carcereny.	200
Don Josep Creixell.	200
Don Francesc Quer i senyora.	200
Don Eliseu Sendra.	100
Don Nofre Garí.	100
Don Jaume Espona.	100
Don Lluís Rocamora.	200
D. Maria Baixeras de Rocamora.	100
Don Josep Valenciano.	100
Don Joan Albert.	100
Don August de Rull.	100
Don Joaquim Uriach.	100
Don Alfred Dorca.	100
Don Pere Sayé.	100
Don Jeroni Martorell.	100
Don Francesc Sans Grau.	100
Don Ferran Mercè.	100

Es reben donatius al Palau de Belles Arts, al Pavelló de la Junta de Museus del Parc, Galeries i establiments d'objectes d'art i societats culturals i esportives.

D'espectacles

Al Teatre Goya s'hi ha estrenat la comèdia dramàtica en tres actes, de Fernández del Villar, que porta per títol «Inmaculada». És una obra de costums de poble i es desenrotlla dins d'un ambient simpàtic, tenint situacions que revelen en el seu autor unes condicions de dramaturg verament peregrines.

La companyia del Goya, per la seva part, hi dona una acurada interpretació, especialment per part dels senyors Thuillier i Villalreal, i de la senyora Gelabert, que cada dia ens ofereix noves proves dels seus talents. Els altres elements de la companyia contribueixen d'una manera definitiva a l'excel·lent conjunt.

El públic que va al Goya, que és ordinàriament nombros i electe, va rebre la nova producció amb aplaudiments, molt merescuts.

Tribunals

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció I. — Audiència. — Furt. Processat G. G. Assenyalat per a dos dies.

Secció II. — Sabadell. — Robatori.

Processat A. B.

Secció III. — Hospital. — Robatori.

Processat C. P. i altre.

Hospital. — Furt. Processat M. J. I.

Secció IV. — Nord. — Assassinat.

Processat J. López i altre. Assenyalat per a dos dies.

JUTJAT DE GUARDIA

Ahir va sortir el de l'Audiència, secretaria Florensa, havent fet 21 diligències i 5 detencions.

L'ha substituït el de Llotja, secretaria Sarmiento.

Per a ahir i avui estava assenyalat la vista de la causa contra el guardià de seguretat Carratalà, per mort de l'oficial de Correus senyor Garra Goy, havent estat suscepa la causa, braçat.

Excursionisme

O. E. BARCELONES

El dia 14 del corrent tindrà lloc la sortida de Barcelona d'una expedició, que en col·laboració de distingits elements del Club Alpi-francès portarà a cap l'esmentat centre a la regió fronterera d'Andorra i França, Conca de l'Ariège i valls del Balra Septentrional amb l'ascensió a la Pica d'Estats.

Duran a terme l'esmentada expedició els senyors A. Berthou, A. Riera i el vice-president de l'entitat, En Miquel González Llubera.

Violent incendi a Sabadell

Diuenge a la nit es declarà a la fàbrica coneguda per Can Vila-Fust un violent incendi que es va propagar ràpidament a dues de les grans quadres.

El foc sembla que va iniciar-se en un assortiment on s'hi troba aplegada una considerable quantitat de cotó. Quan els veïns de la fàbrica van donar-se compte de l'incendi, aquest ja era formidable. Eren les deu del vespre i els bombers hi van acudir tot seguit, i amb ells una gran gentada que ha presenciat el foc fins ben entrat el matí. Com deixem dit, dues de les grans quadres de la fàbrica, han estat totalment destruïdes, i una altra de la quadres que dona al carrer de Govadonga, també ho ha estat quasi en sa totalitat.

Si haguess fet vent, la gran fàbrica hauria quedat feta runes.

A les quadres destruïdes hi havia els assortiments de don Pere Fonollet, dinou telers de la casa Pagès, i una altra màquina de diferents llogaters.

Les pèrdues són importantíssimes, car ultra les màquines hi havia moltes existències. Sembla, però, que tot estava assegurat.

Ahir el matí, al voltant de la fàbrica seguia havent-hi els bombers treballant en la completa extinció de l'incendi i molts curiosos que presenciaven l'estat deplorable en què ha quedat una tercera part de la popular fàbrica.

Un dels temes predilectes del dia d'ahir va ésser el gran èxit assolit per la Lliga Regionalista en els actes celebrats diuenge a Barcelona. Com ja és sabut, de Sabadell hi va assistir una gran gentada, entre la qual hi figuraven prestigioses personalitats de la política i de la indústria sabadellenques.

Aquesta representació multitudinària de les forces regionalistes de Sabadell, que va ésser al miting de Barcelona, ha tornat més addicte que mai als prohoms del catalanisme, i molt satisfeta d'haver assistit a la gran diada.

Sembla que molt aviat es començarà de treballar arduament en aquesta ciutat i tot el districte per a afirmar més i més els ideals que han inspirat a tot hora els actes dels nostres capdavanters.

Es troba grèument malalt l'ex diputat de la Mancomunitat de Catalunya, don Ricard Sampere.

LES TERRES CATALANES

VALENCIA

Llibre d'honor a la nostra Diputació. — Blasco Ibáñez a València. — Millors urbanes aconseguides. — Els valencians residents a Mallorca davant la propera coronació de la Verge.

A la darrera reunió celebrada pel Consell Directiu de Nostra Parla per a resoldre alguns detalls relacionats amb la propera Assemblea de la llengua Valenciana, que tindrà lloc a les darreries del mes corrent, es va llegir amb gran joia l'acord pres per la nostra Diputació, unànimament, declarant la cooficialitat de les llengües castellana i valenciana en les deliberacions, les actes i els documents de la corporació, en virtut de la proposta que en aquest sentit presentaren a la mateixa, en l'última sessió, els diputats senyors Moliner, Bataller, Monforte, Flores i Serrano.

Nostra Parla, en la dita reunió, va prendre la iniciativa de realitzar un homenatge a la Diputació valenciana, consistent en l'ofrena d'un LLIBRE D'HONOR, que podrà portar les signatures de tots els valencians que vulguin figurar-hi. En el LLIBRE D'HONOR constarà la proposició del senyor Moliner i l'acord recalcit.

Per la impossibilitat que es pugui celebrar la remesa de l'obsequi el dia que la Diputació torhà a la Casa de la Generalitat, per manca material de temps, Nostra Parla ha pensat formalitzar-la en un dels dies de l'esmentada Assemblea.

El dimarts últim va arribar a aquesta ciutat en el tren de Madrid, l'illustre novel·lista valencianista En Vicens Blasco Ibáñez.

L'objecte del seu curt sojorn d'ara entre nosaltres obeeix al desig de presidir l'estrena al Sàh d'Eslava de la comèdia «La mala herba», de la

qual n'és autor el seu fill Marius, que va tenir lloc, amb èxit, la nit del dijous — i de visitar, a l'ensam, l'estudi de l'insigne pintor En Josep Benlliure, que ha fet 52 il·lustracions, en aquests darrers temps, per a una edició monumental, propera a publicar-se, de la popular novel·la de costums pagesos, d'En Blasco, «La Baraca».

El matí de l'esmentat dijous va visitar, acompanyat del president de la Comissió de Passeigs, senyor Samper, i del director senyor Pèris, els Vivers municipals, celebrant els progrésos i millores que es van introduint als mateixos.

Donant una prova d'amor a València, després de 1.500 volums de literatura escollida per a fundar al sot-dit jardí valencianista una Biblioteca pública, el qual donatiu estendria posteriorment a quants llibres fossin necessaris per a instal·lar altres Biblioteques als restants jardins de la ciutat.

També a la tarda d'aquest dia realitzà una excursió a Sagunt per tal d'assistir a l'acte de la retolació d'una lpaça que des d'aleshores porta el seu nom, essent, per això, molt obsequiat a la històrica ciutat.

Ahí vespre tornà a Madrid. A l'estació l'acomiadaren els seus fills, el governador i un grup d'amics i correligionaris.

Acostumada València a viure en el major desdampar, en tot allò que es refereix a la col·laboració de l'Estat a l'assoliment de llurs més justes aspiracions col·lectives, hem d'assenyalar l'èxit indubtable aconseguit darrerament, en les seves gestions pel diputat a Còrtes de la Unió Republicana N'Adolf Beltran, en dos assumptes batallons, perquè, malgrat el gros interès que tenien per a la ciutat, sofrien ja un llarg procés en la seva solució.

Són aquests: la supressió dels passos a nivell del camí del Grau, els

quals constitueixen un greu perill per a tota mena de trànsit, i la col·locació de vies metàl·liques als carrers que aflueixen en un radi de 20 quilòmetres al voltant de València, que suposa una millora importantíssima per a les que fins avui han estat unes dolentes carreteres.

Entre les notícies que es reben de fora de València, palesadores de l'entusiasme amb què a totes les poblacions, on hi ha valencians, s'acull la idea de la coronació de la seva Patrona, sobresurten les que fan referència a la diòcesi de Mallorca.

Aquesta diòcesi, regida per persones de tant prestigi com el senyor En Rigobert Domènech, qui fou fins a la seva promoció a l'Episcopat Prior de l'Associació i Relat Confarria, i de la qual és provisor i vicari En Josep Mur i Sancho, capella major que fou de la real Capella de Ntra. Senyora dels Desemparats, que és president d'aquella Audiència Territorial, el molt il·lustre senyor N'Enric Lassala i molts altres.

La coincidència d'estar reunides aquestes tres personalitats i els molts valencians que rau a l'illa, han desenvolupat un corrent tal de simpatia, que ens fa esperar que sigui una de les regions que més contribuirà a l'espandiment de les festes de la Coronació.

E. M. F.

València 8 de juliol de 1922.

LLEYDA

(Conferència de les 9:45 de la nit)

La Unió Musical prepara per al dia 30 del corrent, un gran festival a benefici de la Caixa de la seva Germandat.

Entre altres elements, té contractats l'eminent cantant Na Merea

Plantada i el mestre Tomás Buxó. A més fa gestions per a reunir una gran massa i representar magníficament «La Verbena de la Paloma» i «El Olivar». L'orquestra estarà composta de 45 professors.

Aviat seran exposats els plans del Teatre que serà construït a l'avinguda de la Banqueta, tocant a l'actual Teatre Vinyes. Dirigirà la construcció l'arquitecte, senyor Porqueres.

Han arribat dos inspectors del Règim de Retirs Obrers, representant les visites als patrons, inspeccionant els casos d'incompliment de la llei.

Ahí jugaren a futbol al Camp de Jovenut Republicana, el «Cortense», de Barcelona i el Jovenut, guanyant aquest per 1 a 0.

SABADELL

SABADELL. — Fa temps que es ve parlant d'un possible canvi d'actitud per part de certs elements, pel que toca a la qüestió del joc, i fins hi ha qui dona com a segur que ja s'han fet pactes per autoritzar unes ruletes a Sabadell.

El mormoreig que hi ha sobre aquest punt ens obliga a recollir la nota que no voldríem pas haver de donar com a definitiva. Cal que meditem molt sobre aquest afer els que tenen autoritat per a resoldre'l, i que pensin amb les greus conseqüències que pot tenir en una ciutat com la nostra, i les responsabilitats que contraurien davant l'opinió sana de la ciutat, cas de signar el pacte.

Nosaltres voldríem i amb nosaltres ho volen tots els ciutadans que senten l'honor de la ciutat que des de l'Alcaldia es seguis en aquest punt aquella conducta digna i seriosa que va ésser la característica del nostre company don Pere Pascual Salichs durant el llarg període que va desenvolupar-la.

TARRAGONA

(Conferència de les 9:30 de la nit)

Dissabte se celebrà a l'Ajuntament una reunió d'empleats, posant-se a votació la petició que s'ells havien fet que cedissin a l'Ajuntament, per a una obra que no se'ls indicava, les 11.000 pessetes que els havien estat cedides per a compensar una mica la migradesa dels seus que cobren. Hi hagueren 114 vots en contra, 5 a favor i 7 en blanc.

En parlar-se d'aquest resultat en la sessió de l'Ajuntament d'avui hi ha hagut un aldarull que ha obligat a donar per acabada la sessió en mig d'un escàndol semblant als de les dues sessions darreres.

La notícia de la firma del Tractat amb França ha produït la natural impressió, iniciant un moviment al port. Hom diu que demà farà una puja al preu del vi.

Al partit de futbol jugat ahir entre el Club Gimnàstic i l'Almansa guanyaren els paissans per 7 a 0.

Hom diu que el regiment d'Almansa, que fa molts anys és de guarnició a Tarragona, serà traslladat a Melilla, amb la plana major i tot, ajuntant-se al batalló expedicionari i quedant-se de servei permanent a l'Àfrica.

Ha estat nomenat Administrador de Propietat d'aquesta Delegació d'Henda don Manuel Martínez, traslladant-se a Valladolid a don Josep Merelo, que era aquí.

S'han inaugurat uns nous serveis d'autos per a viatgers de Pont d'Armentera a Calafell i del Vendrell a Bisbal del Penedès.

La música del regiment de Luchana tocà ahir a la Rambla la sardana «El saltiró de la cardina», que fou ballada pel nostre jovent i repetida entre els generals aplaudiments.

ELS 30.000

gots per a aigua, vi, cafè i xampany que s'han utilitzat en l'Apat de 8.000 coberts celebrat el diumenge al Palau d'Art Modern (de l'Exposició d'Indústries Elèctriques) són de

Cristall irrompible

adquirits per l'Hotel Ritz i subministrats pels **Establiments**

Grifè & Escoda, Central: Fernando, 36

Concessionaris exclusius del cristall irrompible VAL. ST. LAMBERT (Bèlgica).

L'Hotel Ritz, en adoptar aquests 30.000 gots ve a confirmar el gran èxit obtingut.

Més de mig milió de gots irrompibles hem venut entre els RESTAURANTS, CAFES, BARS I HOTELS D'ESPANYA, constituint la nota d'actualitat i d'estímul perquè aviat sigui general la seva adopció, interessa igualment a totes les cases particulars.

La casa que bat el record per a subministres de CRISTALLERIA, POCELLANA, RISA, COBERTS I ORFEBRERIA per les seves grans existències i preus aventatjosos.

Veces: de Navarra, a 70 pessetes els 100 quilos; de Benicarló, de 58 a 60; de Calaf, de 54 a 55; de Sevilla, de 56 a 57.
Ordre: d'Extremadura, de 35'50 a 36 pessetes els 100 quilos; de la comarca, de 37 a 39; del Danubi, disponible, de 34'50 a 35; del Marroc i Tunis, de 35 a 36.
Faves: d'Extremadura, de 48 a 49 pessetes els 100 quilos; del Marroc, de 45'50 a 46'50; de Mallorca, de 45 a 46; valencianes noves, de 43 a 44; de Mahó, a 68.
Favons: de Sevilla, de 48'50 a 50 pessetes els 100 quilos; de Xerx de 47 a 48; del Marroc, de 43 a 44.
Moresco: del Plata disponible, de 26'75 a 27'25 pessetes els 100 quilos; idem embarcament de juliol nou, a 24'25 caf; idem embarcament d'agost nou, de 23'25 a 23'50 caf; idem embarcament de setembre nou, de 22'875 a 23'125 caf; Yellow American 2 disponible, de 25'25 a 25'50; Mixed 2 disponible, de 24'50 a 25.
Mill: de l'estranger, de 31 a 32 pessetes els 100 quilos; de la comarca, de 42 a 45.
Erps: del país, de 47 a 48 pessetes els 100 quilos.
Llavor de canem: de l'estranger, de 65 a 68 pessetes els 100 quilos.
Cigrons: d'Andalusia blancs, de 48 a 50 pessetes els 100 quilos segons número; idem idem pelons, de 46 a 50 pessetes segons número; idem idem idem alfarats, de 70 a 110 pessetes segons número; idem idem moruns número 29, de 52 a 54; idem idem número 28, de 42 a 44; idem idem número 27, de 35 a 37.
Mongetes: de València, Pinet, de 50 a 58 pessetes els 100 quilos; amonquillina, de 53 a 55; de Castella, de 107 a 110; de la comarca, de 48 a 50; cocorrosses de Castella, de 68 a 70; coco blanc, de 60 a 62; de Mallorca, de 80 a 85; del Japó velles, de 32 a 35; del Danubi velles, de 40 a 41 pessetes.
Fesolets: estrangers, de 50 a 55 pessetes els 100 quilos; de Castella, de 70 a 75.

Llenties, de 95 a 100 pessetes els quilos.
Guixes, de 44 a 45 pessetes els 100 quilos.
Nota. — Els preus s'entenen sense drets de consums, posada la mercaderia sobre els carros, per compte del venedor, llevat dels preus caf.
MERCAT VINICOLA DE BARCELONA
Dia 8 de juliol de 1922.
(Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes de vins de Barcelona.)
Preus per gran i hectòlitre i mercaderia posada al celler del col·liti:
Penedès: blanc, a 2'30 pessetes; negre, a 2'50.
Camp de Tarragona: blanc, a 2'70 pessetes; negre, a 2'80.
Priorat: negre, a 3 pessetes.
Vilanova i Geltrú: negre, a 2'50 pessetes.
Igualada: negre, a 2'30 pessetes.
Manxa: blanc, a 2'85 pessetes.
Alacant: negre, a 3'20 pessetes.
Mistela blanca, a 3'25 pessetes.
Mistela negra, a 3'25 pessetes.
Moscatell, a 4'75 pessetes.
Tendència a la pujada.

Espectacles

TEATRE TIVOLI

Telèfon 5060 A. Grandiosa Companyia de vodevil i grans espectacles
BERGES-SANTPERE

Avui, dimarts, tarda, a les cinc: **PRIMER VERMUT DE MODA** a **PREUS POPULARS**. Butaca, 2 pessetes. General, 0'50. Estrena a aquest teatre de la grandiosa obra en tres actes, de Sidney Garrih, adaptació d'Amichatis.

CARN DE DONA

per les principals parts de la Companyia. Nit, a les deu: l'obra del dia, 12ª representació de la tragicomèdia

popular catalana, evocació de la vida barcelonina de l'any 1840, en tres actes i un epíleg (sis quadros), escrita per Amichatis i Mantua.

BAIXANT DE LA FONT DEL GAT O LA MARIETA DE L'ULL VIU

Formidable èxit. Tot Barcelona al Tivoli a veure **BAIXANT DE LA FONT DEL GAT**. — Demà, tarda, a preus populars, el divertit vodevil **PETIT & CATAUD**. Nit: **BAIXANT DE LA FONT DEL GAT**. — Dijous, tarda i nit, i cada nit.

BAIXANT DE LA FONT DEL GAT

Es despatxa a completudria

Teatre de Novetats

COMPANIA COMICO-DRAMATICA ALBA-BONAFA

Avui, dimarts, nit, a les deu: Segona representació de la comèdia en tres actes, dels germans Rodríguez Peña.

EL FARO

grandios èxit. — Demà, nit: **EL FARO**. — El dissabte, dia 15: **BENEFICI MARIA F. LADRON DE GUEVARA**.

ELDORADO

Companyia Velasco Sarsuales i Revistes

Avui, dimarts, tarda, a les cinc: Extraordinària matinée popular, l'entremès **CARTAS SON CARTAS**; el precios sainet en un acte **MAL DE AMORES** i la revista en sis quadros, de gran èxit **LA SEÑORITA DEL AÑO**. Nit, a les deu: El sainet **LA REAL GANA** i l'espectacle del dia **ARCO IRIS**. Totes les nits: **ARCO IRIS**. — El dijous, tarda: Matinée aristocràtica **ARCO IRIS**.

TEATRE COMICO

Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de cinc. Primer: La formosa carsuela en dos actes «Marquitta la Pizpajo»;

segon: la revista valenciana de gran èxit «Arròs en fesols y naps». Butaca amb entrada, 1'50 pessetes. General, 0'50. Nit, a tres quarts de deu. Primer: «Sangre moza»; segon: «La alegría de la huerta»; tercer: èxit imponderable de la revista en un acte i set quadros i apoteosis «Que és gran Barcelona», per tota la companyia.

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia de **Mercé Pérez de Vargas**

Avui, dimarts, tarda, a les cinc. Matinée popular. La comèdia en tres actes, de Jacint Benavente **ROSAS DE OTONO**. Nit, a les deu. Popular. La comèdia en tres actes, de Martínez Sierra **MADAME PEPITA**. — Demà, dimecres, tarda, a les cinc, i nit a les deu. Funcions d'honor i benefici de la genial primera actriu **MERCÉ PÉREZ DE VARGAS**, amb la comèdia de Dàries Nicodemi **RETATO**.

Es despatxa a Comptaduria.

Telèfon 4134 A.

PALACE CINE

SALO DE MODA

Avui, dimarts, tarda i nit. Magnífics programes: **UNA PLANXA**; **VIATGE DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA FRANCESA**; **LLEIALTAT CONTRA PERFDIA**, i les formoses pel·lícules de gran èxit: **L'ESPECTRE DE LES NEUS** i **TRESOR OCULT**. — Demà, dimecres, estrena de la grandiosa producció de la renomada marca «Metro», **SUBLIM ABNEGACIO** (exclusiva).

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda

Notable sextet **Jordà Molló**. — Avui, dimarts, programa escollit: «Rosa del Sud», per Antoni Moreno. Represa: «Per la porta del servei», formosa

comèdia dels «Artistes Units», per la xamossissim. Mary Pikford. I l'èxit de broma continua «La passió per la dansa». — El dijous: Gran estrada: «El boador», pel simpàtic William Rusel. — El diumenge i el dimarts vinent benefici dels dependents d'aquest Saló, amb variats i escollits programes.

TURO PARK

PARC DE MODA

Encisadors jardins. Diàriament concerts per la **BANDA DE CAÇADORS DE BARCELONA**. Totes les nits, de nou a dotze, **SOPARS**, amenitzats per l'admirable

ORQUESTRA VIENESA

a la terrassa del restaurant. Coberts a 7'50 pessetes i a la carta. Servei de autoòmnibus Plaça Catalunya **TURO PARK**. ENTRADA DE PASSEIG, 50 CENTIMS.

NOTA. — El dijous vinent, nit, gran festival a benefici de l'Associació Catalana de la Premsa.

LA RABASSADA

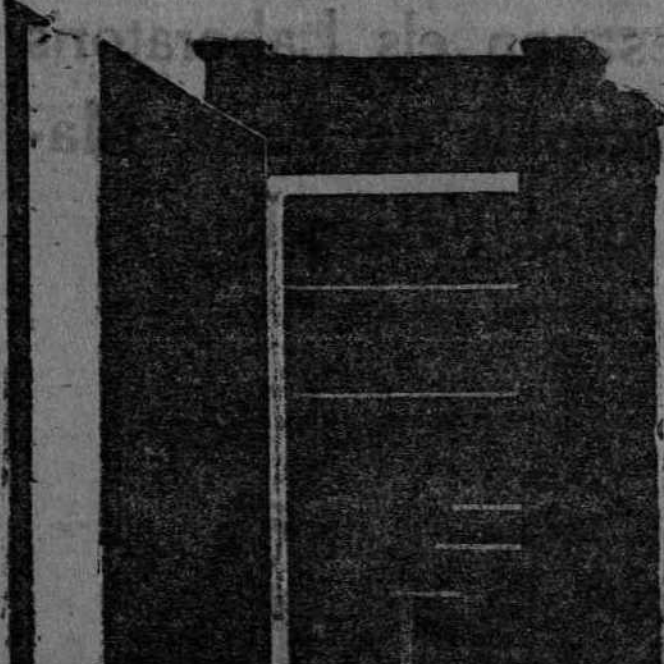
Gran **PARC D'ATRACCIONS** amb les sensacionals **Muntanyes Russes** i altres atraccions. Elegantíssim **RESTAURANT**, amb coberts a 15 pessetes i a la carta. Diàriament, auto-cars a Can Gomis (final de l'Avinguda de la República Argentina), amb sortides cada hora, des de les dotze del migdia a les dotze de la nit. Pujada, 2 pessetes. Baixada, 1'50. Establiments oberts fins a la una. — Tel. G. 6204.

Frontó Principal Palace

Avui, nit, dos escollits partits.

EDEN CONCERT

Èxit enorme dels quatre nous debuts.

Caixes Padrós

sense clau

Nou sistema patentat
Les que ofereixen més garantia del món

Cambres cuirassades per a Bancs

Despatx: Rda. Sant Pere, 21
Telèfon 1353 A.

Tallers:
Carrers València, 501-523
i Castillejos, 247-249
Telèfon 443 S. M.

BARCELONA

Taller de construcció mecànica

Mañé i Camps

Reparacions d'automòbils, treballs de precisió i utilitatges. Especialitat en la fabricació de peces en sèrie de torn. Llimadora i Fresadora.

Sardenya 317 - Tel. 1908 G.
(Tramvia d'Horta, parada Sagrada Família)

Barcelona

Josep Quera i Córdoba

Petritxol, 2 - LLIBRERIA - Barcelona

Obres de Teatre

Obres literàries

Llibres de Pietat

Objectes d'escriptori

BIBLIOTECA L'ESCONDIT
BARCELONA

Enquadrernacions

Postals

Segells de goma

Treballs d'impremta

Especialitat en obres per al Teatre Catòlic.
Gran assortit de reproduccions artístiques.

HERNIAT

RAMON, lloreat per la Ciència, amb augusta felicitació, a l'autor, d'ordre de S. M. el Rei D. S. J., però si preferiu la operació, abans de decidir-vos, llegiu la «Estadística NEGRA de les fracassos, innumerables recidivas y defunciones». Despatx: CARME, 88, primer BARCELONA. — Consultori a MADRID: Arrieta, núm. 11, pla brix

Anuncis

Cartes Circulars

reproduïdes en l'aparell MULTIGRAPH, inconfusibles d'originals mecanografiats.

Mobles Fitxes Carpetes

Guies i tot el material per als sistemes moderns d'organització d'oficines.

COPIES
originals a màquina

HAMMOND
per a escriptura, de tipus canviabils

Casa García Suárez
38 - Rambla de Catalunya
Telèfon 4335 A

Per a la TORRE i per a CIUTAT

ODEON

EL TEMPLE DE LA MÚSICA

Agència general per a Catalunya i Balears:
L. PUJOL
Pelayo, 1 (cantonada a Plaça i Ronda Universitat)

Model
Parloneite
Ptes. 60

Selecton
Ptes. 250

Somerset
Ptes. 1.000

S'ofereixen

xassis Hispano tipus Omnibus 30/40 HP., completament nous, per a remetre a l'acte. Dirigit-vos per escrit a LA VEU DE CATALUNYA.

LAVANCON
JABON CHIMBO

Fins 10.000 duros

s'admetran per a ampliació d'important negoci industrial. Escriu: Tirolenses n.º 2823, Pelayo, 1.

Missatgers «RAPIDS»
(Continental)

SERVEI RAPID

Repartiment de tota classe de circulars i esqueles a domicili, petits paquets i tota classe d'encàrrecs.

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ

Rbla. Flors, 16, baixos
Telèfon 4863 A.

Medicaments

químico-farmacèutics, especials farmacèutics, aigües minerals, es reben directament dels punts d'origen. Farmàcia de Botta, Botta, Rambla de Catalunya núm. 1, cantonada Ronda de la Universitat

GRAN LICOR FERRO-QUINA CALISAY

Tonic
Exquisit
Digestiu

Analitzada oficialment sa
puresa en els Laboratoris
Municipals de Paris, Ma-
drid i Barcelona

